

God's Greatest Questions

Steve Flatt

Introduction

There are countless questions asked in the Bible. Some were:

- Rhetorical—God asked Adam “Where are you?”
- Condemning— God asked Adam “Have you eaten from the tree that I commanded you not to eat from?”
- Informational—“How can a man be born when he is old?” Nicodemus asked. “Surely he cannot enter a second time into his mother's womb to be born!”
- Eternal—“What must we do to be saved?”

The questions selected for The Greatest Questions Ever Asked series have an eternal significance.

1. Is Anything Too Difficult For Me?
2. If A Man Dies Will He Live Again?
3. Who Is My Neighbor?
4. What Shall I Do With Christ?
5. Where Did The Ax Head Fall?
6. Where Is The Lamb?
7. What Must I Do To Be Saved?

Chapter 1

Is Anything Too Difficult For Me?

God asked Jeremiah, the prophet, "Is anything too difficult for me?" (Jeremiah 32:26) What a question! Is anything too difficult for me? Let me tell you the context of that question. Babylon is about to conquer Judah, the southern kingdom. Jeremiah, the weeping prophet, has been prophesying about that for a long time. Babylon is right at the door. Jeremiah said, "They built the siege ramps and they're putting them up against the wall of Jerusalem." God requested a most unusual thing of Jeremiah. He said, "Jeremiah, what I want you to do is go buy a field." Now folks, when an invading force is about to conquer your land, real estate investment is not a real good idea. Jeremiah said, "Lord, the siege ramps are right there, you don't understand." He said, "You don't understand, this is a symbol. I want witnesses to see the transaction so that they will know that this land is still yours. Though I am going to use Babylon to conquer Judah, I'm going to bring you back home. Then God asked the question: "Is there anything too difficult for me?"

Scripture is filled with instances of "Is anything too hard for the Lord?" God came to Abraham and Sarah after they waited a quarter of a century for a child. (Genesis 18:14) Job said, "I know that you can do all things." (Job 42:2) The

101 Μεγαλύτερα Ερωτήματα Θεού Ξενο

Steve Flatt

Εισαγωγή

Υπάρχουν αμέτρητα ερωτήματα που τίθενται στη Βίβλο. Καπου:

- e. Ρητορικός- Ο Θεός ρώτησε τον Αδάμ «Πού είσαι;»
- f. Καταδικάζοντας- Ο Θεός ρώτησε τον Αδάμ «Εφαγες από το δέντρο που σε διέταξα να μην φας;»
- g. Ενημερωτική- «Πώς μπορεί να γεννηθεί ένας άνθρωπος όταν είναι μεγάλος;» ρώτησε ο Νικόδημος. «Σίγουρα δεν μπορεί να μπει δεύτερη φορά στην κοιλιά της μητέρας του για να γεννηθεί!».
- h. Αιώνιος- «Τι πρέπει να κάνουμε για να σωθούμε;»

Οι ερωτήσεις που επιλέχθηκαν για τη σειρά The Greatest Questions Ever Asked έχουν αιώνια σημασία.

8. Είναι κάτι πολύ δύσκολο για μένα;
9. Αν ένας άντρας πεθάνει, θα ζήσει ξανά;
10. Ποιος είναι ο γείτονας μου;
11. Τι να κάνω με τον Χριστό;
12. Πού έπεσε το κεφάλι του τσεκούρι;
13. Πού είναι το αρνί;
14. Τι πρέπει να κάνω για να σωθώ;

Κεφάλαιο 1

Είναι κάτι πολύ δύσκολο για μένα;

Ο Θεός ρώτησε τον Ιερεμία, τον προφήτη, "Είναι κάτι πολύ δύσκολο για μένα;" (Ιερεμίας 32:26) Τι ερώτηση! Είναι κάτι πολύ δύσκολο για μένα; Επιτρέψτε μου να σας πω το πλαίσιο αυτής της ερώτησης. Η Βαβυλώνα πρόκειται να κατακτήσει τον Ιούδα, το νότιο βασίλειο. Ο Ιερεμίας, ο προφήτης που κλαίει, προφήτευε γι' αυτό εδώ και πολύ καιρό. Η Βαβυλώνα είναι ακριβώς στην πόρτα. Ο Ιερεμίας είπε: «Έχτισαν τις πολιορκητικές ράμπες και τις ανεβάζουν στο τείχος της Ιερουσαλήμ». Ο Θεός ζήτησε ένα πολύ ασυνήθιστο πράγμα από τον Ιερεμία. Είπε, «Ιερεμία, αυτό που θέλω να κάνεις είναι να πας να αγοράσεις ένα χωράφι». Τώρα, παιδιά, όταν μια εισβολική δύναμη πρόκειται να κατακτήσει τη γη σας, η επένδυση σε ακίνητα δεν είναι καλή ιδέα. Ο Ιερεμίας είπε: «Κύριε, οι πολιορκητικές ράμπες είναι ακριβώς εκεί, δεν καταλαβαίνεις». Είπε, «Δεν καταλαβαίνεις, αυτό είναι σύμβολο. Θέλω μάρτυρες να δουν τη συναλλαγή για να ξέρουν ότι αυτή η γη είναι ακόμα δική σου. Αν και πρόκειται να χρησιμοποιήσω τη Βαβυλώνα για να κατακτήσω τον Ιούδα, θα σας φέρω πίσω στο σπίτι. Τότε ο Θεός έκανε την ερώτηση: «Υπάρχει κάτι

prophet Isaiah said "The Lord is the everlasting Lord, the Creator of the ends of the earth. He will not grow tired or weary." (Isaiah 40:28) Our Lord Jesus said "What is impossible with men is possible with God." (Luke 18:27) That's our God. He's all powerful, he's Almighty and he has unlimited power. He never gets tired or frustrated. Everything he does, he does effortlessly, whether it's creating a universe or answering a prayer.

Examine his power based upon those promises.

1. His power in Creation.

"The heavens declare the glory of God; the skies declare the work of his hands. Day after day they pour forth speech; night after night they display knowledge." (Psalm 19:1-2) Every one of us has stood and gazed over a mountain range or looked out over the ocean. Perhaps you've flown on an airplane and stared at the horizon and marveled at God's awesome power and design. Every moment creation is a witness of the reality that our God is all powerful.

I read not long ago that each second, our sun emits more energy and raw power than has been used on the face of the earth throughout history—each second. Scientists say that if nothing were to happen to interrupt it our sun will burn for thirty billion more years. Our sun is one of one hundred billion stars in the Milky Way Galaxy which is one of one trillion galaxies. Our God spoke those things into existence. He just said, "Let there be light and there was light. He said, "Stars," and stars were everywhere. That's what I call power. Surely, David knew exactly what he was talking about when he said, "Only a fool says in his heart there is no God." (Psalms 14:1)

2. His power found in the miracles

But it's not just Creation that proclaims it. The tremendous power found in the miracles in Scripture proclaims His mighty power. The parting of the Red Sea, the fall of the wall of Jericho, the day the sun stood still, the dead raised to life and then the miracles culminated in the life of Jesus. Jesus is the supreme example of God's great power. Nobody ever did and nobody ever claimed to do all that our Lord did. He demonstrated power over nature. He walked on water, he calmed the storms and he spoke to a tree and it withered. He had power over illness, healing the blind, the lame, the deaf and the lepers. Jesus raised the dead on three occasions. He broke the shackles of the grave himself. Jesus even demonstrated power over Satan and all of his evil forces. On one occasion, he commanded a whole legion of demons to come out of a man and go into a bunch of pigs. That's just the hem of the garment. But we've touched enough for jaws to drop, knees to shake and voices to tremble. God's power is awesome.

3. God wants to share his power with you.

The truly amazing thing is that God wants to share his power with you. "And his incomparably great power for us who

πολύ δύσκολο για μένα;»

Η Γραφή είναι γεμάτη με περιπτώσεις του "Είναι κάτι πολύ δύσκολο για τον Κύριο;" Ο Θεός ήρθε στον Αβραάμ και τη Σάρα αφού περίμεναν ένα τέταρτο του αιώνα για ένα παιδί. (Γένεση 18:14) Ο Ιώβ είπε: «Ξέρω ότι μπορείς να κάνεις τα πάντα». (Ιώβ 42:2) Ο προφήτης Ησαΐας είπε «Ο Κύριος είναι ο αιώνιος Κύριος, ο Δημιουργός των εσχάτων της γης. Δεν θα κουραστεί ούτε θα κουραστεί». (Ησαΐας 40:28) Ο Κύριός μας Ιησούς είπε «Ό,τι είναι αδύνατο με τους ανθρώπους είναι δυνατό για τον Θεό». (Λουκάς 18:27) Αυτός είναι ο Θεός μας. Είναι πανίσχυρος, είναι Παντοδύναμος και έχει απεριόριστη δύναμη. Ποτέ δεν κουράζεται και δεν απογοητεύεται. Ό,τι κάνει, το κάνει αβίαστα, είτε δημιουργεί ένα σύμπαν είτε απαντά σε μια προσευχή.

Εξετάστε τη δύναμή του με βάση αυτές τις υποσχέσεις.

1. Η δύναμή του στη Δημιουργία.

«Οι ουρανοί διακηρύσσουν τη δόξα του Θεού· οι ουρανοί δηλώνουν το έργο των χεριών του. Μέρα με τη μέρα εκπέμπουν λόγο· νύχτα με τη νύχτα επιδεικνύουν γνώση». (Ψαλμός 19:1-2) Ο καθένας μας έχει σταθεί και κοιτάζει πάνω από μια οροσειρά ή έχει κοιτάξει έξω από τον ωκεανό. Ίσως έχετε πετάξει σε ένα αεροπλάνο και κοιτάζετε τον ορίζοντα και έχετε θαυμάσει την τρομερή δύναμη και το σχέδιο του Θεού. Κάθε στιγμή η δημιουργία είναι μάρτυρας της πραγματικότητας ότι ο Θεός μας είναι πανίσχυρος.

Διάβασα πριν από λίγο καιρό ότι κάθε δευτερόλεπτο, ο ήλιος μας εκπέμπει περισσότερη ενέργεια και ακατέργαστη δύναμη από ό,τι έχει χρησιμοποιηθεί στο πρόσωπο της γης σε όλη την ιστορία—κάθε δευτερόλεπτο. Οι επιστήμονες λένε ότι αν δεν συμβεί τίποτα για να το διακόψει ο ήλιος μας θα καίει για τριάντα δισεκατομμύρια χρόνια ακόμη. Ο Ήλιος μας είναι ένα από τα εκατό δισεκατομμύρια αστέρια στον Γαλαξία του Γαλαξία που είναι ένας από ένα τρισεκατομμύριο γαλαξίες. Ο Θεός μας είπε αυτά τα πράγματα στην ύπαρξη. Απλώς είπε, "Ας γίνει φως και υπήρχε φως. Είπε, "Αστέρια" και τα αστέρια ήταν παντού. Αυτό αποκαλώ δύναμη. Σίγουρα, ο Ντέιβιντ ήξερε ακριβώς για τι μιλούσε όταν είπε, "Μόνο ένας ανόητος λέει στην καρδιά του ότι δεν υπάρχει Θεός» (Ψαλμοί 14:1)

2. Η δύναμή του βρίσκεται στα θαύματα

Αλλά δεν είναι μόνο η Δημιουργία που το διακηρύσσει. Η τεράστια δύναμη που βρίσκεται στα θαύματα της Γραφής διακηρύσσει την πανίσχυρη δύναμή Του. Ο χωρισμός της Ερυθράς Θάλασσας, η πτώση του τείχους της Ιεριχούς, η μέρα που ο ήλιος στάθηκε ακίνητος, οι νεκροί αναστήθηκαν στη ζωή και στη συνέχεια τα θαύματα κορυφώθηκαν στη ζωή του Ιησού. Ο Ιησούς είναι το υπέρτατο παράδειγμα της μεγάλης δύναμης του Θεού. Κανείς δεν έκανε ποτέ και κανείς δεν ισχυρίστηκε ποτέ ότι έκανε όλα όσα έκανε ο Κύριός μας. Επέδειξε δύναμη πάνω στη φύση. Περιπάτησε πάνω στο νερό, ηρέμησε τις καταιγίδες και μίλησε σε ένα

believe. That power is like the working of his mighty strength, which he exerted in Christ when he raised him from the dead and seated him at his right hand in the heavenly realms." (Ephesians 1:19-20) Now I hope you understood what was being said. That's incredible. God wants to share his limitless power with you, the same power that fuels the sun, the same power that spoke the ocean into existence, the same mighty power that raised Christ from the dead. He wants to channel that power through you and through me.

There are people everywhere who go through life, powerless. They just walk along as victims. They see themselves as victims of their circumstances, victims of society, victims of other people and victims of unfair treatment. They go through life weak, miserable and getting by. God says, "I want to give you power. I want to give you power to do some incredible things." What incredible things?

a. *The power to conquer sin in your life* "Therefore, there is now no condemnation for those who are in Christ Jesus, because through Christ Jesus the law of the Spirit of life set me free from the law of sin and death." (Romans 8:1-2) "Those who walk by the sinful nature they do the things of the sinful nature, but those who walk by the Spirit, they don't do the things of the sinful nature, they find themselves walking by the Spirit's life." (v. 5)

Is anybody here a slave to sin? Do you keep falling to the same temptation over and over and over again? Every time you say "I'm sorry, I'm never going to do that again," and lo and behold, you do it again, and again, and again. If the truth be told, that sin is your master. But do you know that God didn't design it to work that way, and that he will give you the power to break that cycle? He will.

b. *Power for peace in your life.* "The mind of sinful man is death, but the mind controlled by the Spirit is life and peace." (Romans 8:6) Maybe you can't readily think of one sin that is controlling you, you're just sitting there saying, "I'm just kind of blah, I don't know what life is all about. I don't have a peace of my existence. I don't understand." God is giving you the power to have that peace.

c. *Empower your prayer life through his Spirit living in you.* "In the same way, the Spirit helps us in our weakness. We do not know what we ought to pray for, but the Spirit himself intercedes for us with groans that words cannot express." (Romans 8:26)

d. *Power to overcome circumstances.* "And we know that in all things God works for the good of those who love him, who have been called according to his purpose."

δέντρο και αυτό μαράθηκε. Είχε εξουσία πάνω στην αρρώστια, θεραπεύοντας τυφλούς, κουτούς, κωφούς και λεπρούς. Ο Ιησούς ανέστησε τους νεκρούς σε τρεις περιπτώσεις. Έσπασε μόνος του τα δεσμά του τάφου. Ο Ιησούς έδειξε ακόμη και δύναμη πάνω στον Σατανά και όλες τις κακές δυνάμεις του. Σε μια περίπτωση, διέταξε μια ολόκληρη λεγεώνα δαιμόνων να βγουν από έναν άνθρωπο και να μπουν σε ένα μάτσο γουρούνια. Αυτό είναι μόνο το στρίφωμα του ενδύματος. Αλλά έχουμε αγγίξει αρκετά ώστε να πέφτουν τα σαγόνια, τα γόνατα να τρέμουν και οι φωνές να τρέμουν. Η δύναμη του Θεού είναι φοβερή.

3. Ο Θεός θέλει να μοιραστεί τη δύναμή του μαζί σας. Το πραγματικά εκπληκτικό είναι ότι ο Θεός θέλει να μοιραστεί τη δύναμή του μαζί σας. "Και η ασύγκριτα μεγάλη δύναμή του για εμάς που πιστεύουμε. Αυτή η δύναμη μοιάζει με το έργο της ισχυρής του δύναμης, που άσκησε εν Χριστώ όταν τον ανέστησε από τους νεκρούς και τον κάθισε στα δεξιά του στα ουράνια βασίλεια." (Εφεσίους 1:19-20) Τώρα ελπίζω να καταλάβετε τι ειπώθηκε. Αυτό είναι απίστευτο. Ο Θεός θέλει να μοιραστεί την απεριόριστη δύναμή του μαζί σας, την ίδια δύναμη που τροφοδοτεί τον ήλιο, την ίδια δύναμη που έκανε τον ωκεανό να υπάρξει, την ίδια ισχυρή δύναμη που ανέστησε τον Χριστό από τους νεκρούς. Θέλει να διοχετεύσει αυτή τη δύναμη μέσα από εσάς και μέσα από εμένα.

Παντού υπάρχουν άνθρωποι που περνούν τη ζωή, ανίσχυροι. Απλώς περπατούν ως θύματα. Βλέπουν τον εαυτό τους ως θύματα των περιστάσεων τους, θύματα της κοινωνίας, θύματα άλλων ανθρώπων και θύματα άδικης μεταχείρισης. Περνούν τη ζωή αδύναμοι, μίζερη και τα βγάζουν πέρα. Ο Θεός λέει, "Θέλω να σου δώσω δύναμη. Θέλω να σου δώσω δύναμη να κάνεις μερικά απίστευτα πράγματα." Τι απίστευτα πράγματα;

ένα. Η δύναμη να νικήσεις την αμαρτία στη ζωή σου "Γι' αυτό, δεν υπάρχει τώρα καταδίκη για εκείνους που είναι εν Χριστώ Ιησού, γιατί μέσω του Χριστού Ιησού ο νόμος του Πνεύματος της ζωής με απελευθέρωσε από το νόμο της αμαρτίας και του θανάτου." (Ρωμαίους 8:1-2) «Όσοι περπατούν σύμφωνα με την αμαρτωλή φύση, κάνουν τα πράγματα της αμαρτωλής φύσης, αλλά όσοι περπατούν κατά το Πνεύμα, δεν κάνουν τα πράγματα της αμαρτωλής φύσης, βρίσκουν τον εαυτό τους να περπατάει η ζωή του Πνεύματος». (εδ. 5)

Είναι κανείς εδώ σκλάβος της αμαρτίας; Συνεχίζετε να πέφτετε στον ίδιο πειρασμό ξανά και ξανά και ξανά; Κάθε φορά που λέτε «Συγγνώμη, δεν πρόκειται να το ξανακάνω», και ιδού, το κάνετε ξανά και ξανά και ξανά. Αν ειπωθεί η αλήθεια, αυτή η αμαρτία είναι αφέντης σου. Ξέρετε όμως ότι ο Θεός δεν το σχεδίασε για να λειτουργεί έτσι και ότι θα σας δώσει τη δύναμη να σπάσετε αυτόν τον κύκλο; Αυτός θα.

σι. Δύναμη για ειρήνη στη ζωή σας. «Ο νους του αμαρτωλού ανθρώπου είναι θάνατος, αλλά ο νους που

(Romans 8:28) God wants to empower you to live above your circumstances.

Have you ever asked anybody, "How are you doing?" They say, "I guess I'm doing all right under the circumstances." I always want to ask them, "Well, what are you doing under your circumstances? You've got no business being under them. Get on top of them. God doesn't want you under the circumstances. He doesn't want you going through life as a victim. He will give you the power to climb out from under those things that would devastate you and show you something positive you could never have seen or known otherwise." That's the promise of Romans 8:28.

- e. *Empower you to be more Christ-like.* "For those God foreknew he also predestined to be conformed to the likeness of his Son." (Romans 8:29) That is what God wants for you more than anything else. He wants you to be free from sin, to know peace and to have a great prayer life. He wants you on top of your circumstances, but more than anything else, our God wants you to be like Jesus Christ.

Let me summarize the way God would channel power through your life. He wants to enable you to live the richest, fullest, happiest and most productive life possible. No doubt some of you are thinking, "That works for you but it doesn't work for me. O, I'm a Christian, I've obeyed the gospel and I'm going to go to heaven, I guess. But I've never felt God's power in my life. I hear those things preached, but I don't know if it really works." That thinking leads to the fourth and most important.

4. Does it really have application in your life?

You better believe it does. Let's look at the process of applying his power. Most Christians don't think God's power is in their lives to any significant degree. I base that upon observation. I don't think most Christians sense God's power to any significant degree. It's not automatic. There are some things you must do to key into it. Unless you follow God's counsel for receiving his power, you'll live your life just as powerless and just as defeated as an unbeliever.

So how do I apply His power on a consistent basis?

- a. **I admit to a lack of power in my life.** Most of us think we're omnipotent. We think we're God. We don't say it out loud, but deep in our hearts we think: Is there anything too difficult for me? I can do anything and everything. If you don't believe that, look at your schedule, you are trying to do absolutely anything and everything. You think it's all up to you. Somebody says, "If you burn the candle at both ends, you're not as bright as you think you are." A lot of us need to learn that. Sooner or later stress, tension and frustration mounts. Then, BOOM!

ελέγχεται από το Πνεύμα είναι ζωή και ειρήνη». (Ρωμαίους 8:6) Ίσως δεν μπορείτε εύκολα να σκεφτείτε μια αμαρτία που σας ελέγχει, απλά κάθестε εκεί και λέτε: «Είμαι κάπως μπλα, δεν ξέρω τι είναι η ζωή. μην έχω ησυχία για την ύπαρξή μου. Δεν καταλαβαίνω». Ο Θεός σου δίνει τη δύναμη να έχεις αυτή την ειρήνη.

- f. *Ενδυναμώστε τη ζωή της προσευχής σας μέσω του Πνεύματός του που ζει μέσα σας.* «Με τον ίδιο τρόπο, το Πνεύμα μας βοηθά στην αδυναμία μας. Δεν ξέρουμε για τι πρέπει να προσευχόμαστε, αλλά το ίδιο το Πνεύμα μεσολαβεί για εμάς με στεναγμούς που δεν μπορούν να εκφράσουν οι λέξεις». (Ρωμαίους 8:26)

- g. *Δύναμη να ξεπερνάς τις περιστάσεις.* «Και γνωρίζουμε ότι σε όλα τα πράγματα ο Θεός εργάζεται για το καλό εκείνων που τον αγαπούν, που έχουν κληθεί σύμφωνα με το σκοπό του». (Ρωμαίους 8:28) Ο Θεός θέλει να σας δώσει τη δύναμη να ζείτε πάνω από τις περιστάσεις σας.

Έχετε ρωτήσει ποτέ κανέναν, "Πώς τα πάτε;" Λένε, «Υποθέτω ότι τα πάω καλά υπό τις περιστάσεις». Πάντα θέλω να τους ρωτήσω, "Λοιπόν, τι κάνεις υπό τις συνθήκες σου; Δεν έχεις δουλειά να είσαι κάτω από αυτούς. Πάρε πάνω τους. Ο Θεός δεν σε θέλει υπό τις περιστάσεις. Δεν σε θέλει Θα σου δώσει τη δύναμη να ξεφύγεις από εκείνα τα πράγματα που θα σε κατέστρεφαν και θα σου έδειχναν κάτι θετικό που ποτέ δεν θα μπορούσες να δεις ή να γνωρίσεις διαφορετικά». Αυτή είναι η υπόσχεση του εδαφίου προς Ρωμαίους 8:28.

- h. *Ενδυναμώστε σας να είστε περισσότερο σαν τον Χριστό.* «Για όσους ο Θεός ήξερε από πριν, επίσης προόρισε να μορφωθούν με την ομοίωση του Υιού του». (Ρωμαίους 8:29) Αυτό είναι που θέλει ο Θεός για εσάς περισσότερο από οτιδήποτε άλλο. Θέλει να απαλλαγείτε από την αμαρτία, να γνωρίσετε την ειρήνη και να έχετε μια μεγάλη προσευχή. Σε θέλει πάνω από τις περιστάσεις σου, αλλά περισσότερο από οτιδήποτε άλλο, ο Θεός μας θέλει να είσαι σαν τον Ιησού Χριστό.

Επιτρέψτε μου να συνοψίσω τον τρόπο με τον οποίο ο Θεός θα διοχέτευε τη δύναμη στη ζωή σας. Θέλει να σας δώσει τη δυνατότητα να ζήσετε την πιο πλούσια, πληρέστερη, πιο ευτυχισμένη και πιο παραγωγική ζωή. Χωρίς αμφιβολία, κάποιος από εσάς σκέφτεστε, «Αυτό λειτουργεί για εσάς, αλλά δεν λειτουργεί για μένα. O, είμαι Χριστιανός, έχω υπακούσει στο ευαγγέλιο και θα πάω στον παράδεισο, υποθέτω. Αλλά δεν έχω νιώσει ποτέ τη δύναμη του Θεού στη ζωή μου. Ακούω αυτά τα πράγματα να κηρύσσονται, αλλά δεν ξέρω αν λειτουργεί πραγματικά.» Αυτή η σκέψη οδηγεί στο τέταρτο και πιο σημαντικό.

4. Έχει όντως εφαρμογή στη ζωή σου;

Καλύτερα να το πιστέψεις. Ας δούμε τη διαδικασία

There's a lot of talk today about a mid-life crisis. A mid-life crisis really is simply waking up to your limitations. It's realizing that you're not God. It's realizing that you can't control everything, you're not going to reach every goal, you are a human being, you're weak and you're getting older. Your body is settling, and your hairline is receding.

What do you do when you realize that you're weak? Listen to God! Paul said, "But He said to me, 'My grace is sufficient for you, for my power is made perfect in weakness.' Therefore, I will boast all the more gladly about my weaknesses, so that Christ's power may rest on me." (2 Corinthians 12:9) If you will not admit your weakness, forget the power of God. As long as you pretend to be self-sufficient you short-circuit God's power in your life. As long as you feel I've got life by the tail, then God will step back and say, "Okay, take it. Let's see what it does to you."

- b. Believe in faith.** This is the key—write it down and inscribe it on your heart. The key to God channeling power in our lives is faith. Jesus taught, "Everything is possible to him who believes" (Mark 9:23) and "According to your faith it will be done to you." (Matthew 9:29)

If that's true, and it is, then two critical questions naturally follow: 1) what are you expecting God to do in your life? and 2) what are you expecting God to do through your life? Because he works according to faith, God has unlimited power. Let's don't limit him by our expectation of him. Many times, we've talked about this, but remember God is the ultimate power source and faith is our connector. Faith is our conduit, and the amount of power that God channels into our lives directly correlates to the amount of faith that we are using to connect.

The other day my battery died, or something died, the car wouldn't start. I fellow pull over and said, "I've got some jumper cables." They were these little old bitty things just made out of tinfoil. He hooked them up to his battery and mine and it still wouldn't crank. I thought, we can't solve it at all. Then this other fellow came up. He had a pick-up truck. He had everything in there. He took out jumper cables that took two of us to carry. They were big cables, he said, "Let me hook them up for you, son." I said, "Okay." Sure enough, he hooked them up and VAROOOM! What was the difference? The difference was neither in the recipient and the power source, it was in the connection. It was in the strength of that connection.

A lot of us have faith that is like a little electrical cord for a 110-outlet and God wants us to have cable so that we can really know the power. Vince Hefner once said,

εφαρμογής της εξουσίας του. Οι περισσότεροι Χριστιανοί δεν πιστεύουν ότι η δύναμη του Θεού είναι στη ζωή τους σε σημαντικό βαθμό. Το βασίζω στην παρατήρηση. Δεν νομίζω ότι οι περισσότεροι Χριστιανοί αισθάνονται τη δύναμη του Θεού σε σημαντικό βαθμό. Δεν είναι αυτόματο. Υπάρχουν μερικά πράγματα που πρέπει να κάνετε για να το κλειδώσετε. Αν δεν ακολουθήσετε τη συμβουλή του Θεού για να λάβετε τη δύναμή του, θα ζήσετε τη ζωή σας το ίδιο ανίσχυροι και το ίδιο ηττημένοι με έναν άπιστο.

Πώς λοιπόν εφαρμόζω τη δύναμή Του σε συνεπή βάση;

ένα. Ομολογώ την έλλειψη δύναμης στη ζωή μου. Οι περισσότεροι από εμάς πιστεύουμε ότι είμαστε παντοδύναμοι. Νομίζουμε ότι είμαστε Θεός. Δεν το λέμε δυνατά, αλλά βαθιά μέσα στην καρδιά μας σκεφτόμαστε: Υπάρχει κάτι πολύ δύσκολο για μένα; Μπορώ να κάνω τα πάντα και τα πάντα. Αν δεν το πιστεύετε, δείτε το πρόγραμμά σας, προσπαθείτε να κάνετε τα πάντα και τα πάντα. Νομίζεις ότι όλα είναι στο χέρι σου. Κάποιος λέει, «Αν κάμψεις το κερί και στις δύο άκρες, δεν είσαι τόσο λαμπερός όσο νομίζεις ότι είσαι». Πολλοί από εμάς πρέπει να το μάθουμε αυτό. Αργά ή γρήγορα το άγχος, η ένταση και η απογοήτευση αυξάνονται. Τότε, ΜΠΟΥΥΜ!

Γίνεται πολύς λόγος σήμερα για μια κρίση μέσης ηλικίας. Μια κρίση μέσης ηλικίας στην πραγματικότητα απλώς αφυπνίζει τους περιορισμούς σας. Είναι συνειδητοποίηση ότι δεν είσαι Θεός. Είναι συνειδητοποίηση ότι δεν μπορείς να ελέγξεις τα πάντα, δεν πρόκειται να φτάσεις σε κάθε στόχο, είσαι άνθρωπος, είσαι αδύναμος και γερνάς. Το σώμα σου ηρεμεί και η γραμμή των μαλλιών σου υποχωρεί.

Τι κάνεις όταν συνειδητοποιείς ότι είσαι αδύναμος; Άκου τον Θεό! Ο Παύλος είπε: «Μα εκείνος μου είπε: «Σε αρκεί η χάρη μου, γιατί η δύναμή μου τελειοποιείται στην αδυναμία». Γι' αυτό, θα καυχηθώ ακόμη πιο ευχάριστα για τις αδυναμίες μου, για να στηριχτεί πάνω μου η δύναμη του Χριστού». (2 Κορινθίους 12:9) Εάν δεν παραδεχτείτε την αδυναμία σας, ξεχάστε τη δύναμη του Θεού. Όσο προσποιείσαι ότι είσαι αυτάρκης, βραχυκυκλώνεις τη δύναμη του Θεού στη ζωή σου. Όσο νιώθεις ότι έχω τη ζωή στην ουρά, τότε ο Θεός θα κάνει πίσω και θα πει, "Εντάξει, πάρ' το. Ας δούμε τι θα σου κάνει."

- σι. Πίσταψε στην πίστη. Αυτό είναι το κλειδί – γράψτε το και εγγράψτε το στην καρδιά σας. Το κλειδί για να διοχετεύει ο Θεός δύναμη στη ζωή μας είναι η πίστη. Ο Ιησούς δίδαξε: «Τα πάντα είναι δυνατά σε αυτόν που πιστεύει» (Μάρκος 9:23) και «Κατά την πίστη σας θα γίνει σε σας»» (Ματθαίος 9:29).**

Εάν αυτό είναι αλήθεια, και είναι, τότε φυσικά ακολουθούν δύο κρίσιμα ερωτήματα: 1) τι περιμένετε να κάνει ο Θεός στη ζωή σας; και 2) τι περιμένεις να

"God has given us an atomic bomb power and yet we live firecracker lives." There is not a problem too big for God. There is no request he cannot handle. Then the issue is my faith. What am I willing to believe? If you want to see God's power in your life, you must first believe in faith.

- c. **Speak in faith.** I find most preachers leave this out. Paul says, "It is written: (and he quotes Psalm 116) 'I believed; therefore I have spoken.' With that same spirit of faith we also believe and therefore speak." (2 Corinthians 4:13) Paul says, "After you believe, you also need to speak." You must verbalize your faith. There must be an announcement of what you're intending to see God do. You don't just think it; you announce it and speak it. Folks, that's what a goal is. A goal is a statement of faith. Now if you don't believe in God or if you're not following the prescription, then your goal is only a statement of faith in your own power. But a well-crafted goal can and should be a statement of faith in God's power. I believe God can and will bless my life this way.

Well-constructed goals are statements of faith. The size of your goals is determined by the size of your God. You show me the goals in your life and I'll show you what you really think in the power of God. How many of you have a goal "I believe God will use me to bless hundreds of people." He can. The question is: Do you believe that and will you state that? If you've got a family that's fractured right now, do you believe that God can use you to be the spark of light and blessing in your family? He can. Do you believe that? Would you say it? Folks, it's very important that you announce your faith. James says, "The tongue is the rudder of your life. It sets the direction, it charts the course." It has the power of life and it has the power of death.

What are you saying about your marriage? What are you saying about your job? What are you saying about your finances? What are you saying about your children? What are you saying about your church? Many of you are sitting around waiting for God to do something in your lives, but you're short-circuiting it all by the way you talk. You say you believe it but then deny it by your complaints. How many times have I heard somebody say, "Well, I'm praying God will save my marriage, but it's the pits?" They say, "I'm praying my kids will make the right choices, oh, but sometimes I think they're hopeless." Or, "I believe that God has the power to allow me to break those bad habits, but that's just the way I am." Don't short-circuit God's power by your thoughts and utterances. God's power is not automatic. You must first admit you need His power, believe in faith that He can supply your need, and speak and act in faith.

- d. **Act in faith.** This point is vital and most people miss it.

κάνει ο Θεός στη ζωή σου; Επειδή εργάζεται σύμφωνα με την πίστη, ο Θεός έχει απεριόριστη δύναμη. Ας μην τον περιορίζουμε με τις προσδοκίες μας από αυτόν. Πολλές φορές, έχουμε μιλήσει για αυτό, αλλά να θυμάστε ότι ο Θεός είναι η απόλυτη πηγή ενέργειας και η πίστη είναι ο συνδετήρας μας. Η πίστη είναι ο αγωγός μας και η ποσότητα της δύναμης που διοχετεύει ο Θεός στη ζωή μας σχετίζεται άμεσα με την ποσότητα της πίστης που χρησιμοποιούμε για να συνδεθούμε.

Τις προάλλες μου πέθανε η μπαταρία, ή έπεσε κάτι, το αυτοκίνητο δεν έβαζε μπρος. Ο συνάδελφος τραβήχτηκα και είπα: "Έχω μερικά καλώδια άλτης." Ήταν αυτά τα μικρά παλιά μικροπράγματα φτιαγμένα από αλουμινοχαρτό. Τα συνέδεσε στη μπαταρία του και στη δική μου και πάλι δεν άνοιγε τη μίζα. Σκέφτηκα, δεν μπορούμε να το λύσουμε καθόλου. Μετά ήρθε αυτός ο άλλος. Είχε μια νταλίκια. Είχε τα πάντα εκεί μέσα. Έβγαλε καλώδια που χρειάστηκαν δύο από εμάς να τα μεταφέρουμε. Ήταν μεγάλα καλώδια, είπα, «Άσε με να σου τα συνδέσω, γιε μου». Είπα: «Εντάξει». Φυσικά, τους συνέδεσε και VAROOOOM! Ποια ήταν η διαφορά; Η διαφορά δεν ήταν ούτε στον παραλήπτη ούτε στην πηγή ρεύματος, ήταν στη σύνδεση. Ήταν στη δύναμη αυτής της σύνδεσης.

Πολλοί από εμάς πιστεύουν ότι είναι σαν ένα μικρό ηλεκτρικό καλώδιο για μια πρίζα 110 και ο Θεός θέλει να έχουμε καλώδιο για να μπορούμε να γνωρίζουμε πραγματικά τη δύναμη. Ο Βινς Χέφνερ είπε κάποτε: «Ο Θεός μας έδωσε δύναμη ατομικής βόμβας και όμως ζούμε ζωές κροτίδων». Δεν υπάρχει πρόβλημα πολύ μεγάλο για τον Θεό. Δεν υπάρχει αίτημα που να μην μπορεί να χειριστεί. Τότε το θέμα είναι η πίστη μου. Τι είμαι διατεθειμένος να πιστέψω; Αν θέλετε να δείτε τη δύναμη του Θεού στη ζωή σας, πρέπει πρώτα να πιστέψετε στην πίστη.

- ντο. **Μίλα με πίστη.** Βρίσκω ότι οι περισσότεροι ιεροκήρυκες το αφήνουν έξω. Ο Παύλος λέει: «Είναι γραμμένο: (και παραθέτει τον Ψαλμό 116) «Πίστεψα· γι' αυτό μίλησα». Με το ίδιο πνεύμα πίστης πιστεύουμε κι εμείς και επομένως μιλάμε». (2 Κορινθίους 4:13) Ο Παύλος λέει: «Αφού πιστέψετε, χρειάζεται και να μιλήσετε». Πρέπει να εκφράσετε λεκτικά την πίστη σας. Πρέπει να υπάρχει μια ανακοίνωση για το τι σκοπεύετε να δείτε τον Θεό να κάνει. Δεν το σκέφτεσαι απλά, το ανακοινώνεις και το μιλάς. Παιδιά, αυτός είναι ο στόχος. Ένας στόχος είναι μια δήλωση πίστης. Τώρα, εάν δεν πιστεύετε στον Θεό ή εάν δεν ακολουθείτε τη συνταγή, τότε ο στόχος σας είναι μόνο μια δήλωση πίστης στη δική σας δύναμη. Αλλά ένας καλοφτιαγμένος στόχος μπορεί και πρέπει να είναι μια δήλωση πίστης στη δύναμη του Θεού. Πιστεύω ότι ο Θεός μπορεί και θα ευλογήσει τη ζωή μου με αυτόν τον τρόπο.

If you want God's power in your life, you step out in advance before the power is released. See, God wants you to take an action for him before you ever feel anything. Did you catch that? Somebody says, "Are you saying that I've got to act as if I have the power, even though I don't yet have the power, in order to get the power?" Yes. That's acting in faith. You go ahead and act in faith before you feel it and God rewards it. You don't wait for a feeling.

Some of you right now are waiting for a feeling. You're waiting for God to move you. "I'm waiting for a feeling in order to get involved in a ministry." "I'm waiting for that one sermon to suddenly just move me and I'll plug right in." Some are saying "I'm waiting for God to move me to give generously." "I'm waiting for God to move me to share my faith at work." "I'm waiting for God to give me the feeling to get my marriage in order." If the only time that you do things is when you feel like it, rest assured, the devil will make sure you never feel like it. He has tremendous influence over our emotions. You've got to act in faith. Take the step before you feel like it, whether you ever feel like it or not. Immaturity is living by your feelings, and maturity is living by faith, your commitments. So act now.

Many people miss God's blessing because they've never tried. If you don't try, you don't receive the power.

Do you remember when Peter had fished all night without catching anything? Jesus said, "Peter, I want you to go out, launch out into the deep, (and remember those great words) and cast your nets." (Luke 5:6) Peter said "Lord, we've fished all night. They're not biting." He said, "I didn't ask if they were biting, I didn't ask if you felt like going, I said launch out into the deep." What did Peter do? He launched out into the deep and the nets began to break and the boats began to sink. You act in faith.

The children of Israel were finally going to cross the Jordan River into the Promised Land under Joshua. They put the Ark of the Covenant on the shoulders of the priests carrying it by the poles and Joshua said, "Walk, walk right into the water and as you walk into the water don't worry, it's going to subside." I've often wondered what they thought as they got close to the edge and they felt the water hit their toes, then their ankles and maybe mid-calf. Were they wondering, "What are we doing here?" But all of a sudden the water just backed up and they walked across on dry ground.

Peter in Matthew 14 saw the Lord walking on the water. He stepped out and he acted in faith receiving the power to walk on that water. Many of you are waiting thinking you are waiting on God. But, God is waiting on you. The power is there to heal whatever is really injurious in your life. He just wants you to admit you need it, believe

Οι καλά κατασκευασμένοι στόχοι είναι δηλώσεις πίστης. Το μέγεθος των στόχων σας καθορίζεται από το μέγεθος του Θεού σας. Δείξε μου τους στόχους της ζωής σου και θα σου δείξω τι πραγματικά σκέφτεσαι με τη δύναμη του Θεού. Πόσοι από εσάς έχετε έναν στόχο «Πιστεύω ότι ο Θεός θα με χρησιμοποιήσει για να ευλογήσει εκατοντάδες ανθρώπους». Αυτός μπορεί. Το ερώτημα είναι: Το πιστεύετε και θα το δηλώσετε; Εάν έχετε μια οικογένεια που έχει διαλυθεί αυτή τη στιγμή, πιστεύετε ότι ο Θεός μπορεί να σας χρησιμοποιήσει για να γίνετε η σπύθα φωτός και ευλογίας στην οικογένειά σας; Αυτός μπορεί. Το πιστεύεις αυτό; Θα το έλεγες; Παιδιά, είναι πολύ σημαντικό να ανακοινώνετε την πίστη σας. Ο Τζέιμς λέει, «Η γλώσσα είναι το πηδάλιο της ζωής σου. Καθορίζει την κατεύθυνση, χαράσσει την πορεία». Έχει τη δύναμη της ζωής και έχει τη δύναμη του θανάτου.

Τι λες για τον γάμο σου; Τι λες για τη δουλειά σου; Τι λες για τα οικονομικά σου; Τι λέτε για τα παιδιά σας; Τι λες για την εκκλησία σου; Πολλοί από εσάς κάθεστε περιμένοντας τον Θεό να κάνει κάτι στη ζωή σας, αλλά τα βραχυκυκλώνετε όλα με τον τρόπο που μιλάτε. Λες ότι το πιστεύεις αλλά μετά το αρνείσαι με τα παράπονά σου. Πόσες φορές έχω ακούσει κάποιον να λέει, "Λοιπόν, προσεύχομαι ο Θεός να σώσει τον γάμο μου, αλλά είναι οι λάκκοι;" Λένε, «Προσεύχομαι τα παιδιά μου να κάνουν τις σωστές επιλογές, ω, αλλά μερικές φορές νομίζω ότι είναι απελπιστικά». Ή, «Πιστεύω ότι ο Θεός έχει τη δύναμη να μου επιτρέψει να κόψω αυτές τις κακές συνήθειες, αλλά έτσι είμαι». Μην βραχυκυκλώνετε τη δύναμη του Θεού με τις σκέψεις και τα λόγια σας. Θεός! Η ισχύς του δεν είναι αυτόματη. Πρέπει πρώτα να παραδεχτείς ότι χρειάζεσαι τη δύναμή Του, να πιστέψεις με πίστη ότι μπορεί να καλύψει την ανάγκη σου και να μιλήσεις και να ενεργήσεις με πίστη.

ρε. Δράσε με πίστη. Αυτό το σημείο είναι ζωτικής σημασίας και οι περισσότεροι το χάνουν. Αν θέλετε τη δύναμη του Θεού στη ζωή σας, βγαίνετε εκ των προτέρων πριν απελευθερωθεί η δύναμη. Βλέπετε, ο Θεός θέλει να κάνετε μια ενέργεια για εκείνον πριν νιώσετε οτιδήποτε. Το έπιασες; Κάποιος λέει, "Λες ότι πρέπει να συμπεριφερόμαι σαν να έχω τη δύναμη, παρόλο που δεν έχω ακόμη τη δύναμη, για να πάρω την εξουσία;" Ναι. Αυτό είναι να ενεργείς με πίστη. Προχωράτε και ενεργείτε με πίστη πριν το νιώσετε και ο Θεός το ανταμείψει. Δεν περιμένεις ένα συναίσθημα.

Κάποιοι από εσάς αυτή τη στιγμή περιμένουν ένα συναίσθημα. Περιμένεις τον Θεό να σε συγκινήσει. «Περιμένω ένα συναίσθημα για να εμπλακώ σε ένα υπουργείο». «Περιμένω αυτό το ένα κήρυγμα να με συγκινήσει ξαφνικά και θα το βάλω στην πρίζα». Κάποιοι λένε «Περιμένω να με συγκινήσει ο Θεός για να δώσω απλόχερα». «Περιμένω τον Θεό να με

in faith, speak in faith, then step out and act in faith. "Is anything too difficult for me?" No, nothing is too difficult for God. Amazing Grace #1272 Steve Flatt July 14, 1996

Chapter 2

If A Man Dies, Will He Live Again?

"If a man dies, will he live again?" (Job 14:14) is a question that has haunted the mind of every man and woman who has ever lived. From the dawn of creation it has been an enigma to the mind of man. Solomon wrote Ecclesiastes something like his journal. He was perplexed; he had more questions than answers. "All go to the same place, all come from dust and to dust all return. Who knows if the spirit of man rises upward?" (Ecclesiastes 3:20) Though Job offered no answer to his question and though Solomon went through a period where he had more questions than answers, the Scripture gives an emphatically clear answer to the question if a man dies, will he live again? YES! YES! A hundred times YES!

"For God so loved the world that he gave his only begotten Son that whosoever believeth on him would not perish, but have" (What?) "Everlasting life." (John 3:16) Jesus told Martha, the sister of Lazarus who had just died, "I am the resurrection and the life. He who believes in me will live, even though he dies; and whoever lives and believes in me will never die." (John 11:25) He said to his disciples, I am about to leave you but "In my Father's house are many rooms; if it were not so, I would have told you. I am going there to prepare a place for you. And if I go and prepare a place for you, I will come back and take you to be with me that you also may be where I am." (John 14:2-3)

1 Corinthians 15 and 1 Thessalonians 4 are great chapters about the return of Jesus. Finally, the aged Apostle John is given the opportunity in a vision to see heaven itself. He gives it a magnificent description; I guess the best you can do in human language. My favorite part is his description of Jesus' Church as a bride beautifully dressed for her husband. (Revelation 20:1-7) If a man dies, will he live again? Oh, yes he will.

But we know much of our world doesn't believe that, not even much of the religious world believes it. A Gallup poll that looked at our religious beliefs as a country indicated that 94 percent of all Americans believe in God. That's encouraging, isn't it? I was surprised that 84 percent of America believes that Jesus is the Son of God, not just a great man. But less than 70 percent of America believe that there will be a heaven and significantly less than half believe that there is a literal hell.

Our religious culture has no room today for eternity. We have stripped faith of its eternal dimensions. Heaven has become just learning how to live the good life. Hell has just become the self-induced trauma that we have when we don't.

υποκινήσει να μοιραστώ την πίστη μου στη δουλειά». «Περιμένω τον Θεό να μου δώσει την αίσθηση να βάλω σε τάξη τον γάμο μου». Αν η μόνη φορά που κάνεις πράγματα είναι όταν σου αρέσει, να είσαι σίγουρος ότι ο διάβολος θα φροντίσει να μην σου αρέσει ποτέ. Έχει τεράστια επιρροή στα συναισθήματά μας. Πρέπει να ενεργείς με πίστη. Κάντε το βήμα πριν σας αρέσει, είτε σας αρέσει ποτέ είτε όχι. Ανωριμότητα είναι να ζεις με τα συναισθήματά σου, και ωριμότητα είναι να ζεις με πίστη, τις δεσμεύσεις σας. Δράσε λοιπόν τώρα.

Πολλοί άνθρωποι χάνουν την ευλογία του Θεού επειδή δεν έχουν προσπαθήσει ποτέ. Εάν δεν προσπαθήσετε, δεν λαμβάνετε τη δύναμη.

Θυμάστε όταν ο Πέτρος ψάρευε όλη τη νύχτα χωρίς να πιάσει τίποτα; Ο Ιησούς είπε: «Πέτρο, θέλω να βγεις έξω, να εκτοξεύσεις στα βαθιά, (και να θυμάσαι αυτά τα μεγάλα λόγια) και να ρίξεις τα δίχτυα σου». (Λουκάς 5:6) Ο Πέτρος είπε «Κύριε, ψαρεύαμε όλη τη νύχτα. Δεν δαγκώνουν». Είπε, «Δεν ρώτησα αν δάγκωναν, δεν ρώτησα αν ήθελες να πας, είπα να εκτοξευθείς στα βαθιά». Τι έκανε ο Πέτρος; Εκτοξεύτηκε στα βαθιά και τα δίχτυα άρχισαν να σπάνε και οι βάρκες άρχισαν να βυθίζονται. Ενεργείς με πίστη.

Τα παιδιά του Ισραήλ επρόκειτο τελικά να περάσουν τον ποταμό Ιορδάνη στη Γη της Επαγγελίας υπό τον Ιησού του Ναυή. Έβαλαν την Κιβωτό της Διαθήκης στους ώμους των ιερέων που την κουβαλούσαν από τους στύλους και ο Τζόσουα είπε: «Περπατήστε, περπατήστε ακριβώς μέσα στο νερό και καθώς περπατάτε στο νερό μην ανησυχείτε, θα υποχωρήσει». Συχνά αναρωτιέμαι τι σκέφτονταν καθώς πλησίαζαν στην άκρη και ένιωσαν το νερό να χτυπά τα δάχτυλα των ποδιών τους, μετά τους αστραγάλους τους και ίσως τη μέση της γάμπας. Αναρωτιόντουσαν: «Τι κάνουμε εδώ;» Αλλά ξαφνικά το νερό μόλις ανέβηκε και περπάτησαν απέναντι σε στεγνό έδαφος.

Ο Πέτρος στο Ματθαίος 14 είδε τον Κύριο να περπατά πάνω στο νερό. Βγήκε και ενήργησε με πίστη λαμβάνοντας τη δύναμη να περπατήσει πάνω σε αυτό το νερό. Πολλοί από εσάς περιμένετε νομίζοντας ότι περιμένετε τον Θεό. Όμως, ο Θεός σε περιμένει. Η δύναμη είναι εκεί για να θεραπεύσει οτιδήποτε είναι πραγματικά βλαβερό στη ζωή σας. Απλώς θέλει να παραδεχτείς ότι το χρειάζεσαι, να πιστεύεις στην πίστη, να μιλάς με πίστη και μετά να βγαίνεις έξω και να ενεργείς με πίστη. «Είναι κάτι πολύ δύσκολο για μένα;» Όχι, τίποτα δεν είναι πολύ δύσκολο για τον Θεό. Amazing Grace #1272 Steve Flatt 14 Ιουλίου 1996

We, who don't believe that sometimes, maybe even oftentimes, act like we believe it. We become so absorbed with the propaganda of our culture, so absorbed in the quest for things and status, and so caught up with what I call the "Gospel of NOW," we tend to lose sight of eternity, don't we?

Have any of you ever seen that movie *Heaven Can Wait*? The plot of the movie was a professional football quarterback who was called home to heaven early in an accident. When he gets there in heaven, the angel talks to him and says, "Oh no, we've made a mistake." The whole plot of the movie is how can we get him back down on earth so he can play in the Super Bowl. I mean after all, who would want to go to heaven when you can play in the Super Bowl? Do you see how insidious it is? We Christians watching the movie were sitting there going, "Yes, Yes, get him back, get him back, get him back."

I think if the truth be told, we're a lot like little Tommy in the Sunday School class. The teacher asked "How many of you want to go to heaven?" Everybody raised their hand except little Tommy. The teacher looked at Tommy and said, "Tommy, don't you want to go to heaven one day?" He said, "Oh, one day. I thought you meant right now."

Oh yes, I want to go to heaven ONE day, like that one day I'm going on that African safari, one day I'll try sky diving, one day I'll really climb up and clean out the attic and that one day that down in our hearts we think will never really come.

We've lost sight of eternity. We've lost the depth of the meaning of Hebrews 9:27, "It is appointed unto man once to die and after that the judgment." We've lost the meaning of Acts 17:31, "Because he has fixed the day upon which he will judge the world with righteousness by a man whom he has appointed and of this he has given assurance by raising him from the dead." The resurrection of the dead means a lot of things, but here's one thing it means: The God who is able to raise Jesus up from the dead is able to judge the entire world based upon what they do with Jesus, The Christ.

When I was a boy growing up, I heard a lot of sermons about eternity, heaven and hell. It seemed like I heard more on hell. Maybe I just remembered those longer. I thought, if I ever get a chance to preach, I don't think I'm going to preach like that, I think I'm going to preach like Jesus preached. Then I grew up and I read the Bible. I found out that nobody preached more about heaven and hell than the man, Jesus of Nazareth.

If you don't believe it, read his statements in Matthew, Mark, Luke, and John. Nobody was calling his listeners more often to weigh temporal gain against eternal consequences than Jesus of Nazareth. Re-read the parables and the Sermon on the Mount. "What would it profit a man if he were to gain the whole world, but lose his own soul?" "What will a man

Κεφάλαιο 2

Αν ένας άνθρωπος πεθάνει, θα ζήσει ξανά;

«Αν πεθάνει ένας άνθρωπος, θα ξαναζήσει;» (Ιώβ 14:14) είναι ένα ερώτημα που έχει στοιχειώσει το μυαλό κάθε άνδρα και γυναίκας που έχει ζήσει ποτέ. Από την αυγή της δημιουργίας ήταν ένα αίνιγμα στο μυαλό του ανθρώπου. Ο Σολομών έγραψε τον Εκκλησιαστή κάτι σαν το ημερολόγιό του. Ήταν μπερδεμένος. είχε περισσότερες ερωτήσεις παρά απαντήσεις. "Όλοι πάνε στο ίδιο μέρος, όλοι προέρχονται από τη σκόνη και όλοι επιστρέφουν στη σκόνη. Ποιος ξέρει αν το πνεύμα του ανθρώπου ανεβαίνει;" (Εκκλησιαστής 3:20) Μολονότι ο Ιώβ δεν απάντησε στην ερώτησή του και παρόλο που ο Σολομών πέρασε μια περίοδο όπου είχε περισσότερες ερωτήσεις παρά απαντήσεις, η Γραφή δίνει μια εμφατικά σαφή απάντηση στο ερώτημα εάν κάποιος πεθάνει, θα ζήσει ξανά; ΝΑΙ! ΝΑΙ! Εκατό φορές ΝΑΙ!

«Διότι τόσο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον μονογενή του Υιό, για να μη χαθεί όποιος πιστεύει σε αυτόν, αλλά να έχει» (Τι;) «Αιώνια ζωή». (Ιωάννης 3:16) Ο Ιησούς είπε στη Μάρθα, την αδελφή του Λαζάρου που μόλις είχε πεθάνει, «Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή. Αυτός που πιστεύει σε μένα θα ζήσει, ακόμα κι αν πεθάνει. και όποιος ζει και πιστεύει σε μένα δεν θα πεθάνει ποτέ.» (Ιωάννης 11:25) Είπε στους μαθητές του, πρόκειται να σας αφήσω, αλλά «Στο σπίτι του Πατέρα μου υπάρχουν πολλά δωμάτια· αν δεν ήταν έτσι, θα το έλεγα Πηγαίνω εκεί για να σας ετοιμάσω ένα μέρος. Και αν πάω και σας ετοιμάσω ένα μέρος, θα επιστρέψω και θα σας πάρω να είστε μαζί μου για να είστε κι εσείς εκεί που είμαι εγώ». (Ιωάννης 14:2-3)

Το 1 Κορινθίους 15 και το 1 προς Θεσσαλονικείς 4 είναι σπουδαία κεφάλαια σχετικά με την επιστροφή του Ιησού. Τέλος, δίνεται η ευκαιρία στον ηλικιωμένο Απόστολο Ιωάννη σε όραμα να δει τον ίδιο τον παράδεισο. Του δίνει μια υπέροχη περιγραφή. Υποθέτω ότι το καλύτερο που μπορείς να κάνεις στην ανθρώπινη γλώσσα. Το αγαπημένο μου μέρος είναι η περιγραφή του για την Εκκλησία του Ιησού ως μια νύφη ντυμένη όμορφα για τον σύζυγό της. (Αποκάλυψη 20:1-7) Αν κάποιος πεθάνει, θα ξαναζήσει; Ω, ναι θα το κάνει.

Αλλά ξέρουμε ότι μεγάλο μέρος του κόσμου μας δεν το πιστεύει αυτό, ούτε και μεγάλο μέρος του θρησκευτικού κόσμου το πιστεύει. Μια δημοσκόπηση της Gallup που εξέτασε τις θρησκευτικές μας πεποιθήσεις ως χώρα έδειξε ότι το 94 τοις εκατό όλων των Αμερικανών πιστεύουν στον Θεό. Αυτό είναι ενθαρρυντικό, έτσι δεν είναι; Ήμουν έκπληκτος που το 84 τοις εκατό της Αμερικής πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού, όχι απλώς ένας σπουδαίος άνθρωπος. Αλλά λιγότερο από το 70 τοις εκατό της Αμερικής πιστεύει ότι θα υπάρξει ένας παράδεισος και πολύ λιγότεροι από τους μισούς πιστεύουν ότι υπάρχει

give in exchange for his soul?" Jesus didn't come preaching about how to change the government and he lived in a corrupt one. He didn't come preaching about how to be healthy and wealthy. He didn't come to try and tell men how to talk in tongues. He came to teach about eternity and he did it with force. This might surprise you, but nobody taught more about hell than Jesus the Christ.

Who was it that said, "Why do you fear the one who can destroy the body when you ought to fear the one who can destroy both the body and soul in hell?" See the former is "NOW" thinking; the other is "ETERNITY" thinking. We do a grave injustice to ourselves and to this world if we don't answer Job's question: "If a man dies, will he live again?" The answer is: Yes, he will. But where? See the question isn't whether eternity or not, the question is what kind of eternity, Heaven or Hell.

There is one key passage about life after our time here on earth. "There was a rich man who was dressed in purple and fine linen and lived in luxury every day. At his gate was laid a beggar named Lazarus, covered with sores and longing to eat what fell from the rich man's table. Even the dogs came and licked his sores. The time came when the beggar died and the angels carried him to Abraham's side. The rich man also died and was buried. In hell, where he was in torment, he looked up and saw Abraham far away, with Lazarus by his side. So he called to him, 'Father Abraham, have pity on me and send Lazarus to dip the tip of his finger in water and cool my tongue, because I am in agony in this fire.' But Abraham replied, 'Son, remember that in your lifetime you received your good things, while Lazarus received bad things, but now he is comforted here and you are in agony. And besides all this, between us and you a great chasm has been fixed, so that those who want to go from here to you cannot, nor can anyone cross over from there to us.' He answered, 'Then I beg you, father, send Lazarus to my father's house, for I have five brothers. Let him warn them, so that they will not also come to this place of torment.' Abraham replied, 'They have Moses and the Prophets; let them listen to them.' 'No, father Abraham,' he said, 'but if someone from the dead goes to them, they will repent.' He said to him, 'If they do not listen to Moses and the Prophets, they will not be convinced even if someone rises from the dead.'" (Luke 16:19-31)

Five elementary truths about eternity can be found in the above text.

1. Death will not end your existence.

If a man dies, will he live again? You can be sure of it. You know death is the earth's great equalizer. I don't care who you are or what you have, you won't escape it. When we hear of a poor person dying, somebody who lives in the slums, some beggar or homeless person, it doesn't seem to register. But when we hear that a rich person died overnight of a heart attack, we are aghast. That is because we tend to associate

κυριολεκτική κόλαση.

Ο θρησκευτικός μας πολιτισμός δεν έχει χώρο σήμερα για την αιωνιότητα. Απογυμνώσαμε την πίστη από τις αιώνιες διαστάσεις της. Ο Παράδεισος έχει γίνει απλώς μαθαίνοντας πώς να ζεις την καλή ζωή. Η κόλαση μόλις έγινε το αυτοπροκαλούμενο τραύμα που έχουμε όταν δεν το κάνουμε. Εμείς, που δεν πιστεύουμε ότι μερικές φορές, ίσως και πολλές φορές, ενεργούμε όπως το πιστεύουμε. Είμαστε τόσο απορροφημένοι με την προπαγάνδα του πολιτισμού μας, τόσο απορροφημένοι από την αναζήτηση πραγμάτων και θέσης, και τόσο κολλημένοι με αυτό που αποκαλώ το «Ευαγγέλιο του ΤΩΡΑ», τείνουμε να χάνουμε τα μάτια της αιωνιότητας, έτσι δεν είναι;

Έχει δει κανείς από εσάς αυτή την ταινία Heaven Can Wait; Η υπόθεση της ταινίας ήταν ένας επαγγελματίας στρατηγός ποδοσφαίρου που κλήθηκε νωρίς σε ένα ατύχημα. Όταν φτάνει εκεί στον παράδεισο, ο άγγελος του μιλάει και του λέει: «Ωχ όχι, κάναμε λάθος». Η όλη πλοκή της ταινίας είναι πώς μπορούμε να τον επαναφέρουμε στη γη για να παίξει στο Super Bowl. Εννοώ τελικά, ποιος θα ήθελε να πάει στον παράδεισο όταν μπορείς να παίξεις στο Super Bowl; Βλέπεις πόσο ύπουλο είναι; Εμείς οι Χριστιανοί που παρακολουθήσαμε την ταινία καθόμασταν εκεί και λέγαμε «Ναι, ναι, πάρε τον πίσω, πάρε τον πίσω, πάρε τον πίσω».

Νομίζω ότι αν λέγεται η αλήθεια, μοιάζουμε πολύ με τον μικρό Τόμι στην τάξη του Κυριακάτικου Σχολείου. Ο δάσκαλος ρώτησε "Πόσοι από εσάς θέλετε να πάνε στον παράδεισο;" Όλοι σήκωσαν το χέρι τους εκτός από τον μικρό Τόμι. Ο δάσκαλος κοίταξε τον Τόμι και είπε: "Τόμι, δεν θέλεις να πας στον παράδεισο μια μέρα;" Είπε, "Ω, μια μέρα. Νόμιζα ότι εννοούσες αυτή τη στιγμή."

Ω ναι, θέλω να πάω στον παράδεισο ΜΙΑ μέρα, έτσι μια μέρα θα πάω σε αυτό το αφρικανικό σαφάρι, μια μέρα θα δοκιμάσω sky diving, μια μέρα θα ανέβω πραγματικά και θα καθαρίσω τη σοφίτα και αυτή μέρα που στις καρδιές μας πιστεύουμε ότι δεν θα έρθει ποτέ πραγματικά.

Χάσαμε την αιωνιότητα. Έχουμε χάσει το βάθος της σημασίας του εδαφίου Εβραίου 9:27, «Είναι αναγκασμένο στον άνθρωπο μια φορά να πεθάνει και μετά η κρίση». Έχουμε χάσει το νόημα του εδαφίου Πράξεις 17:31, «Επειδή έχει καθορίσει την ημέρα κατά την οποία θα κρίνει τον κόσμο με δικαιοσύνη από έναν άνθρωπο τον οποίο έχει ορίσει και για αυτό έδωσε διαβεβαίωση αναστώντας τον από τους νεκρούς». Η ανάσταση των νεκρών σημαίνει πολλά πράγματα, αλλά εδώ είναι ένα πράγμα που σημαίνει: Ο Θεός που είναι σε θέση να αναστήσει τον Ιησού από τους νεκρούς είναι σε θέση να κρίνει ολόκληρο τον κόσμο με βάση αυτό που κάνουν με τον Ιησού, τον Χριστό.

Όταν μεγάλωνα, άκουσα πολλά κηρύγματα για την αιωνιότητα, τον παράδεισο και την κόλαση. Φαινόταν σαν να άκουσα περισσότερο για την κόλαση. Ίσως τα θυμόμουν περισσότερο. Σκέφτηκα, αν έχω ποτέ την ευκαιρία να

people with what they have. Since a rich person has a lot it's going to last for a long time. Let me tell you something, you're not going to die a rich man. You're not going to die a poor man. You're just going to die a man. What you have won't make one shred of difference. You leave all your earthly wealth, fame, honor and position behind at death. Death is earth's great equalizer.

Death doesn't end your existence. When you die you will have consciousness. If I read this correctly, Abraham, the rich man and Lazarus, they knew who they were and they knew where they were. You will have identity. The rich man was the rich man, Lazarus was Lazarus, Abraham was Abraham and Isaac was Isaac. In fact you will still be you. Apparently, there will be some degree of memory. Did you notice how Abraham said to the rich man, "Remember when you lived, you had your fine things." Death doesn't end your existence.

The Sadducees were a sect of the Jews who did not believe in the resurrection. They were always trying to trip Jesus up. So they asked him "Lord, teacher, tell us this. If a man had a wife and he dies, and then she marries his brother, then he dies, and then she marries another brother. Well let's just say that goes on 10 times, then in the resurrection, whose wife will she be?" When they finished the question, Jesus looked at them and said, "You've got two problems. You don't really believe in the power of God and you don't even know the Scripture." He said, "Haven't you read how the Almighty said, "I AM the God of Abraham, Isaac, and Jacob." And he said that long after they died. He didn't say I WAS the God of Abraham, Isaac, and Jacob. "I am the God of Abraham, Isaac, and Jacob, and I'm not the God of the dead, I'm the God of the living." Death does not end your existence.

2. There will be an immediate separation.

There will be an immediate separation. I gather that not only from the rich man and Lazarus but also from. Matthew 25 where Jesus talks about separating the sheep and the goats into two separate groups, those who will come in and receive the blessings and those who will be outcast. Now I know some people can't believe that our loving Almighty God would send people to hell.

I've searched my Bible through and through. I find no place in Scripture where the Bible says God sends anybody to hell. I find the exact opposite. "God is patient, not wanting anybody to perish." (2 Peter 3:9) The only reason this old world is still standing today is because God knows that somebody is going to come to Jesus today, and he wants them as part of the kingdom. God says, "...I have no pleasure in the death of the wicked..." (Ezekiel 33:11) I confess that is one way I'm far short of God. There are times when I read of somebody getting on an airplane as a terrorist with guns and bomb traps and maybe they kill a couple of hostages and are holding the rest. Every now and then a SWAT team will

κηρύξω, δεν νομίζω ότι θα κηρύξω έτσι, νομίζω ότι θα κηρύξω όπως κήρυξε ο Ιησούς. Μετά μεγάλωσα και διάβασα τη Βίβλο. Ανακάλυψα ότι κανείς δεν κήρυξε περισσότερο για τον παράδεισο και την κόλαση από τον άνθρωπο, τον Ιησού από τη Ναζαρέτ.

Αν δεν το πιστεύετε, διαβάστε τις δηλώσεις του στον Ματθαίο, τον Μάρκο, τον Λουκά και τον Ιωάννη. Κανείς δεν καλούσε τους ακροατές του πιο συχνά για να σταθμίσει το εγκόσμιο κέρδος έναντι των αιώνιων συνεπειών από τον Ιησού από τη Ναζαρέτ. Ξαναδιάβασε τις παραβολές και την Επί του Όρους Ομιλία. «Τι θα ωφελοούσε έναν άνθρωπο αν κέρδιζε όλο τον κόσμο, αλλά έχανε την ψυχή του;» «Τι θα δώσει ένας άνθρωπος σε αντάλλαγμα για την ψυχή του;» Ο Ιησούς δεν ήρθε κηρύττοντας πώς να αλλάξει την κυβέρνηση και έζησε σε μια διεφθαρμένη κυβέρνηση. Δεν ήρθε για να κηρύξει πώς να είναι υγιής και πλούσιος. Δεν ήρθε για να προσπαθήσει να πει στους άντρες πώς να μιλάνε στις γλώσσες. Ήρθε να διδάξει για την αιωνιότητα και το έκανε με δύναμη. Αυτό μπορεί να σας εκπλήξει, αλλά κανείς δεν δίδαξε περισσότερο για την κόλαση από τον Ιησού τον Χριστό.

Ποιος ήταν αυτός που είπε: "Γιατί φοβάσαι αυτόν που μπορεί να καταστρέψει το σώμα, ενώ πρέπει να φοβάσαι αυτόν που μπορεί να καταστρέψει και το σώμα και την ψυχή στην κόλαση;" Δείτε το πρώτο σκέφτεται «ΤΩΡΑ». το άλλο είναι η σκέψη «ΑΙΩΝΙΑΣ». Κάνουμε μεγάλη αδικία στον εαυτό μας και σε αυτόν τον κόσμο, αν δεν απαντήσουμε στην ερώτηση του Ιώβ: «Αν ένας άνθρωπος πεθάνει, θα ξαναζήσει;» Η απάντηση είναι: Ναι, θα το κάνει. Αλλά πού? Δείτε το ερώτημα δεν είναι αν είναι αιωνιότητα ή όχι, το ερώτημα είναι τι είδους αιωνιότητα, Παράδεισος ή Κόλαση.

Υπάρχει ένα βασικό απόσπασμα για τη ζωή μετά τον καιρό μας εδώ στη γη. «Υπήρχε ένας πλούσιος που ήταν ντυμένος με μωβ και εκλεκτά λινά και ζούσε με πολυτέλεια κάθε μέρα. Στην πύλη του ήταν ξαπλωμένος ένας ζητιάνος ονόματι Λάζαρος, καλυμμένος με πληγές και λαχταρούσε να φάει ό,τι έπεφτε από το τραπέζι του πλούσιου. Ακόμα και τα σκυλιά ήρθαν και έγλειψαν τις πληγές του. Ήρθε η ώρα που ο ζητιάνος πέθανε και οι άγγελοι τον μετέφεραν στο πλευρό του Αβραάμ. Πέθανε και ο πλούσιος και τον έθαψαν. Στην κόλαση, όπου βρισκόταν σε βασανιστήρια, σήκωσε το βλέμμα και είδε τον Αβραάμ μακριά, με τον Λάζαρο δίπλα του. Του φώναξε λοιπόν: «Πάτερ Αβραάμ, λυπήσου με και στείλε τον Λάζαρο να βουτήξει την άκρη του δακτύλου του στο νερό και να δροσίσει τη γλώσσα μου, γιατί είμαι σε αγωνία σε αυτή τη φωτιά». Αλλά ο Αβραάμ απάντησε: «Γιε μου, να θυμάσαι ότι κατά τη διάρκεια της ζωής σου έλαβες τα καλά σου, ενώ ο Λάζαρος τα κακά. αλλά τώρα παρηγορείται εδώ και εσύ βρίσκεσαι σε αγωνία. Και εκτός από όλα αυτά, ανάμεσα σε εμάς και σε εσάς έχει διαμορφωθεί ένα μεγάλο χάσμα, ώστε όσοι θέλουν να πάνε από εδώ σε εσάς δεν μπορούν, ούτε μπορεί κανείς να περάσει από εκεί σε εμάς». Εκείνος απάντησε: «Τότε σε παρακαλώ, πατέρα, στείλε τον Λάζαρο στο σπίτι του πατέρα

come and they'll shoot them, just shoot them right there. There is a part of me when I hear that, I say, "YES. Good. Get the rest of them." Because I fear they won't come to justice, otherwise. But not God, my God has no joy in the death of a wicked person. Do you know why? Because when that wicked person dies, he or she is lost. God doesn't send anyone to hell. When someone rejects Jesus Christ and Heaven, they condemn themselves and choose Hell.

"For God so loved the world that he sent his only begotten Son, that whosoever believes on him will not perish but have everlasting life." (John 3:16) The next verse says, "For he didn't come to condemn the world, but he came to save the world through himself." Folks, get this idea out of your mind. It is not that at your death God will choose to send you to some realm of death, you have chosen the death lifestyle for yourself right now. All God is going to do on that great judgment day is to declare the choices that men and women have been making for themselves all along. That's the reality. If you think God wants to send anybody to hell, re-look at the cross. If there is ever proof that our God will go out of his way to make sure anybody and hopefully everybody will be saved, it's at the cross of Jesus Christ. But for those who are not washed by the blood that's offered there, they will be on the wrong end of an immediate separation.

3. Every man's eternal destiny is unchangeable.

If heaven and hell, if paradise and torment have anything in common, it is their unalterable fixedness, mercy comes before the grave. I've searched my Bible and found absolutely no validity that you could pay or pray themselves or anyone else into heaven after death. In fact in the story about the rich man and Lazarus, Abraham looked at that rich man and in a Greek tense says, "There has been and remains yet fixed a gulf between us that no man can span." In a sense God didn't dig that chasm the rich man did. He did it during his life. He lived his life separate from people like Lazarus, didn't he? His whole life, he said, "Lazarus, I'm over here and you're over there, don't you bother me and I won't bother you. I don't want to have anything to do with a poor old wretch like you." Really all God did when the rich man died is to keep what he had chosen intact.

I've already alluded to in some sense and in many ways the future life is just the present life identified continued. What's interesting to me is that even in torment, even in hell, the rich man still saw Lazarus as a beggar and servant. He looked over at Abraham and said, "Abraham, tell Lazarus to go down there, get me some water and bring that water back here." He still saw him as a servant. Every man's eternal destiny is unchangeable after death.

4. The righteous will receive comfort.

I suspect it is more than coincidental that we don't know the name of the rich man, but we know the name of Lazarus even before he died. That kind of indicates to me that God

μου, γιατί έχω πέντε αδέρφια. Ας τους προειδοποιήσει, για να μην έρθουν κι αυτοί σε αυτόν τον τόπο του βασάνου». Ο Αβραάμ απάντησε: «Έχουν τον Μωυσή και τους Προφήτες. ας τους ακούσουν». «Όχι, πάτερ Αβραάμ», είπε, «αλλά αν κάποιος από τους νεκρούς πάει σε αυτούς, θα μετανοήσουν». Του είπε: «Αν δεν ακούσουν τον Μωυσή και τους Προφήτες, δεν θα πειστούν ακόμη κι αν κάποιος αναστηθεί από τους νεκρούς» (Λουκάς 16:19-31). ανάμεσα σε εμάς και σε εσάς έχει διαμορφωθεί ένα μεγάλο χάσμα, ώστε όσοι θέλουν να πάνε από εδώ σε εσάς δεν μπορούν, ούτε μπορεί κανείς να περάσει από εκεί σε εμάς». Εκείνος απάντησε: «Τότε σε παρακαλώ, πατέρα, στείλε τον Λάζαρο στο σπίτι του πατέρα μου, γιατί έχω πέντε αδέρφια. Ας τους προειδοποιήσει, για να μην έρθουν κι αυτοί σε αυτόν τον τόπο του βασάνου». Ο Αβραάμ απάντησε: «Έχουν τον Μωυσή και τους Προφήτες. ας τους ακούσουν». «Όχι, πάτερ Αβραάμ», είπε, «αλλά αν κάποιος από τους νεκρούς πάει σε αυτούς, θα μετανοήσουν». Του είπε: «Αν δεν ακούσουν τον Μωυσή και τους Προφήτες, δεν θα πειστούν ακόμη κι αν κάποιος αναστηθεί από τους νεκρούς» (Λουκάς 16:19-31). ανάμεσα σε εμάς και σε εσάς έχει διαμορφωθεί ένα μεγάλο χάσμα, ώστε όσοι θέλουν να πάνε από εδώ σε εσάς δεν μπορούν, ούτε μπορεί κανείς να περάσει από εκεί σε εμάς». Εκείνος απάντησε: «Τότε σε παρακαλώ, πατέρα, στείλε τον Λάζαρο στο σπίτι του πατέρα μου, γιατί έχω πέντε αδέρφια. Ας τους προειδοποιήσει, για να μην έρθουν κι αυτοί σε αυτόν τον τόπο του βασάνου». Ο Αβραάμ απάντησε: «Έχουν τον Μωυσή και τους Προφήτες. ας τους ακούσουν». «Όχι, πάτερ Αβραάμ», είπε, «αλλά αν κάποιος από τους νεκρούς πάει σε αυτούς, θα μετανοήσουν». Του είπε: «Αν δεν ακούσουν τον Μωυσή και τους Προφήτες, δεν θα πειστούν ακόμη κι αν κάποιος αναστηθεί από τους νεκρούς» (Λουκάς 16:19-31). στείλε τον Λάζαρο στο σπίτι του πατέρα μου, γιατί έχω πέντε αδέρφια. Ας τους προειδοποιήσει, για να μην έρθουν κι αυτοί σε αυτόν τον τόπο του βασάνου». Ο Αβραάμ απάντησε: «Έχουν τον Μωυσή και τους Προφήτες. ας τους ακούσουν». «Όχι, πάτερ Αβραάμ», είπε, «αλλά αν κάποιος από τους νεκρούς πάει σε αυτούς, θα μετανοήσουν». Του είπε: «Αν δεν ακούσουν τον Μωυσή και τους Προφήτες, δεν θα πειστούν ακόμη κι αν κάποιος αναστηθεί από τους νεκρούς» (Λουκάς 16:19-31). στείλε τον Λάζαρο στο σπίτι του πατέρα μου, γιατί έχω πέντε αδέρφια. Ας τους προειδοποιήσει, για να μην έρθουν κι αυτοί σε αυτόν τον τόπο του βασάνου». Ο Αβραάμ απάντησε: «Έχουν τον Μωυσή και τους Προφήτες. ας τους ακούσουν». «Όχι, πάτερ Αβραάμ», είπε, «αλλά αν κάποιος από τους νεκρούς πάει σε αυτούς, θα μετανοήσουν». Του είπε: «Αν δεν ακούσουν τον Μωυσή και τους Προφήτες, δεν θα πειστούν ακόμη κι αν κάποιος αναστηθεί από τους νεκρούς» (Λουκάς 16:19-31).

Πέντε στοιχειώδεις αλήθειες για την αιωνιότητα βρίσκονται στο παραπάνω κείμενο.

1. Ο θάνατος δεν θα τελειώσει την ύπαρξή σου.

Αν πεθάνει ένας άνθρωπος, θα ξαναζήσει; Μπορείτε να είστε σίγουροι για αυτό. Ξέρετε ότι ο θάνατος είναι ο

knew all along who the important one was, didn't he? Now I suspect that when the rich man died he had one elaborate funeral. There were flowers everywhere and memorials given to charities in his name, they probably lined the synagogue; the mayor was there and maybe even the procurator of Jerusalem. I imagine everybody was there for his funeral. But all it says about Lazarus is he died. It doesn't even say he is buried. I suspect they threw him out in old Potter's field. But I know for a fact Lazarus had one thing at his funeral that the rich man didn't have. He had angels. Angels carried him to Abraham's bosom. Suddenly, he is the affluent one. Death was the best thing that ever happened to Lazarus.

I've said this many times at funerals, but I want you to hear it while you're alive, okay? I'm convinced that when you are baptized into Christ, you have already experienced the only death of any significance you ever need to experience. "Don't you know that all of us who were baptized into Christ Jesus were baptized into his death? (Romans 6:3) That's the saving power of this universe. Galatians 3 states that when we are baptized into Christ, we are clothed in him. 1 Thessalonians 4:14 says, for since "We believe that Jesus died and rose again and so we believe that God will bring with Jesus those who have fallen asleep in him." Did you notice those two little words, "IN HIM?" The question is not: Are you going to fall asleep? Are you going to die? If the Lord tarries long enough, everybody is going to die. The question is: Are you going to fall asleep IN HIM? When we die with Christ in immersion, baptism, and are raised to walk in a newness of life, we become IN, HIM, CHRIST. We've died the only death of any significance. We have the promise of Scripture that when we sleep, we will be raised to experience comfort and peace.

5. The unrighteous will experience agony.

In torment, it was the rich man who became the beggar to the point that even one drop of cold water was worth begging for. I'm not attempting to graphically or physically describe hell. I know that from what we've just read, the rich man was in pain. He had the pain of remembering opportunity that he had ignored. He had the pain of knowing the fate of others who were destined to his same fate, his brothers.

I can't with a finite mind describe exactly what hell will be like. But there were three things that Jesus constantly associates with hell throughout his teachings. He talks about fire, weeping and gnashing of teeth. How utterly presumptuous is that any one of us to act like that wouldn't matter or that it doesn't exist.

All of us need to ask some serious questions about who we are and where we're going.

Consider the future. Get away from the "Gospel of NOW" and think in light of eternity. The devil's oldest tool is to get

μεγάλος ισοσταθμιστής της γης. Δεν με νοιάζει ποιος είσαι ή τι έχεις, δεν θα το ξεφύγεις. Όταν ακούμε για έναν φτωχό άνθρωπο να πεθαίνει, κάποιον που ζει στις φτωχογειτονιές, κάποιον ζητιάνο ή άστεγο, δεν φαίνεται να καταγράφεται. Αλλά όταν ακούμε ότι ένας πλούσιος πέθανε μέσα σε μια νύχτα από καρδιακή προσβολή, είμαστε άναυδοι. Αυτό συμβαίνει επειδή τείνουμε να συνδέουμε τους ανθρώπους με αυτό που έχουν. Εφόσον ένας πλούσιος έχει πολλά, θα διαρκέσει για πολύ καιρό. Να σου πω κάτι, δεν πρόκειται να πεθάνεις πλούσιος. Δεν πρόκειται να πεθάνεις φτωχός. Απλώς θα πεθάνεις άντρας. Αυτό που έχετε δεν θα κάνει ούτε ένα κομμάτι διαφορά. Αφήνεις πίσω τον επίγειο πλούτο, τη φήμη, την τιμή και τη θέση σου μετά τον θάνατο. Ο θάνατος είναι ο μεγάλος ισοσταθμιστής της γης.

Ο θάνατος δεν τελειώνει την ύπαρξή σου. Όταν πεθάνεις θα έχεις συνείδηση. Αν το διάβασα σωστά, ο Αβραάμ, ο πλούσιος και ο Λάζαρος, ήξεραν ποιοι ήταν και ήξεραν πού ήταν. Θα έχεις ταυτότητα. Ο πλούσιος ήταν ο πλούσιος, ο Λάζαρος ήταν ο Λάζαρος, ο Αβραάμ ήταν ο Αβραάμ και ο Ισαάκ ήταν ο Ισαάκ. Στην πραγματικότητα θα είσαι ακόμα εσύ. Προφανώς, θα υπάρχει κάποιο βαθμό μνήμης. Προσέξατε πώς ο Αβραάμ είπε στον πλούσιο άνδρα: «Θυμήσου όταν ζούσες, είχες τα ωραία σου». Ο θάνατος δεν τελειώνει την ύπαρξή σου.

Οι Σαδδουκαίοι ήταν μια αίρεση των Εβραίων που δεν πίστευαν στην ανάσταση. Πάντα προσπαθούσαν να σκοντάψουν τον Ιησού. Τον ρώτησαν λοιπόν "Κύριε, δάσκαλε, πες μας αυτό. Αν ένας άντρας είχε γυναίκα και πεθαίνει, και μετά παντρεύεται τον αδερφό του, τότε πεθαίνει, και μετά παντρεύεται έναν άλλον αδερφό. Λοιπόν, ας πούμε ότι συνεχίζεται 10 φορές, τότε στην ανάσταση ποιανού γυναίκα θα είναι;» Όταν τελείωσαν την ερώτηση, ο Ιησούς τους κοίταξε και τους είπε: "Έχετε δύο προβλήματα. Δεν πιστεύετε πραγματικά στη δύναμη του Θεού και δεν γνωρίζετε καν τη Γραφή." Είπε: «Δεν έχετε διαβάσει πώς είπε ο Παντοδύναμος: «ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ο Θεός του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ». Και το είπε πολύ καιρό αφότου πέθαναν. Δεν είπε ότι ΕΙΜΑΙ ο Θεός του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ. «Είμαι ο Θεός του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ, και εγώ» Δεν είμαι ο Θεός των νεκρών, είμαι ο Θεός των ζωντανών». Ο θάνατος δεν τελειώνει την ύπαρξή σου.

2. Θα υπάρξει άμεσος χωρισμός.

Θα υπάρξει άμεσος χωρισμός. Το μαζεύω όχι μόνο από τον πλούσιο και τον Λάζαρο αλλά και από. Ματθαίος 25 όπου ο Ιησούς μιλάει για το διαχωρισμό των προβάτων και των κατσίκων σε δύο ξεχωριστές ομάδες, αυτούς που θα μπουν και θα λάβουν τις ευλογίες και εκείνους που θα αποβληθούν. Τώρα ξέρω ότι κάποιιοι άνθρωποι δεν μπορούν να πιστέψουν ότι ο στοργικός Παντοδύναμος Θεός μας θα έστειλε τους ανθρώπους στην κόλαση.

Έχω ψάξει την Αγία Γραφή μου κατά καιρούς. Δεν βρίσκω θέση στη Γραφή όπου η Βίβλος λέει ότι ο Θεός στέλνει

man to think about right now. Remember when Esau came in after a three-day hunt and Jacob was cooking up some stew, he said, "Let me have some stew, Jacob." Jacob said, "Okay, but I want your birthright." Do you think Esau thought that through? He wasn't thinking about forever. He thought, I'm hungry and I want it right now. What was David thinking when he stood on his roof and looked down and saw Bathsheba? Do you think he was thinking about the long term? Do you think he thought about any consequences, especially any eternal consequences? All he thought about was I want that woman and I want her right now. All Judas was thinking about when he betrayed the Son of God was not the fact that there would never be another family to name a male child, Judas, again. He was thinking about 30 pieces of silver would spend real good right now.

Paul has one of the greatest and most simple statements I've ever heard, "So we look not to the things which are seen, but the things which are unseen. For the things which are seen are temporary. And the things which are not seen are eternal." (2 Corinthians 4:18) If you could come back 100 years from today and stand in the very spot where you are standing, I doubt that you would see anything you can see right now. If you can see it, it's temporary. If you can't see it, it's eternal. Those invisible things are things like God's love. That's why nothing can separate us from God's love. (Romans 8:35) Or like the church, nobody can lay their eyes on the whole church, except God. The gates of Hades, the grave, will not prevail against the church. Your soul is invisible, too. We see the body is going to return to the dust from whence it came, but not the soul that animates, gives life to every one of our bodies. The real you, is going to live forever somewhere. **Think in light of the future.**

Walk in light of Scripture. The rich man made two mistakes, he was selfish, most of us tend to be, and he minimized the power of the written Word of God. If he hadn't done that, the Word of God would have changed him. Do you remember when he said, "Look, if you can't help me, send somebody to my brothers?" Abraham replied "Let them listen to Moses and the prophets." He said, "Oh, they won't listen to Moses and the prophets, but if someone came back from the dead, they'd listen." It closes with some of the most chilling words I've ever heard, "If they will not listen to Moses and the prophets, they will not listen to someone who has come back from the dead."

Jesus has "come back from the dead." How are you responding to the Word of God and to the Jesus it presents? Is your heart or mind opened or closed? Have you obeyed His gospel? Do you have your eyes set on eternity? If you've been living in the "Gospel of NOW," it's only temporary, focus on the eternity. Today is the day of salvation. Change from the ways of the world by putting your faith and trust in Him now. Call upon Him to forgive, confess your belief that He is God who came to earth in the flesh, die to your sins and be buried. Be buried in water baptism so He can raise

κανέναν στην κόλαση. Βρίσκω το ακριβώς αντίθετο. «Ο Θεός είναι υπομονετικός, δεν θέλει να χαθεί κανένας». (2 Πέτρου 3:9) Ο μόνος λόγος που αυτός ο παλιός κόσμος εξακολουθεί να στέκεται σήμερα είναι επειδή ο Θεός γνωρίζει ότι κάποιος πρόκειται να έρθει στον Ιησού σήμερα, και τον θέλει ως μέρος του βασιλείου. Ο Θεός λέει, «...δεν έχω ευχαρίστηση στο θάνατο του κακού...» (Ιεζεκιήλ 33:11) Ομολογώ ότι αυτός είναι ένας τρόπος με τον οποίο απέχω πολύ από τον Θεό. Υπάρχουν φορές που διαβάζω για κάποιον που επιβιβάζεται σε ένα αεροπλάνο ως τρομοκράτης με όπλα και παγίδες για βόμβες και ίσως σκοτώσει μερικούς ομήρους και κρατάει τους υπόλοιπους. Κάθε τόσο θα έρχεται μια ομάδα SWAT και θα τους πυροβολεί, αλλά πυροβολήστε τους ακριβώς εκεί. Υπάρχει ένα κομμάτι του εαυτού μου όταν το ακούω, λέω, «ΝΑΙ. Καλός. Πάρε τους υπόλοιπους." Γιατί φοβάμαι ότι δεν θα βρεθούν στη δικαιοσύνη, διαφορετικά. Αλλά όχι ο Θεός, ο Θεός μου δεν έχει χαρά με το θάνατο ενός κακού ανθρώπου. Ξέρεις γιατί; Γιατί όταν αυτός ο κακός πεθαίνει, Ο Θεός δεν στέλνει κανέναν στην κόλαση Όταν κάποιος απορρίπτει τον Ιησού Χριστό και τον Παράδεισο, καταδικάζει τον εαυτό του και επιλέγει την Κόλαση.

«Διότι τόσο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έστειλε τον μονογενή του Υιό, ώστε όποιος πιστεύει σε αυτόν να μη χαθεί, αλλά να έχει αιώνια ζωή». (Ιωάννης 3:16) Το επόμενο εδάφιο λέει: «Διότι δεν ήρθε για να καταδικάσει τον κόσμο, αλλά ήρθε για να σώσει τον κόσμο μέσω του εαυτού του». Παιδιά, βγάλτε αυτή την ιδέα από το μυαλό σας. Δεν είναι ότι στο θάνατό σου ο Θεός θα επιλέξει να σε στείλει σε κάποιο βασίλειο του θανάτου, εσύ έχεις επιλέξει τον τρόπο ζωής του θανάτου για τον εαυτό σου αυτή τη στιγμή. Το μόνο που πρόκειται να κάνει ο Θεός εκείνη τη μεγάλη ημέρα της κρίσης είναι να δηλώσει τις επιλογές που έκαναν οι άντρες και οι γυναίκες για τον εαυτό τους όλο αυτό το διάστημα. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αν νομίζετε ότι ο Θεός θέλει να στείλει κανέναν στην κόλαση, ξανακοιτάξτε τον σταυρό. Εάν υπάρξει ποτέ απόδειξη ότι ο Θεός μας θα κάνει τα πάντα για να βεβαιωθεί ότι οποιοσδήποτε και ελπίζουμε ότι όλοι θα σωθούν, είναι στο σταυρό του Ιησού Χριστού.

3. Η αιώνια μοίρα κάθε ανθρώπου είναι αμετάβλητη.

Αν ο παράδεισος και η κόλαση, αν ο παράδεισος και το μαρτύριο έχουν κάτι κοινό, είναι η αναλλοίωτη σταθερότητά τους, το έλεος έρχεται μπροστά στον τάφο. Έψαξα τη Βίβλο μου και δεν βρήκα καμία απολύτως εγκυρότητα ότι θα μπορούσατε να πληρώσετε ή να προσευχηθείτε οι ίδιοι ή οποιοσδήποτε άλλος στον παράδεισο μετά θάνατον. Στην πραγματικότητα, στην ιστορία για τον πλούσιο και τον Λάζαρο, ο Αβραάμ κοίταξε αυτόν τον πλούσιο και σε ελληνικό χρόνο λέει: «Υπήρξε και παραμένει ακόμη σταθερό ένα χάσμα ανάμεσά μας που κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να καλύψει». Κατά μία έννοια ο Θεός δεν έσκαψε αυτό το χάσμα που έσκαψε ο πλούσιος. Το έκανε κατά τη διάρκεια της ζωής του. Έζησε τη ζωή του χωριστά από ανθρώπους όπως ο Λάζαρος, έτσι

you to a new life of righteousness and be added to His church. Amazing Grace #1278 Steve Flatt September 1, 1996

Chapter 3

Who is My Neighbor?

"On one occasion an expert in the law stood up to test Jesus. 'Teacher,' he asked, 'what must I do to inherit eternal life?' 'What is written in the Law?' he replied. 'How do you read it?' He answered: 'Love the Lord your God with all your heart and with all your soul and with all your strength and with all your mind' and 'Love your neighbor as yourself.'" (Luke 10:25-29)

Jesus was pleased. He affirmed that response saying, "You've answered correctly. Do this and you will live." But this lawyer wasn't through. "But he wanted to justify himself, so he asked Jesus, 'And who is my neighbor?'" There's our question, just who is my neighbor?

The response Jesus gave is well known to almost all of us. It's so rich and beautiful. "In reply Jesus said: 'A man was going down from Jerusalem to Jericho, when he fell into the hands of robbers. They stripped him of his clothes, beat him and went away, leaving him half dead. A priest happened to be going down the same road and when he saw the man, he passed by on the other side. So too, a Levite when he came to the place and saw him, passed by on the other side. But a Samaritan, as he traveled, came where the man was; and when he saw him, he took pity on him. He went to him and bandaged his wounds, pouring on oil and wine. Then he put the man on his own donkey, took him to an inn and took care of him. The next day he took out two silver coins and gave them to the innkeeper. 'Look after him,' he said, 'and when I return, I will reimburse you for any extra expense you may have.'

"Which of these three do you think was a neighbor to the man who fell into the hands of robbers?"

"The expert in the law replied, 'The one who had mercy on him.' Jesus told him, 'Go and do likewise.'"

What a wonderful story Jesus tells in response to this man's question about who might be his neighbor. It starts with a problem. A man was traveling along a steep and most dangerous road, the one between Jericho and Jerusalem. He is waylaid, robbed, stripped of his clothes and beaten. The Bible said he's left half-dead. Along came a priest and a Levite. Now both of those are religious officials, they're preacher types. They see this poor victim and the Bible said, "They pass by on the other side." Finally, Jesus says, "A Samaritan comes along."

Now we can't adequately understand how the expert in the law responded as Jesus was telling this story. When Jesus

δεν είναι; Όλη του τη ζωή, είπε, "Λάζαρε, είμαι εδώ και είσαι εκεί, μη με ενοχλείς και δεν θα σε ενοχλήσω. Δεν θέλω να έχω καμία σχέση με έναν φτωχό γέροντα. άθλιο σαν κι εσένα».

Έχω ήδη αναφερθεί κατά κάποιο τρόπο και από πολλές απόψεις ότι η μελλοντική ζωή είναι απλώς η παρούσα ζωή που προσδιορίζεται συνεχίζεται. Αυτό που με ενδιαφέρει είναι ότι ακόμη και στο μαρτύριο, ακόμα και στην κόλαση, ο πλούσιος έβλεπε τον Λάζαρο ως ζητιάνο και υπηρέτη. Κοίταξε τον Αβραάμ και είπε: «Αβραάμ, πες στον Λάζαρο να πάει εκεί κάτω, πάρε μου λίγο νερό και φέρε αυτό το νερό πίσω εδώ». Τον έβλεπε ακόμα ως υπηρέτη. Η αιώνια μοίρα κάθε ανθρώπου είναι αμετάβλητη μετά το θάνατο.

4. Οι δίκαιοι θα λάβουν παρηγοριά.

Υποψιάζομαι ότι είναι κάτι παραπάνω από τυχαίο ότι δεν ξέρουμε το όνομα του πλούσιου, αλλά γνωρίζουμε το όνομα του Λάζαρου ακόμη και πριν πεθάνει. Αυτό το είδος μου δείχνει ότι ο Θεός ήξερε από τότε ποιος ήταν ο σημαντικός, έτσι δεν είναι; Τώρα υποπτεύομαι ότι όταν πέθανε ο πλούσιος είχε μια περίτεχνη κηδεία. Υπήρχαν παντού λουλούδια και μνημόσυνα που δόθηκαν σε φιλανθρωπικές οργανώσεις στο όνομά του, πιθανότατα παρατάχθηκαν στη συναγωγή. ο δήμαρχος ήταν εκεί και ίσως ακόμη και ο εισαγγελέας της Ιερουσαλήμ. Φαντάζομαι ότι όλοι ήταν εκεί για την κηδεία του. Αλλά το μόνο που λέει για τον Λάζαρο είναι ότι πέθανε. Δεν λέει καν ότι είναι θαμμένος. Υποψιάζομαι ότι τον πέταξαν έξω στο χωράφι του γέρου Πότερ. Αλλά ξέρω ότι ο Λάζαρος είχε ένα πράγμα στην κηδεία του που δεν είχε ο πλούσιος. Είχε αγγέλους. Άγγελοι τον μετέφεραν στους κόλπους του Αβραάμ. Ξαφνικά, είναι ο εύπορος.

Το έχω πει πολλές φορές σε κηδείες, αλλά θέλω να το ακούς όσο είσαι ζωντανός, εντάξει; Είμαι πεπεισμένος ότι όταν βαπτιστείτε στον Χριστό, έχετε ήδη βιώσει τον μοναδικό θάνατο οποιασδήποτε σημασίας που χρειάζεται ποτέ να βιώσετε. «Δεν ξέρετε ότι όλοι εμείς που βαπτιστήκαμε στον Χριστό Ιησού βαπτιστήκαμε στο θάνατό του; (Ρωμαίους 6:3) Αυτή είναι η σωτήρια δύναμη αυτού του σύμπαντος. Το εδάφιο Γαλάτας 3 αναφέρει ότι όταν βαπτιζόμαστε στον Χριστό, ενδυόμαστε μαζί του. Το 1 Θεσσαλονικείς 4:14 λέει, γιατί «Πιστεύουμε ότι ο Ιησούς πέθανε και αναστήθηκε και έτσι πιστεύουμε ότι ο Θεός θα φέρει μαζί του εκείνους που κοιμήθηκαν μέσα του.» Προσέξτε αυτές τις δύο μικρές λέξεις, «ΣΕ ΑΥΤΟΝ;» Το ερώτημα δεν είναι: Θα αποκοιμηθείς; Θα πεθάνεις; Αν ο Κύριος καθυστερήσει αρκετά, όλοι θα πεθάνουν. Το ερώτημα είναι: Θα αποκοιμηθείς ΜΕΣΑ ΤΟΥ; Όταν πεθαίνουμε με τον Χριστό στην κατάδυση, στο βάπτισμα και αναστηθούμε για να περπατήσουμε σε μια καινούργια ζωή, γινόμαστε ΕΣΩ, ΑΥΤΟΝ, Ο ΧΡΙΣΤΟΣ. Έχουμε πεθάνει ο μόνος θάνατος οποιασδήποτε σημασίας. Έχουμε την υπόσχεση της Γραφής ότι όταν κοιμόμαστε, θα αναστηθούμε για να βιώσουμε άνεση και ειρήνη.

said, "And a Samaritan came along," it was like taking his fingers and raking them across a blackboard. We call this the *Parable of the Good Samaritan*. To a Jew, that was not only an oxymoron, it was a fantasy. There was no such thing as a Good Samaritan. "This Samaritan did all these things, he picked him up, he poured oil and wine on him, he bandaged him, he took him to the hotel and he left money for his care." The Jews hated the Samaritans so badly that even as Jesus told the story and he asked "Now you tell me, which of those was a neighbor to that victim?" The lawyer couldn't even bring himself to say the word Samaritan. He ended up having to say, "Well, I guess it was the one who had mercy on him."

I want you to see in this magnificent story, first of all, the three potential perspectives we have on life.

1. *What's yours is mine and I'm going to get it.*

Now who had that perspective in the parable? The robbers. They saw this guy coming along he had money and clothes. They wanted them so they beat him over the head and they took them. What's yours is mine and I'm going to get it.

Our world is filled with this kind of life perspective. I'm not going to dwell on it long because as a child of God it's an anathema to you. I know a few Christians who profess otherwise who act that way, but not many. That's not a right way to live. It's like the story that Aesop told of the dog who stole the piece of meat from the butcher shop. He went through the woods happy that he had his meat. He came to a stream where he saw his reflection. He thought he was seeing another dog with another piece of meat. Even though he had more than he could ever eat, he was jealous. He dropped his piece of meat to snatch the other piece and ended up losing both.

There is a prevalent life perspective in this world that says, "What is yours is mine and I'm going to get it." But the second perspective I particularly want you to see because it's more insidious and more dangerous.

2. *What's mine is mine and I'm going to keep it.*

This was the perspective of the priest and of the Levite. It's also the perspective of most of the people we know. The attitude that the robbers had was condemnable. The attitude that the priest and Levite had was not commendable, but it was understandable. Wasn't it? It's interesting to me that Jesus talks about a priest and a Levite, both religious men. They were going from Jerusalem to Jericho to do service in the temple. The priest and the Levites one week out of every year had to perform temple service. They had to do all the duties and prepare the sacrifices. To go along this route was not an unusual thing as Jericho is not very far from the Jerusalem, and many priests lived there. They saw this man beaten, bleeding, and robbed, but they chose to pass by on the other side.

5. *Οι άδικοι θα βιώσουν αγωνία.*

Στο μαρτύριο, ήταν ο πλούσιος που έγινε ο ζητιάνος σε σημείο που έστω και μια σταγόνα κρύο νερό άξιζε να ζητιανέψει. Δεν προσπαθώ να περιγράψω γραφικά ή φυσικά την κόλαση. Ξέρω ότι από αυτά που μόλις διαβάσαμε, ο πλούσιος πονούσε. Είχε τον πόνο να θυμάται την ευκαιρία που είχε αγνοήσει. Είχε τον πόνο να γνωρίζει τη μοίρα άλλων που προορίζονταν για την ίδια μοίρα του, τα αδέρφια του.

Δεν μπορώ με πεπερασμένο μυαλό να περιγράψω ακριβώς πώς θα είναι η κόλαση. Αλλά υπήρχαν τρία πράγματα που ο Ιησούς συσχετίζει συνεχώς με την κόλαση σε όλη τη διάρκεια των διδασκαλιών του. Μιλάει για φωτιά, κλάμα και τρίζιμο των δοντιών. Πόσο αλαζονικό είναι που οποιοσδήποτε από εμάς συμπεριφερθεί έτσι δεν έχει σημασία ή ότι δεν υπάρχει.

Όλοι μας πρέπει να κάνουμε μερικές σοβαρές ερωτήσεις σχετικά με το ποιο είμαστε και πού πάμε.

Σκεφτείτε το μέλλον. Απομακρυνθείτε από το «Ευαγγέλιο του ΤΩΡΑ» και σκεφτείτε υπό το φως της αιωνιότητας. Το παλαιότερο εργαλείο του διαβόλου είναι να κάνει τον άνθρωπο να σκεφτεί αυτήν τη στιγμή. Θυμηθείτε όταν ο Ησαΰ μπήκε μετά από ένα τριήμερο κυνήγι και ο Ιακώβ έφτιαχνε λίγο στιφάδο, είπε: «Αφησέ με να έχω λίγο στιφάδο, Ιακώβ». Ο Τζέικομπ είπε: «Εντάξει, αλλά θέλω τα πρωτόγονά σου». Νομίζεις ότι ο Ησαΰ το σκέφτηκε καλά; Δεν σκεφτόταν για πάντα. Σκέφτηκε, πεινάω και το θέλω τώρα. Τι σκεφτόταν ο Δαβίδ όταν στάθηκε στη στέγη του και κοίταζε κάτω και είδε τη Βηθσαβέε; Πιστεύετε ότι σκεφτόταν μακροπρόθεσμα; Πιστεύετε ότι σκέφτηκε κάποιες συνέπειες, ειδικά τις αιώνιες συνέπειες; Το μόνο που σκεφτόταν ήταν ότι θέλω αυτή τη γυναίκα και τη θέλω αυτή τη στιγμή. Το μόνο που σκεφτόταν ο Ιούδας όταν πρόδωσε τον Υιό του Θεού δεν ήταν το γεγονός ότι δεν θα υπήρχε ποτέ άλλη οικογένεια για να ονομάσει ένα αρσενικό παιδί, Ιούδα, ξανά. Σκέφτηκε ότι 30 κομμάτια ασήμι θα περνούσαν πολύ καλά αυτή τη στιγμή.

Ο Παύλος έχει μια από τις σπουδαιότερες και πιο απλές δηλώσεις που έχω ακούσει ποτέ, "Έτσι δεν κοιτάμε τα ορατά, αλλά τα αόρατα. Γιατί τα ορατά είναι προσωρινά. Και αυτά που δεν φαίνονται είναι αιώνιες.» (2 Κορινθίους 4:18) Εάν μπορούσατε να επιστρέψετε 100 χρόνια από σήμερα και να σταθείτε ακριβώς στο σημείο όπου στέκεστε, αμφιβάλω ότι θα βλέπατε κάτι που μπορείτε να δείτε αυτή τη στιγμή. Αν μπορείτε να το δείτε, είναι προσωρινό. Αν δεν μπορείτε να το δείτε, είναι αιώνιο. Αυτά τα αόρατα πράγματα είναι πράγματα όπως η αγάπη του Θεού. Γι' αυτό τίποτα δεν μπορεί να μας χωρίσει από την αγάπη του Θεού. (Ρωμαίους 8:35) Ή, όπως η εκκλησία, κανείς δεν μπορεί να κοιτάξει τα μάτια του σε ολόκληρη την εκκλησία, εκτός από τον Θεό. Οι πύλες του Άδη, ο τάφος, δεν θα υπερिशύσουν της εκκλησίας. Η ψυχή σου είναι

Now there could have been one other thing at work here. You see if a priest or Levite was heading toward the temple to perform a service, the last thing that individual would want to do would be to become unclean. According to the Jewish law, if you were to touch a corpse, it would make you ceremonially unclean. They may have been in a hurry with important work to do. They could have even thought about the risk of becoming ceremonially unclean. This man may either be dead or he may die in my hands. So, rather than risking becoming unclean they went on their way. "What's mine is mine and I'm going to keep it."

Now folks, let's get off our little pedestals. I want to tell you that every one of those reasons makes sense to me unless I'm the guy in the ditch. Then none of them makes sense at all. But if we're bluntly honest, this attitude about what's mine is mine and I'm going to keep it describes most of us, most of the time.

3. What's mine is yours and I'm going to give it.

The Samaritan stopped, he felt compassion, he helped, he went the extra mile and he followed through. The latter is the attitude and the perspective that we're called to have. "Love your neighbor as yourself." What's mine is yours, and I'm going to give it.

But now wait a minute, the expert in the law says, "Where do you draw the line? I mean you just can't love everybody, everywhere to the full extent of your love. How far do you have to go in this neighbor business? Seeking to justify himself he asked "Who is my neighbor?" You see the only way he could justify himself was to somehow limit this law. Just who is the neighbor I'm supposed to love? Then Jesus set forth the premise for the whole parable. I know you love and appreciate the story, but I really want to make sure you see the gist of it. The man asked a question, "Who is my neighbor?" Jesus responded by asking him another question. He said the question is not who is your neighbor; the question is who is your neighbor's neighbor? Jesus said the question I'm asking you is, "Are you willing to be a neighbor to your neighbor?" Are you willing to love even the most unlovable of people? Like a Samaritan loving a Jew or vice versa. Or, maybe loving the drug addict who has lied to you and stolen from you or maybe loving the guy who pulls up in the beat-up car that's full of trash and he's looking for a hand-out. In the pit of your stomach, you've got this feeling that he's really trying to take advantage of you.

Are you willing to love the person with the different skin color? Are you willing to love the person with a belief different from your own? Are you really willing to love a person who has strong opinions that differ with yours? Are you willing to love the fellow with AIDS? Are you willing to love a thief? Like that Samaritan, are you willing to love somebody who hates you? Those are pretty hard questions. See, I don't think it was just the lawyer who needed to justify himself, was it? The truth be told, if we examine most of our

επίσης αόρατη. Βλέπουμε ότι το σώμα θα επιστρέψει στη σκόνη από όπου ήρθε, αλλά όχι η ψυχή που ζωντανεύει, δίνει ζωή σε κάθε ένα από τα σώματά μας. Ο πραγματικός εσύ, κάπου θα ζήσει για πάντα. **Σκεφτείτε υπό το φως του μέλλοντος.**

Περπατήστε στο φως της Γραφής. Ο πλούσιος έκανε δύο λάθη, ήταν εγωιστής, οι περισσότεροι από εμάς έχουμε την τάση να είμαστε, και ελαχιστοποίησε τη δύναμη του γραπτού Λόγου του Θεού. Αν δεν το είχε κάνει αυτό, ο Λόγος του Θεού θα τον είχε αλλάξει. Θυμάσαι όταν είπε, "Κοίτα, αν δεν μπορείς να με βοηθήσεις, στείλε κάποιον στα αδέρφια μου;" Ο Αβραάμ απάντησε: «Ας ακούσουν τον Μωυσή και τους προφήτες». Είπε, «Ω, δεν θα ακούσουν τον Μωυσή και τους προφήτες, αλλά αν κάποιος επέστρεφε από τους νεκρούς, θα άκουγε». Κλείνει με μερικές από τις πιο ανατριχιαστικές λέξεις που έχω ακούσει ποτέ, «Εάν δεν ακούσουν τον Μωυσή και τους προφήτες, δεν θα ακούσουν κάποιον που επέστρεψε από τους νεκρούς».

Ο Ιησούς «επέστρεψε από τους νεκρούς». Πώς ανταποκρίνεστε στον Λόγο του Θεού και στον Ιησού που παρουσιάζει; Είναι η καρδιά ή το μυαλό σας ανοιχτό ή κλειστό; **Έχετε υπακούσει στο ευαγγέλιό Του; Έχεις τα μάτια σου στραμμένα στην αιωνιότητα; Εάν ζείτε στο «Ευαγγέλιο του ΤΩΡΑ», είναι μόνο προσωρινό, εστιάστε στην αιωνιότητα. Σήμερα είναι η ημέρα της σωτηρίας. Αλλάξτε από τους τρόπους του κόσμου, θέτοντας την πίστη και την εμπιστοσύνη σας σε Αυτόν τώρα. Καλέστε Τον να συγχωρήσει, ομολογήστε την πίστη σας ότι είναι ο Θεός που ήρθε στη γη με σάρκα, πεθάνετε για τις αμαρτίες σας και θα ταφείτε. Να ταφείτε στο βάπτισμα του νερού για να σας ανεβάσει σε μια νέα ζωή δικαιοσύνης και να προστεθεί στην εκκλησία Του.** Amazing Grace #1278 Steve Flatt 1 Σεπτεμβρίου 1996

κεφάλαιο 3

Ποιος είναι ο γείτονάς μου;

"Μια φορά ένας ειδικός στο νόμο σηκώθηκε για να δοκιμάσει τον Ιησού. "Δάσκαλε", ρώτησε, "τι πρέπει να κάνω για να κληρονομήσω την αιώνια ζωή;" «Τι γράφει ο Νόμος;» απάντησε. "Πώς το διαβάζεις;" Εκείνος απάντησε: «Αγάπα τον Κύριο τον Θεό σου με όλη σου την καρδιά και με όλη σου την ψυχή και με όλη τη δύναμή σου και με όλο το μυαλό σου» και «Αγάπα τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου» (Λουκάς 10:25-29).

Ο Ιησούς χάρηκε. Επιβεβαίωσε αυτή την απάντηση λέγοντας: "Απάντησες σωστά. Κάνε αυτό και θα ζήσεις." Αλλά αυτός ο δικηγόρος δεν τα κατάφερε. "Αλλά ήθελε να δικαιολογηθεί, γι' αυτό ρώτησε τον Ιησού, "Και ποιος είναι ο γείτονάς μου;" Αυτή είναι η ερώτησή μας, ποιος είναι ο γείτονάς μου;

Η απάντηση που έδωσε ο Ιησούς είναι γνωστή σχεδόν σε

daily walks, we might want to ask the question, "Who is my neighbor?"

In fact, maybe you're asking right now, "How on earth do you do that?" Is that just some crazy ideal? Is that one of those moral platitudes that nobody really does but sounds good being preached? Is it like a mirage? I don't think so. I believe it's real, and I believe it's possible and I believe that every day that we grow in Christ we can love our neighbor as ourselves. But in order to do that, we've got to see this parable for all that's in it. This parable is more than a story. It's a picture. I think it's a picture of us. Remember behind every parable is a hidden spiritual meaning for those who are willing to receive it. I think Jesus wanted his lawyer to see this parable as a picture of him before God and he wants us to see the same thing.

Who are you in the story? Who are you? Are you the robber? I hope not. Are you the priest? Are you the Levite? Tell the truth. Do you really think you're the Good Samaritan? Does that characterize your life as you drive down the road every day? Do you know who you are? You're the mugged guy in the ditch. You're the one beside the road having been attacked by Satan. He has beaten you with sin and you're going to die there unless someone comes along and rescues you. All the things that we think will pull us up out of the ditch like our money, our smarts, our good looks and our achievements will pass us by and leave us right there in the ditch. Do you know what we need? We need a Samaritan. By the way, do you know who the Samaritan in the parable really is? Just think a minute. Who is the one despised, rejected and hated who still reaches down to save dying humanity? That's right, it's Jesus.

The key to becoming more like that Good Samaritan and to unlocking a whole new attitude of compassion in our hearts: It's seeing yourself in the ditch dying or dead if God hadn't rescued you. Now that Jewish lawyer couldn't see himself there. He looked at people the way most of us do. He broke them into two lists, a) those I am better than and b) those better than I am. The list of those better than I am is pretty short. Almost every Gallup poll shows that most all Americans believe they are going to heaven. When asked why the number one answer by far is "Well, I'm a pretty good person." See, in America we don't think we need a Savior, we don't think we need a cross or the atoning blood of Christ. I just need to know that I'm better than most people and I've pretty well assured myself that I am. That's right at the core of our gut.

The reason we struggle being our neighbor's neighbor is because we don't see our likeness in that ditch. We can't fathom that God sees us as helpless, bleeding, dying, and needing rescued. We will never have hearts of compassion until we respond to the heart that stops beating for us.

Simon, the Pharisee, had Jesus over to dinner one night.

όλους μας. Είναι τόσο πλούσιο και όμορφο. «Σε απάντηση ο Ιησούς είπε: «Κάποιος κατέβαινε από την Ιερουσαλήμ στην Ιεριχώ, όταν έπεσε στα χέρια ληστών. Τον έγδυσαν από τα ρούχα, τον χτύπησαν και έφυγαν αφήνοντάς τον μισοπεθαμένο. Έτυχε να πάει ένας ιερέας. κάτω από τον ίδιο δρόμο και όταν είδε τον άνθρωπο, πέρασε από την άλλη πλευρά. Έτσι και ένας Λευίτης όταν ήρθε στο μέρος και τον είδε, πέρασε από την άλλη πλευρά. Αλλά ένας Σαμαρείτης, καθώς ταξίδευε, ήρθε όπου ήταν ο άνθρωπος· και όταν τον είδε, τον λυπήθηκε. Πήγε κοντά του και του έδεσε τις πληγές, ρίχνοντας λάδι και κρασί. Μετά έβαλε τον άνθρωπο στο δικό του γάιδαρο, τον πήγε σε ένα χάνι και φρόντισε. Την επόμενη μέρα έβγαλε δύο ασημένια νομίσματα και τα έδωσε στον ξενοδόχο. «Να τον προσέχεις», είπε, «και όταν επιστρέψω,

«Ποιος από αυτούς τους τρεις πιστεύεις ότι ήταν γείτονας με αυτόν που έπεσε στα χέρια ληστών;»

«Ο ειδικός του νόμου απάντησε: «Αυτός που τον ελέησε». Ο Ιησούς του είπε: «Πήγαινε και κάνε το ίδιο».

Τι υπέροχη ιστορία λέει ο Ιησούς ως απάντηση στην ερώτηση αυτού του ανθρώπου σχετικά με το ποιος θα μπορούσε να είναι ο γείτονας του. Ξεκινά με ένα πρόβλημα. Ένας άντρας ταξίδευε σε έναν απότομο και πιο επικίνδυνο δρόμο, αυτόν μεταξύ Ιεριχώ και Ιερουσαλήμ. Τον πλανώνουν, τον κλέβουν, του βγάζουν τα ρούχα και τον ξυλοκοπούν. Η Βίβλος είπε ότι έμεινε μισοπεθαμένος. Μαζί ήρθαν ένας ιερέας και ένας Λευίτης. Τώρα και οι δύο είναι θρησκευτικοί αξιωματούχοι, είναι τύποι ιεροκήρυκα. Βλέπουν αυτό το φτωχό θύμα και η Βίβλος είπε: «Περνούν από την άλλη πλευρά». Τέλος, ο Ιησούς λέει, «Ένας Σαμαρείτης έρχεται».

Τώρα δεν μπορούμε να καταλάβουμε επαρκώς πώς απάντησε ο ειδικός στον νόμο καθώς ο Ιησούς έλεγε αυτήν την ιστορία. Όταν ο Ιησούς είπε, «Και ήρθε ένας Σαμαρείτης», ήταν σαν να έπαιρνε τα δάχτυλά του και να τα σηκώνει πάνω από έναν πίνακα. Αυτό το ονομάζουμε Παραβολή του Καλού Σαμαρείτη. Για έναν Εβραίο, αυτό δεν ήταν μόνο οξύμωρο, ήταν φαντασίωση. Δεν υπήρχε καλός Σαμαρείτης. «Όλα αυτά τα έκανε αυτός ο Σαμαρείτης, τον σήκωσε, του έβαλε λάδι και κρασί, τον έδεσε, τον πήγε στο ξενοδοχείο και του άφησε χρήματα για τη φροντίδα του». Οι Εβραίοι μισούσαν τους Σαμαρείτες τόσο πολύ που ακόμα και όταν ο Ιησούς είπε την ιστορία και ρώτησε "Τώρα πες μου, ποιος από αυτούς ήταν γείτονας με αυτό το θύμα;" Ο δικηγόρος δεν μπόρεσε καν να πει τη λέξη Σαμαρείτης. Κατέληξε να πει, «Λοιπόν,

Θέλω να δείτε σε αυτή την υπέροχη ιστορία, πρώτα από όλα, τις τρεις πιθανές προοπτικές που έχουμε για τη ζωή.

4. Αυτό που είναι δικό σου είναι δικό μου και θα το πάρω.

Τώρα ποιος είχε αυτή την προοπτική στην παραβολή; Οι

Simon was a proper man, he held a proper party, he did all the proper things but a woman of the street walked in. When I say she was a woman of the street, I don't mean that's where she lived, I mean that's where she worked and you know what I mean. The first thing she did was break in to the party that was improper. Then she let down her hair, which was also improper. She made a spectacle of herself in front of Jesus, which was improper. Simon thought if this man were a prophet he wouldn't tolerate all this impropriety. (Luke 7)

Jesus knowing his heart said, "Simon, I want to tell you a story." Simon said, "Tell me teacher." He said, "There was once two men and they owed a certain money lender. One of them owed 500 denarii and one of them owed 50 denarii. The money lender forgave both. Jesus said, "Simon, let me ask you something, which one do you think was the one who loved the money lender the most?" Simon said, "Well, I guess it was the one who owed him the most." Jesus said, "That's right." He said, "When I came into your house, Simon, you didn't wash my feet. But she's been washing my feet with her tears. When I came into your house, you didn't give me a kiss (that was a sign of hospitality); she's not stopped kissing my feet. When I came to your house, you didn't put oil on my head. She's poured perfume all over my feet. He said, "Simon, she loves me much because she's been forgiven much." Then he hit Simon with a zinger. He said, "But he who has been forgiven little, loves little." That's it!

If I could translate that into our parable about the Good Samaritan, the one who thinks he has never been in the ditch gets very few others out of it. If we ever see ourselves as the guy in the ditch, then this becomes more than a nice little parable that will motivate us for an hour after church to go do something nice for somebody. If we ever see ourselves in the ditch, this becomes a whole pattern for life.

There are three ways that changes your whole view.

1. No longer do you see enemies, you see victims of the enemy.
2. No problems, but people with problems.
3. No longer do you feel pity longer do you see, but you feel compassion. Pity is looking down at the guy in the ditch and saying, "I'm glad I'm not the one down in that ditch." But compassion is looking down in that ditch and saying, "I've been there and I could still be there right now except for the grace of God." See, only when we see ourselves as a guy beside the road, will we become ministers of mercy.

It's not enough to brow-beat people into saying, "Go out and help. Go out and help. Go out and help." You can do that, but only for a limited time. But when my heart is radically transformed, knowing that Jesus was the Samaritan who pulled me out of the ditch, I will live the rest of my life looking for hands that I can reach out to. Folks, you see I found that it is true that your hands can do some good things without the heart being converted, not many, but a few. But

ληστές. Είδαν αυτόν τον τύπο να έρχεται και είχε χρήματα και ρούχα. Τους ήθελαν και τον χτύπησαν στο κεφάλι και τους πήραν. Αυτό που είναι δικό σου είναι δικό μου και θα το πάρω.

Ο κόσμος μας είναι γεμάτος με αυτό το είδος προοπτικής ζωής. Δεν πρόκειται να μείνω πολύ σε αυτό γιατί ως παιδί του Θεού είναι ανάθεμα για σένα. Ξέρω μερικούς χριστιανούς που ομολογούν το αντίθετο και ενεργούν με αυτόν τον τρόπο, αλλά όχι πολλούς. Δεν είναι σωστός τρόπος ζωής. Είναι σαν την ιστορία που είπε ο Αίσωπος για τον σκύλο που έκλεψε το κομμάτι κρέας από το κρεοπωλείο. Πέρασε από το δάσος χαρούμενος που είχε το κρέας του. Ήρθε σε ένα ρέμα όπου είδε την αντανάκλασή του. Νόμιζε ότι έβλεπε έναν άλλο σκύλο με άλλο κομμάτι κρέας. Παρόλο που είχε περισσότερα από όσα μπορούσε να φάει ποτέ, ζήλευε. Έριξε το κομμάτι του κρέατος για να αρπάξει το άλλο κομμάτι και κατέληξε να χάσει και τα δύο.

Υπάρχει μια διαδεδομένη προοπτική ζωής σε αυτόν τον κόσμο που λέει: «Αυτό που είναι δικό σου είναι δικό μου και θα το αποκτήσω». Αλλά τη δεύτερη προοπτική θέλω ιδιαίτερα να δείτε γιατί είναι πιο ύπουλη και πιο επικίνδυνη.

5. Ότι είναι δικό μου είναι δικό μου και θα το κρατήσω.

Αυτή ήταν η άποψη του ιερέα και του Λευίτη. Είναι επίσης η οπτική των περισσότερων ανθρώπων που γνωρίζουμε. Η στάση που είχαν οι ληστές ήταν καταδικαστέα. Η στάση που είχαν ο ιερέας και ο Λευίτης δεν ήταν αζιέπαινη, αλλά ήταν κατανοητή. Δεν ήταν; Είναι ενδιαφέρον για μένα ότι ο Ιησούς μιλάει για έναν ιερέα και έναν Λευίτη, και οι δύο θρησκευόμενοι. Πήγαιναν από την Ιερουσαλήμ στην Ιεριχώ για να κάνουν υπηρεσία στο ναό. Ο ιερέας και οι Λευίτες μια εβδομάδα κάθε χρόνο έπρεπε να εκτελούν υπηρεσία ναού. Έπρεπε να κάνουν όλα τα καθήκοντα και να προετοιμάσουν τις θυσίες. Το να ακολουθήσει αυτή τη διαδρομή δεν ήταν κάτι ασυνήθιστο καθώς η Ιεριχώ δεν απέχει πολύ από την Ιερουσαλήμ και πολλοί ιερείς ζούσαν εκεί. Είδαν αυτόν τον άντρα να χτυπιέται, να αιμορραγεί και να ληστεύεται, αλλά επέλεξαν να περάσουν από την άλλη πλευρά.

ρα θα μπορούσε να υπήρχε κάτι άλλο στη δουλειά εδώ. Βλέπετε αν κάποιος ιερέας ή Λευίτης κατευθυνόταν προς το ναό για να εκτελέσει μια υπηρεσία, το τελευταίο πράγμα που θα ήθελε να κάνει κάποιος θα ήταν να γίνει ακάθαρτος. Σύμφωνα με τον εβραϊκό νόμο, αν αγγίξεις ένα πτώμα, θα σε έκανε τελετουργικά ακάθαρτο. Μπορεί να βιάζονταν με σημαντική δουλειά. Θα μπορούσαν ακόμη και να σκεφτούν τον κίνδυνο να γίνουν τελετουργικά ακάθαρτοι. Αυτός ο άνθρωπος μπορεί είτε να είναι νεκρός είτε να πεθάνει στα χέρια μου. Έτσι, αντί να διακινδυνεύσουν να γίνουν ακάθαρτοι, συνέχισαν το δρόμο τους. «Αυτό που είναι δικό μου είναι δικό μου και θα το κρατήσω».

Τώρα παιδιά, ας κατεβούμε από τα βάρθρα μας. Θέλω να σας πω ότι κάθε ένας από αυτούς τους λόγους έχει νόημα για

whenever the heart is genuinely converted the hands are always helping.

When Jesus closed this, story, he said, "Go out and ____ what, likewise?" Did he say, "Go out and preach, likewise?" "Go out and think, likewise?" "Go out and memorize, likewise?" He said, "Go out and DO, likewise."

I heard a story about an elderly lady who got caught under an underpass in a flash flood. The water had come up in the doors. She was old and she was too scared to get out into that water which would have been up to her thighs, it might have washed her away. She was trembling. A fellow was passing over the overpass in a big four-wheel drive and glancing down happened to see her. He did stop, put it in park, jumped out and looked over there. He could see she was just petrified. He said, "Ma'am, can I help you?" And I love her response. Shaking she said, "Not from up there." I want to tell you something. God doesn't want us to be helping people from up here. God wants us helping people in the ditch because we've been there.

One of the things that has stayed in my mind just about as long as I've lived is the judgment scene in Matthew 25. Do you remember the parable of the sheep and the goats? How the sheep go to the right and the goats to the left? He's going to say to the sheep, "I was hungry and you fed me, I was thirsty and you gave me drink. I was naked and you clothed me. I was sick and in prison and you came and visited me." He's going to say to the goats, "I was all these things and you didn't do anything." Then he's going to say to these on the right, "Come on in you blessed of the Father," but to those on the left, "Depart from me."

I'm intrigued by a lot of things that we deem to be particularly important that He did not even mention. He doesn't say one word about church attendance, does he? He doesn't say a word about doctrine. He doesn't say a single word about our dress. Don't misunderstand, I'm not saying all those things aren't important, particularly the first two. If you know me at all, you know that I think they are extremely important. The very first thing I see in Scripture that God wants to know about each one of us is "Were you your neighbor's neighbor?" Did you have a heart that was transformed that had you looking for people to pull out of the ditch?

I hope and pray that you see yourself where you really are. You're either in the ditch or you've been there. If you're not a Christian, you're in the ditch right now and you're going to die there unless you let Jesus pull you out. Come in obedience to the gospel, confess his name where all can hear and wash away your sins by the blood of Jesus being buried with Him through water baptism to be resurrected to a new life in Christ. Your sin will be completely forgiven. He has pulled you out of the ditch of sin. He has also commissioned you to go look for other ditch dwellers. As long as you

μένα εκτός κι αν είμαι ο τύπος στο χαντάκι. Τότε κανένα από αυτά δεν έχει νόημα. Αλλά αν είμαστε ειλικρινά ειλικρινείς, αυτή η στάση για το τι είναι δικό μου είναι δική μου και θα την κρατήσω περιγράφει τους περισσότερους από εμάς, τις περισσότερες φορές.

6. Ό,τι είναι δικό μου είναι δικό σου και θα το δώσω.

Ο Σαμαρείτης σταμάτησε, ένωσε συμπόνια, βοήθησε, έκανε το παραπάνω μίλι και ακολούθησε. Το τελευταίο είναι η στάση και η προοπτική που καλούμαστε να έχουμε. «Αγάπα τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου». Ό,τι είναι δικό μου είναι δικό σου και θα το δώσω.

λά τώρα περίμενε ένα λεπτό, ο ειδικός στο νόμο λέει, "Πού τραβάτε τη γραμμή; Εννοώ ότι απλά δεν μπορείτε να αγαπάτε τους πάντες, παντού στο μέγιστο της αγάπης σας. Πόσο μακριά πρέπει να πάτε σε αυτόν τον γείτονα Επιδιώκοντας να δικαιολογήσει τον εαυτό του ρώτησε "Ποιος είναι ο γείτονάς μου;" Βλέπετε ο μόνος τρόπος που μπορούσε να δικαιολογήσει τον εαυτό του ήταν να περιορίσει με κάποιο τρόπο αυτόν τον νόμο. Απλώς ποιος είναι ο γείτονας που υποτίθεται ότι αγαπώ; Τότε ο Ιησούς εξέφρασε την υπόθεση για όλη η παραβολή. Ξέρω ότι αγαπός και εκτιμάς την ιστορία, αλλά θέλω πραγματικά να βεβαιωθώ ότι θα δεις την ουσία της. Ο άντρας έκανε μια ερώτηση, "Ποιος είναι ο γείτονάς μου;" Ο Ιησούς απάντησε κάνοντάς του μια άλλη ερώτηση. Είπε το ερώτημα δεν είναι ποιος είναι ο γείτονάς σου, το ερώτημα είναι ποιος είναι ο γείτονάς σου; Ο Ιησούς είπε ότι η ερώτηση που σου κάνω είναι: "Είσαι πρόθυμος να γίνεις γείτονας με τον γείτονά σου;" Είσαι πρόθυμος να αγαπήσεις ακόμα και τους πιο αγάπαστους ανθρώπους; Όπως ένας Σαμαρείτης που αγαπά έναν Εβραίο ή το αντίστροφο. Ή, ίσως να αγαπός τον τοξικομανή που σου είπε ψέματα και σου έκλεψε ή ίσως να αγαπός τον τύπο που σηκώνει το αυτοκίνητο που είναι γεμάτο σκουπίδια και ψάχνει για ένα χέρι.πραγματικά προσπαθεί να σε εκμεταλλευτεί.πραγματικά προσπαθεί να σε εκμεταλλευτεί.

Είστε πρόθυμοι να αγαπήσετε το άτομο με το διαφορετικό χρώμα δέρματος; Είστε πρόθυμοι να αγαπήσετε το άτομο με μια πεποίθηση διαφορετική από τη δική σας; Είστε πραγματικά πρόθυμοι να αγαπήσετε ένα άτομο που έχει ισχυρές απόψεις που διαφέρουν από τις δικές σας; Είστε πρόθυμοι να αγαπήσετε τον άνθρωπο με AIDS; Είστε πρόθυμοι να αγαπήσετε έναν κλέφτη; Σαν αυτόν τον Σαμαρείτη, είσαι πρόθυμος να αγαπήσεις κάποιον που σε μισεί; Αυτά είναι αρκετά δύσκολα ερωτήματα. Βλέπετε, δεν νομίζω ότι ήταν μόνο ο δικηγόρος που έπρεπε να δικαιολογηθεί, σωστά; Για να λέμε την αλήθεια, αν εξετάσουμε τις περισσότερες καθημερινές βόλτες μας, ίσως να θέλουμε να θέσουμε την ερώτηση, "Ποιος είναι ο γείτονάς μου;"

Στην πραγματικότητα, ίσως ρωτάτε αυτή τη στιγμή, "Πώς στο καλό το κάνεις αυτό;" Είναι απλώς κάποιο τρελό ιδανικό; Είναι αυτή μια από εκείνες τις ηθικές κοινοτοπίες

remember where you were, you'll be pulling them out right and left. That, by the way, is how God's kingdom grows.

Amazing Grace #1275 Steve Flatt August 4, 1996

Chapter 4

What Shall I Do With Christ?

It's in the early hours of Friday morning. Jesus was led by rather a strange mixture of soldiers and priests from a garden called Gethsemane to the House of Caiaphas, the Roman appointed high priest. After a period of time there he was shuttled off to Annas, the real Jewish high priest, and then back to Caiaphas again. Those two high priests have decided that this man must die, but they had no authority to do that, only the Roman procurator could condemn a man to death. So they brought him to Pontius Pilate. The world would have never remembered a petty Roman governor named Pilate except for his encounter with Jesus. Awakened at an early hour he realized this was just some kind of petty argument among the Jews. In the process of his conversation and deliberations with Jesus, Pilate quickly saw that this man had done nothing wrong, certainly nothing that deserved death, so he devises a plan.

It had been a Roman custom for some time to appease the Jews by releasing to them a particular prisoner during Passover time. "Now it was the governor's custom at the Feast to release a prisoner chosen by the crowd. At that time they had a notorious prisoner, called Barabbas. So when the crowd had gathered, Pilate asked them, 'which one do you want me to release to you: Barabbas, or Jesus who is called Christ?' For he knew it was out of envy that they had handed Jesus over to him." (Matthew 27:15-18)

We know precious little about Barabbas. Mark and Luke tell us that he had helped lead a failed insurrection against the Roman government and that he had been guilty of murder. Pilate thought that he was appealing to the Jews' sense of morality. He knew how badly they hated the Roman government, but surely, surely they wouldn't condone murder. Since Jesus had been guilty of no real crime and just a week earlier he had been quite popular when he came into the city with cries of Hosanna! Hosanna! Pilate thought that surely the crowd would request his release. But much to his surprise and dismay they cried, "Give us Barabbas, Give us Barabbas." It's Pilate's next question that's the focus of our study. In fear and anger and confusion, he asked "What shall I do, then, with Jesus who is called Christ?"

Pilate didn't realize it, but he was asking a question marked much larger than himself, much larger than its time. As long as men live, Pilate will be remembered as the man through whom life's central question is asked. "What shall I do with Jesus who is called the Christ?"

Notice the first person pronoun: What shall I do with Jesus?

που κανείς δεν κάνει πραγματικά, αλλά ακούγεται καλό να κηρύσσεται; Είναι σαν αντικατοπτρισμός; Δεν νομίζω. Πιστεύω ότι είναι αληθινό, και πιστεύω ότι είναι δυνατό και πιστεύω ότι κάθε μέρα που μεγαλώνουμε εν Χριστώ μπορούμε να αγαπάμε τον πλησίον μας σαν τον εαυτό μας. Αλλά για να το κάνουμε αυτό, πρέπει να δούμε αυτή την παραβολή για όλα όσα είναι μέσα. Αυτή η παραβολή είναι κάτι περισσότερο από μια ιστορία. Είναι μια εικόνα. Νομίζω ότι είναι μια φωτογραφία μας. Θυμηθείτε πίσω από κάθε παραβολή κρύβεται ένα πνευματικό νόημα για όσους είναι πρόθυμοι να το λάβουν. Νομίζω ότι ο Ιησούς ήθελε ο δικηγόρος του να δει αυτή την παραβολή ως εικόνα του ενώπιον του Θεού και θέλει να δούμε το ίδιο πράγμα.

Ποιος είσαι στην ιστορία; Ποιος είσαι? Είσαι ο ληστής; Ελπίζω όχι. Είσαι ο παπάς; Είσαι ο Λευίτης; Πες την αλήθεια. Πιστεύεις πραγματικά ότι είσαι ο Καλός Σαμαρείτης; Αυτό χαρακτηρίζει τη ζωή σας καθώς οδηγείτε στο δρόμο κάθε μέρα; Ξέρεις ποιος είσαι; Είσαι ο κλέφτης στο χαντάκι. Είσαι αυτός δίπλα στο δρόμο που δέχθηκε επίθεση από τον Σατανά. Σε έχει νικήσει με αμαρτία και θα πεθάνεις εκεί εκτός κι αν έρθει κάποιος και σε σώσει. Όλα τα πράγματα που πιστεύουμε ότι θα μας βγάλουν από το χαντάκι, όπως τα χρήματά μας, η εξυπνάδα μας, η καλή μας εμφάνιση και τα επιτεύγματά μας, θα μας περάσουν και θα μας αφήσουν ακριβώς εκεί στο χαντάκι. Ξέρετε τι χρειαζόμαστε; Χρειαζόμαστε έναν Σαμαρείτη. Παρεμπιπτόντως, ξέρετε ποιος είναι πραγματικά ο Σαμαρείτης της παραβολής; Σκέψου ένα λεπτό. Ποιος είναι αυτός που περιφρονείται, απορριφθείς και μισητός ποιος εξακολουθεί να καταβάλλει για να σώσει την ετοιμοθάνατη ανθρωπότητα; Σωστά, είναι ο Ιησούς.

Το κλειδί για να γίνουμε περισσότερο σαν αυτόν τον Καλό Σαμαρείτη και να ξεκλειδώσουμε μια εντελώς νέα στάση συμπόνιας στις καρδιές μας: Είναι να βλέπεις τον εαυτό σου στο χαντάκι να πεθαίνει ή να πεθαίνεις αν ο Θεός δεν σε είχε σώσει. Τώρα που ο Εβραίος δικηγόρος δεν μπορούσε να δει τον εαυτό του εκεί. Κοιτούσε τους ανθρώπους όπως οι περισσότεροι από εμάς. Τα έσπασε σε δύο λίστες, α) σε αυτούς που είμαι καλύτερος και β) σε αυτούς που είμαι καλύτερος από εμένα. Η λίστα με τους καλύτερους από εμένα είναι πολύ μικρή. Σχεδόν κάθε δημοσκόπηση της Gallup δείχνει ότι οι περισσότερες χώρες της Αμερικής πιστεύουν ότι θα πάνε στον παράδεισο. Όταν ρωτήθηκε γιατί η νούμερο ένα απάντηση είναι «Λοιπόν, είμαι πολύ καλός άνθρωπος». Βλέπετε, στην Αμερική δεν πιστεύουμε ότι χρειαζόμαστε έναν Σωτήρα, δεν πιστεύουμε ότι χρειαζόμαστε έναν σταυρό ή το εξιλεωτικό αίμα του Χριστού. Απλώς πρέπει να ξέρω ότι είμαι καλύτερος από τους περισσότερους ανθρώπους και έχω διαβεβαιώσει τον εαυτό μου ότι είμαι. Οτι!

Ο λόγος που αγωνιζόμαστε να είμαστε γείτονες του γείτονά μας είναι επειδή δεν βλέπουμε την ομοιότητα μας σε αυτό το χαντάκι. Δεν μπορούμε να καταλάβουμε ότι ο Θεός μας βλέπει ως αβοήθητους, που αιμορραγούμε, πεθαίνουμε και

There are very few things in life that are inescapable. The old adage says, "Death and taxes are the only thing." No that's not right, there are precious few more and Jesus is one of those. For 2,000 years, he has been the central character of human history and because Jesus is at the heart of the universe, he is at the core of every human's agenda. The one truth about Jesus Christ that everyone agrees upon is this: He cannot be ignored. As the centuries have rolled by, men have answered him with love, some with contempt, some with scorn, others with disdain, some with astonishment, some with denial and some with affection, but all have answered. The biography of Jesus closes with these words, he says, "Lo, I am with you always even unto the end of the world."

Jesus Christ is still alive. He is not the figment of some imagination or the product of a fairy tale. He is not just a historical man. He is not the surprise founder of one of the world's great religions. He is alive. He is just at home here as he was in Capernaum. He is the same yesterday, today, and forever. If you let that sink in, then the question that Pilate asked years ago is just as pertinent and just as important today as it was then.

The question of whether Jesus was to live or die was more than a matter of concern for a Jewish Sanhedrin or a Roman procurator. No, the question of whether Jesus must live or die is answered in the heart, mind, of every man and in every woman. What will you do with this Jesus who is called Christ? You can look at that Crucifixion scene and you can see the specific choices in the lives and on the faces of hosts of characters there. Let me share with you four of those choices.

1. Choose truth or tradition.

Truth or tradition was the issue facing the chief priest and the Pharisees. In fact, this issue was the primary reason there was a cross. The Jews had been looking for a Messiah for centuries. It had been prophesied all the way through the Old Testament. Every day Jewish families by the thousands prayed for the coming of the Messiah but they supposed he would be some great military and governmental genius. They were looking for a new Moses or a Joshua or a David. They were looking for someone who was strong, a military genius on a white horse behind a chariot. He would lead the great forces to a conquest over the Romans. In other words, they were looking for what they wanted, not what God had proclaimed.

So in the fullness of time the Messiah came and he was hardly what they expected. Born in an animal stall there was no aroma of royalty, no political connections, no pedigree or no formal training. Why he wasn't even Judean, he was from Galilee. His closest friends smelled like fish and he kept the company of tax collectors and prostitutes. The masses loved him. They loved him because he loved them and because he spoke simple truths. He was truth but the "powers that be"

χρησιζόμεστε σωτηρία. Δεν θα έχουμε ποτέ καρδιές συμπόνιας μέχρι να ανταποκριθούμε στην καρδιά που σταματά να χτυπά για εμάς.

Ο Σίμων, ο Φαρισαίος, έβαλε τον Ιησού να δειπνήσει μια νύχτα. Ο Σάιμον ήταν σωστός άντρας, έκανε ένα σωστό πάρτι, έκανε όλα τα σωστά πράγματα, αλλά μπήκε μια γυναίκα του δρόμου. Όταν λέω ότι ήταν γυναίκα του δρόμου, δεν εννοώ ότι ζούσε εκεί, εννοώ εκεί δούλευε και καταλαβαίνετε τι εννοώ. Το πρώτο πράγμα που έκανε ήταν να μπει στο πάρτι που ήταν ακατάλληλο. Μετά άφησε τα μαλλιά της, που ήταν επίσης ακατάλληλα. Έκανε ένα θέαμα μπροστά στον Ιησού, κάτι που ήταν ακατάλληλο. Ο Σάιμον σκέφτηκε ότι αν αυτός ο άνθρωπος ήταν προφήτης δεν θα ανεχόταν όλη αυτή την ανάρμοστη. (Λουκάς 7)

Ο Ιησούς γνωρίζοντας την καρδιά του είπε: «Σίμονα, θέλω να σου πω μια ιστορία». Ο Σάιμον είπε: «Πες μου δάσκαλε». Είπε, "Ήταν κάποτε δύο άντρες και χρωστούσαν έναν συγκεκριμένο δανειστή. Ένας από αυτούς χρωστούσε 500 δηνάρια και ένας από αυτούς όφειλε 50 δηνάρια. Ο δανειστής τα συγχώρεσε και τα δύο. Ο Ιησούς είπε, "Σίμων, να σε ρωτήσω κάτι, το οποίο πιστεύεις ότι ένας ήταν αυτός που αγαπούσε περισσότερο τον δανειστή;» Ο Σάιμον είπε, «Λοιπόν, υποθέτω ότι ήταν αυτός που του χρωστούσε τα περισσότερα.» Ο Ιησούς είπε, «Έτσι είναι.» Είπε, «Όταν ήρθα στο σπίτι σου, Σάιμον, δεν μου έπλυνες τα πόδια. Αλλά μου έπλυνε τα πόδια με τα δάκρυά της. Όταν μπήκα στο σπίτι σου, δεν μου έδωσες ένα φιλί (αυτό ήταν δείγμα φιλοξενίας). δεν σταμάτησε να μου φιλάει τα πόδια. Όταν ήρθα στο σπίτι σου, δεν μου έβαλες λάδι στο κεφάλι. Έχει ρίξει άρωμα στα πόδια μου. Είπε, «Σάιμον, με αγαπάει πολύ γιατί της έχουν συγχωρηθεί πολύ». Μετά χτύπησε τον Σάιμον με ένα τζίνγκερ. Είπε: «Αλλά εκείνος που έχει συγχωρηθεί λίγο, αγαπά λίγο». Αυτό είναι!

Αν μπορούσα να το μεταφράσω στην παραβολή μας για τον Καλό Σαμαρείτη, εκείνος που πιστεύει ότι δεν έχει πάει ποτέ στο χαντάκι, βγάζει πολύ λίγους άλλους από αυτό. Αν ποτέ δούμε τον εαυτό μας ως τον τύπο στο χαντάκι, τότε αυτό γίνεται κάτι περισσότερο από μια ωραία μικρή παραβολή που θα μας παρακινήσει για μια ώρα μετά την εκκλησία να πάμε να κάνουμε κάτι ωραίο για κάποιον. Αν ποτέ δούμε τον εαυτό μας στο χαντάκι, αυτό γίνεται ένα ολόκληρο μοτίβο για τη ζωή.

Υπάρχουν τρεις τρόποι που αλλάζουν ολόκληρη την άποψή σας.

4. Δεν βλέπεις πλέον εχθρούς, βλέπεις θύματα του εχθρού.

5. Όχι προβλήματα, αλλά άνθρωποι με προβλήματα.

6. Δεν λυπάσαι πια βλέπεις, αλλά νιώθεις συμπόνια. Ο κρίμα κοιτάζει κάτω τον τύπο στο χαντάκι και λέει, "Χαίρομαι που δεν είμαι αυτός που βρίσκεται κάτω σε αυτό το χαντάκι." Αλλά η συμπόνια είναι να κοιτάζει κάτω σε αυτό το χαντάκι και να λέει: «Ήμουν εκεί και θα μπορούσα να είμαι ακόμα εκεί αυτή τη

expected tradition. To tamper with tradition is to always court the cross.

In Matthew 15 at the beginning of that chapter, Jesus condemned their little tradition that they had set up so Jewish people had neglect the care of their own parents by pledging their estates to the temple. Concluding in verse 6 some scathing remarks, "you have made void the word of God by your petty little traditions." In Matthew 23, he called the chief priests and Pharisees whited sepulchers "you're all painted on the outside, but inside you're full of dead men's bones."

Truth or tradition, it's a timeless issue, a timeless choice. The Pharisees were looking for what they wanted, not what God proclaimed and so do many of us. Over the centuries, denominations, sect, cults and groups and their leaders have painted pictures of Jesus that bear little resemblance to the real Son of God. During that same period individuals by the millions who never read a Bible, were telling you "Well my idea of God is..." or "I've always thought of Jesus as..." Just another way of choosing tradition over truth. Hear me. God does not honor perception. If he did, the Pharisees would have been fine. What God honors is truth.

What will you do with the real Jesus? Will you make him what you want him to be? Or, will you mold your life to who he is?

2. *The choice of Christ or the crowd?*

This was the choice that was specifically faced Peter. It's ironic that the crucifixion of Jesus was propelled by an angry crowd, a senseless mob. It's ironic because all throughout his ministry, Jesus was very popular with the crowds. The great Sermon on the Mount, the reason he was on a mountain is because he needed that amphitheater to be able to proclaim his message to such a huge host of people. (Matthew 5-7) Jesus took a handful of food and fed 5,000 men plus women and children. (Matthew 14) Zacchaeus climb up into a tree because he couldn't see, the crowd was too great. (Luke) Just seven days earlier when he came to Jerusalem they were putting palm leaves down in his path crying out "Hosanna to the Son of God." In fact it was because of the crowd that Jesus lived as long as he did.

About two-thirds of the way through his ministry "the Pharisees said to one another, 'See, this is getting us nowhere. Look the whole world has gone after him!'" (John 12:19) Many times in the gospels, the crowds were ready to crown him king. But Jesus will never be crowned by a crowd. He is either enthroned or dethroned in the heart of each individual.

Do you remember how Peter followed at a distance after Jesus' arrest? He stood by a campfire warming himself and three different times he denied knowing the Lord. Why was that? It's a silly question, isn't it? It doesn't take a rocket

στιγμή, εκτός από τη χάρη του Θεού». Βλέπετε, μόνο όταν δούμε τους εαυτούς μας σαν τύπος δίπλα στο δρόμο, θα γίνουμε υπουργοί του ελέους.

Δεν αρκεί να κρύβεις τους ανθρώπους και να λένε, "Βγείτε έξω και βοηθήστε. Βγείτε έξω και βοηθήστε. Βγείτε έξω και βοηθήστε." Μπορείτε να το κάνετε αυτό, αλλά μόνο για περιορισμένο χρονικό διάστημα. Αλλά όταν η καρδιά μου μεταμορφωθεί ριζικά, γνωρίζοντας ότι ο Ιησούς ήταν ο Σαμαρείτης που με έβγαλε από το χαντάκι, θα ζήσω το υπόλοιπο της ζωής μου αναζητώντας χέρια στα οποία μπορώ να απλώσω το χέρι. Παιδιά, βλέπετε, ανακάλυψα ότι είναι αλήθεια ότι τα χέρια σας μπορούν να κάνουν κάποια καλά πράγματα χωρίς η καρδιά να μετατραπεί, όχι πολλά, αλλά λίγα. Αλλά κάθε φορά που η καρδιά μετατρέπεται αληθινά, τα χέρια πάντα βοηθούν.

Όταν ο Ιησούς έκλεισε αυτήν την ιστορία, είπε: "Πηγαίνετε έξω και ___ τι, επίσης;" Είπε: «Βγες έξω και κήρυξε, ομοίως;» «Βγες έξω και σκέψου το ίδιο;» «Βγες έξω και απομνημόνευσε, ομοίως;» Είπε, "Βγείτε έξω και ΚΑΝΤΕ, το ίδιο."

Άκουσα μια ιστορία για μια ηλικιωμένη κυρία που πιάστηκε κάτω από μια υπόγεια διάβαση σε μια ξαφνική πλημμύρα. Το νερό είχε ανέβει στις πόρτες. Ήταν μεγάλη και φοβόταν πολύ για να βγει σε αυτό το νερό που θα ήταν μέχρι τους μηρούς της, μπορεί να την είχε ξεβράσει. Έτρεμε. Ένας φίλος περνούσε πάνω από την υπερυψωμένη διάβαση με ένα μεγάλο τετρακίνητο και έριξε μια ματιά κάτω και έτυχε να την δει. Σταμάτησε, το έβαλε στο πάρκο, πήδηξε έξω και κοίταζε εκεί. Έβλεπε ότι ήταν απλώς πετρωμένη. Είπε, "Κυρία, μπορώ να σας βοηθήσω;" Και μου αρέσει η απάντησή της. Κουνώντας είπε: «Όχι από εκεί ψηλά». Θέλω να σας πω κάτι. Ο Θεός δεν θέλει να βοηθάμε τους ανθρώπους από εδώ ψηλά. Ο Θεός θέλει να βοηθάμε τους ανθρώπους στο χαντάκι επειδή ήμασταν εκεί.

Ένα από τα πράγματα που μου έχουν μείνει στο μυαλό σχεδόν όσο ζω είναι η σκηνή της κρίσης στο Ματθαίος 25. Θυμάστε την παραβολή με τα πρόβατα και τις κατσίκες; Πώς πάνε τα πρόβατα δεξιά και τα κατσίκια αριστερά; Θα πει στα πρόβατα: «Πείνασα και με τάισες, δίψασα και μου δώσατε να πιω. Ήμουν γυμνός και με ντύσατε. Ήμουν άρρωστος και στη φυλακή και ήρθατε και με επισκεφτήκατε». Θα πει στις κατσίκες: «Ήμουν όλα αυτά και δεν κάνατε τίποτα.» Μετά θα πει σε αυτούς στα δεξιά: «Ελάτε μέσα εσείς οι ευλογημένοι του Πατέρα», αλλά σε εκείνους που αριστερά, «Φύγε από μένα».

Με ιντριγκάρουν πολλά πράγματα που θεωρούμε ιδιαίτερα σημαντικά και δεν ανέφερε καν. Δεν λέει ούτε λέξη για εκκλησιασμό, έτσι δεν είναι; Δεν λέει λέξη για δόγμα. Δεν λέει ούτε μια λέξη για το ντύσιμό μας. Μην παρεξηγήτε, δεν λέω ότι όλα αυτά τα πράγματα δεν είναι σημαντικά, ειδικά τα δύο πρώτα. Αν με γνωρίζετε καθόλου, ξέρετε ότι πιστεύω ότι είναι εξαιρετικά σημαντικά. Το πρώτο πράγμα

scientist to figure it out. It was not the politically-correct position at that moment. There might have very well been a fourth cross on that hill called Calvary. At the very least it would have brought about surely a severe beating, Christ or the crowd? Peter took the crowd.

After the Resurrection, after Jesus saw him face to face and told him how much he loved him, after Jesus forgave him, after the Pentecost seven weeks later, after the coming of the Holy Spirit and after the coming of his church, that same Peter is such a force for Christianity, he's called in before those same leaders. He's threatened with his very life and they say, "Peter, what are you going to do?" The bottom line is he's got the same question again. Christ or the crowd? To his credit, this time Peter looks them squarely in the eyes and if you'll allow the paraphrase, he said, "I'll take the Christ, thank you." (Acts 4-5)

Every day you face the same question and so do I. The crowd is very fickle. We say America is a Christian nation. That's not supposing that the majority of Americans ever were Christians, but the Judeo-Christian ethic was everything that this country stood for, admired and valued. Today, quite frankly, being a Christian is generally viewed as being uncool, ignorant and politically incorrect. About the only thing that our society is intolerant of is for somebody who believes there is such a thing as absolute truth. It is totally unacceptable for somebody to stand up and say "I agree with Jesus that he is the way, the truth and the life. No you don't get to heaven any other way, only by him." How about you? Are you salt and light to a dying world? Or, do you choose like Peter to stand by your own little campfire, afraid and unnoticed?

3. Conscience or Caesar?

Pilate knew that this man was innocent, certainly innocent of any offense which would mandate execution. So when bombarded by accusations regarding this man as a traitor, Pilate called him inside and asked Jesus, "Are you a King?" Jesus looked calmly and said, "You've said it correctly, but my kingdom is not of this world." After their conversation, Pilate knew Jesus was no rebel. He was no insurrectionist or zealot. He wondered why this man was even appearing before him in the first place.

Matthew gives us a parenthetical note by recording "while Pilate was sitting on his judge's seat, his wife sent him this message, 'don't have anything to do with that innocent man for I have suffered a great deal today in a dream because of him.'" (Matthew 26:19) So Pilate made the decision, the initial decision to release him. As the Jews saw that decision unfolding and their plot being foiled, John the apostle records their response. "From then on, Pilate tried to set Jesus free, but the Jews kept shouting, 'If you let this man go, you are no friend of Caesar's. Anyone who claims to be a king opposes Caesar.'" (John 19:12) BAM! Do you know what that was? That was the sound of the door slamming on

που βλέπω στη Γραφή που θέλει να μάθει ο Θεός για τον καθένα μας είναι «Ήσουν γείτονας του γείτονά σου;» Είχες μια καρδιά που είχε μεταμορφωθεί που σε έκανε να ψάχνεις ανθρώπους να βγάλεις από το χαντάκι;

Ελπίζω και προσεύχομαι να δείτε τον εαυτό σας εκεί που πραγματικά βρίσκεστε. Ή είσαι στο χαντάκι ή έχεις πάει εκεί. Αν δεν είσαι Χριστιανός, είσαι στο χαντάκι αυτή τη στιγμή και θα πεθάνεις εκεί εκτός κι αν αφήσεις τον Ιησού να σε βγάλει έξω. Ελάτε με υπακοή στο ευαγγέλιο, ομολογήστε το όνομά του όπου όλοι μπορούν να ακούσουν και να ξεπλύνουν τις αμαρτίες σας με το αίμα του Ιησού που θαφτεί μαζί Του μέσω του βαπτίσματος στο νερό για να αναστηθεί σε μια νέα ζωή εν Χριστώ. Η αμαρτία σας θα συγχωρηθεί πλήρως. Σε έχει βγάλει από το χαντάκι της αμαρτίας. Σας ανέθεσε επίσης να ψάξετε για άλλους κατοίκους της τάφρου. Όσο θυμάστε πού ήσασταν, θα τα βγάξετε δεξιά και αριστερά. Παρεμπιπτόντως, έτσι μεγαλώνει η βασιλεία του Θεού. Amazing Grace #1275 Steve Flatt 4 Αυγούστου 1996

Κεφάλαιο 4

Τι να κάνω με τον Χριστό;

Είναι τα ξημερώματα της Παρασκευής. Ο Ιησούς οδηγήθηκε από ένα μάλλον περίεργο μείγμα στρατιωτών και ιερέων από έναν κήπο που ονομαζόταν Γεθσημανή στον Οίκο του Καϊάφα, που ο Ρωμαίος διορίστηκε αρχιερέας. Μετά από ένα χρονικό διάστημα εκεί τον πήγαν στον Άννα, τον πραγματικό Εβραίο αρχιερέα, και μετά επέστρεψε ξανά στον Καϊάφα. Αυτοί οι δύο αρχιερείς αποφάσισαν ότι αυτός ο άνθρωπος πρέπει να πεθάνει, αλλά δεν είχαν καμία εξουσία να το κάνουν, μόνο ο Ρωμαίος εισαγγελέας μπορούσε να καταδικάσει έναν άνθρωπο σε θάνατο. Τον έφεραν λοιπόν στον Πόντιο Πιλάτο. Ο κόσμος δεν θα θυμόταν ποτέ έναν μικροκαμωμένο Ρωμαίο κυβερνήτη που ονομαζόταν Πιλάτος εκτός από τη συνάντησή του με τον Ιησού. Ξυπνώντας νωρίς κατάλαβε ότι αυτό ήταν απλώς ένα είδος μικροκαμώματος μεταξύ των Εβραίων. Στη διαδικασία της συνομιλίας και των διαβουλεύσεών του με τον Ιησού, ο Πιλάτος είδε γρήγορα ότι αυτός ο άνθρωπος δεν είχε κάνει τίποτα κακό,

Ήταν ρωμαϊκό έθιμο εδώ και αρκετό καιρό να κατευνάζουν τους Εβραίους απελευθερώνοντας τους έναν συγκεκριμένο αιχμάλωτο κατά την περίοδο του Πάσχα. «Τώρα ήταν το έθιμο του κυβερνήτη στη γιορτή να απελευθερώνει έναν αιχμάλωτο που είχε επιλεγεί από το πλήθος. Εκείνη την εποχή είχαν έναν διαβόητο αιχμάλωτο, τον Βαραββά. Όταν λοιπόν το πλήθος μαζεύτηκε, ο Πιλάτος τους ρώτησε: Ποιον θέλετε να απελευθερώσει σε σας; Βαραββάς, ή Ιησούς που ονομάζεται Χριστός;». Διότι ήξερε ότι ήταν από φθόνο που του παρέδωσαν τον Ιησού». (Ματθαίος 27:15-18)

Γνωρίζουμε πολύτιμα λίγα για τον Βαραββά. Ο Μάρκος και ο Λουκάς μας λένε ότι είχε βοηθήσει να οδηγήσει μια

Jesus. That was the sound of the deciding blow.

For over a quarter of a century Judea had become a testing ground for future leadership in Rome. Like the old song says, "If you could make it there, you could make it anywhere." If a Roman procurator could stay there three or four years and appease the Jews and keep all things quiet, he would head back to Rome for a political promotion. If he couldn't make it there, he just kind of wandered off into obscurity. When Pilate heard those words, "If you are this man's friend, you are no friend of Caesar's." He could immediately picture word getting back to Caesar that here was a man, Pilate, who was opposing a group that was an offshoot of the Jews, somebody that was causing an insurrection; maybe it was going to be a lot of trouble. Pilate said, "What will it be, conscience or Caesar?" He chose Caesar.

We have the same choice. Our Caesar is that power, authority or influence, whose approval we think we need so desperately. Maybe it's your boss at work who holds the raise and promotion in one hand and a pink slip in the other asking you to compromise your integrity. It's the V.I.P. whose favor we think we must have and millions of times each day integrity is compromised, conviction is diluted and sometimes the pocketbook valued. Caesar is served, and Christ is crucified.

4. Submission or self.

Let's look at one more character in the crucifixion drama, a man by the name of Judas Iscariot. I believe in his heart we find the basic struggle and decision of life. I'm convinced that many people have a totally wrong impression of who Judas is. Most of us picture him totally and constantly as being some diabolical villain who wore a black hat, kept a cape over his face, hid in the shadows and was just the epitome of evil all of his life. I don't believe that's true. I believe that when Jesus went out to find 12 men, 12 apostles, he chose the best men that he could find and Judas was one of them. Educated and a Judean, he was probably the most qualified and best prepared of the 12. No, Judas' fate and his reputation came about as the result of a wrong decision in the ageless struggle, the choice of sovereignty, the choice over who rules. God or self.

As time passed, Judas became a shock witness of the outcome of his deeds. As he listens to the angry howls of this lynch mob, his heart begins to break. I don't think he bargained on the cross. So as Jesus is led up that hill; panic-stricken he sought to undo the deal by returning the blood money. He runs and throws it at the chief priests' feet. In their hypocrisy, those who paid it wouldn't take it back. Stricken by a wounded conscience, he mistakenly sought to undo the deed by turning to a hangman's noose.

Tell me, have you ever stopped to think if Judas could not live without the Christ, why didn't he choose to live for him?

αποτυχημένη εξέγερση ενάντια στη ρωμαϊκή κυβέρνηση και ότι ήταν ένοχος για φόνο. Ο Πιλάτος νόμιζε ότι απευθυνόταν στην ηθική αίσθηση των Εβραίων. Ήξερε πόσο πολύ μισούσαν τη ρωμαϊκή κυβέρνηση, αλλά σίγουρα, σίγουρα δεν θα συγχωρούσαν τον φόνο. Δεδομένου ότι ο Ιησούς δεν ήταν ένοχος για κανένα πραγματικό έγκλημα και μόλις μια εβδομάδα νωρίτερα ήταν αρκετά δημοφιλής όταν ήρθε στην πόλη με τις κραυγές «Ωσαννά!» Ωσαννά! Ο Πιλάτος σκέφτηκε ότι σίγουρα το πλήθος θα ζητούσε την απελευθέρωσή του. Αλλά προς μεγάλη του έκπληξη και απογοήτευση φώναξαν: «Δώσε μας τον Βαραββά, δώσε μας τον Βαραββά». Είναι η επόμενη ερώτηση του Πιλάτου που είναι το επίκεντρο της μελέτης μας. Με φόβο, θυμό και σύγχυση, ρώτησε "Τι να κάνω, λοιπόν, με τον Ιησού που ονομάζεται Χριστός;"

Ο Πιλάτος δεν το κατάλαβε, αλλά έκανε μια ερώτηση πολύ μεγαλύτερη από τον εαυτό του, πολύ μεγαλύτερη από την ώρα της. Όσο ζουν οι άνθρωποι, ο Πιλάτος θα μνημονεύεται ως ο άνθρωπος μέσω του οποίου τίθεται το κεντρικό ερώτημα της ζωής. «Τι να κάνω με τον Ιησού που ονομάζεται Χριστός;»

Προσέξτε την αντωνυμία πρώτου προσώπου: Τι θα κάνω με τον Ιησού; Υπάρχουν πολύ λίγα πράγματα στη ζωή που είναι αναπόφευκτα. Η παλιά παροιμία λέει: «Ο θάνατος και οι φόροι είναι το μόνο πράγμα». Όχι, δεν είναι σωστό, υπάρχουν λίγα πολύτιμα περισσότερα και ο Ιησούς είναι ένας από αυτούς. Για 2.000 χρόνια, ήταν ο κεντρικός χαρακτήρας της ανθρώπινης ιστορίας και επειδή ο Ιησούς βρίσκεται στην καρδιά του σύμπαντος, βρίσκεται στον πυρήνα της ατζέντας κάθε ανθρώπου. Η μόνη αλήθεια για τον Ιησού Χριστό που όλοι συμφωνούν είναι η εξής: Δεν μπορεί να αγνοηθεί. Καθώς περνούν οι αιώνες, οι άνθρωποι του απάντησαν με αγάπη, άλλοι με περιφρόνηση, άλλοι με περιφρόνηση, άλλοι με περιφρόνηση, άλλοι με άρνηση και άλλοι με στοργή, αλλά όλοι απάντησαν. Η βιογραφία του Ιησού κλείνει με αυτά τα λόγια, λέει, «Ίδού, είμαι μαζί σας πάντα μέχρι το τέλος του κόσμου».

Ο Ιησούς Χριστός είναι ακόμα ζωντανός. Δεν είναι αποκύημα κάποιας φαντασίας ή προϊόν παραμυθιού. Δεν είναι απλώς ένας ιστορικός άνθρωπος. Δεν είναι ο ιδρυτής έκπληξη μιας από τις μεγαλύτερες θρησκείες του κόσμου. Είναι ζωντανός. Είναι ακριβώς στο σπίτι εδώ όπως ήταν στην Καπερναούμ. Είναι ο ίδιος χτες, σήμερα και για πάντα. Αν αφήσετε αυτό να βουλιάζει, τότε η ερώτηση που έκανε ο Πιλάτος πριν από χρόνια είναι εξίσου επίκαιρη και εξίσου σημαντική σήμερα όπως ήταν τότε.

Το ερώτημα αν ο Ιησούς επρόκειτο να ζήσει ή να πεθάνει ήταν κάτι περισσότερο από ένα θέμα που απασχολούσε ένα Εβραϊκό Σανχεντρίν ή έναν Ρωμαίο εισαγγελέα. Όχι, το ερώτημα αν ο Ιησούς πρέπει να ζήσει ή να πεθάνει απαντάται στην καρδιά, στο μυαλό, σε κάθε άνδρα και σε κάθε γυναίκα. Τι θα κάνετε με αυτόν τον Ιησού που

The answer is simple. He had no intention of living without Jesus. He wanted to take him, but not too seriously. He wanted to keep Jesus and lose nothing, in fact even gain 30 pieces of silver. He was willing to follow Jesus, but on his own terms, it was conditionally. He wanted that middle ground. Judas sought to cling to Christ in one hand and 30 pieces of silver in the other. That choice is still there. God or self? One of them has to be crucified.

Paul said what is at the very heart of the whole gospel message, "I am crucified with Christ, nevertheless I live, yet not I, but Christ lives in me." (Galatians 2:20) You can confess and be baptized, but until you make the decision in your heart to crucify self and let Christ reign, you will not know the joy and the fruit of Christianity.

Do you know who the most miserable people in the world are? Growing up, I was always told it was the sinners, those who were out there living the lascivious life, partying and having a high time. But they are not the most miserable people in the world. Don't misunderstand. Eventually what they involve themselves in will catch up to them. It's a hollow life which leads to emptiness. It leads to total rejection and dejection. But they aren't the most miserable people in the world. The most miserable people in the world are the ones like Judas who stand on that middle ground and try to hold on to the cross in one hand and the world with the other. By straddling that divide, that nobody can straddle, they're constantly torn apart inside. Submission or self, that's what you've got to answer when you face the question, what shall I do with Jesus who is called the Christ.

Isn't it amazing? Pilate asked that question almost 2,000 years ago and yet it still echoes through the years. The basic choices, truth or tradition, Christ or the crowd, conscience or Caesar and submission or self are all still there. What's your decision? What will you do with this Jesus who is called the Christ?

Sadly, when the crowd heard that question, they under the leadership of the chief priests and the Pharisees, started to chant "Crucify Him, crucify Him, crucify Him!" I hope your response is different. Jesus said in Matthew 10:32, "Whoever confesses me before men, the same will I confess before the Father." He said in Mark 16:16, "He that believes and is baptized will be saved, he that believes not will be condemned."

Today, that most important question is before you. "What will you do with Jesus who is called the Christ?" If you have never answered that in the larger sense, if you've never said, "I know he is the Son of God, I'll confess that, I'll confess it right now, then now is the time. I want to be baptized, symbolically burying my old sinful self into a watery grave to be raised to walk in a newness of life." I hope your answer will not be like the crowd by saying "crucify him again. Crucify him again."

ονομάζεται Χριστός; Μπορείτε να δείτε αυτή τη σκηνή της Σταύρωσης και μπορείτε να δείτε τις συγκεκριμένες επιλογές στις ζωές και στα πρόσωπα πλήθους χαρακτήρων εκεί. Επιτρέψτε μου να μοιραστώ μαζί σας τέσσερις από αυτές τις επιλογές.

6. Επιλέξτε αλήθεια ή παράδοση.

Αλήθεια ή παράδοση ήταν το ζήτημα που αντιμετώπιζε ο αρχιερέας και οι Φαρισαίοι. Στην πραγματικότητα, αυτό το θέμα ήταν ο πρωταρχικός λόγος που υπήρξε σταυρός. Οι Εβραίοι έψαχναν για έναν Μεσσία για αιώνες. Είχε προφητευτεί σε όλη τη διαδρομή της Παλαιάς Διαθήκης. Κάθε μέρα, χιλιάδες εβραϊκές οικογένειες προσεύχονταν για τον ερχομό του Μεσσία, αλλά υπέθεταν ότι θα ήταν κάποια μεγάλη στρατιωτική και κυβερνητική ιδιοφυΐα. Έψαχναν για έναν νέο Μωσής ή έναν Τζόσουα ή έναν Δαβίδ. Έψαχναν κάποιον δυνατό, μια στρατιωτική ιδιοφυΐα πάνω σε ένα άσπρο άλογο πίσω από ένα άρμα. Θα οδηγούσε τις μεγάλες δυνάμεις σε κατάκτηση των Ρωμαίων. Με άλλα λόγια, έψαχναν αυτό που ήθελαν, όχι αυτό που είχε διακηρύξει ο Θεός.

Έτσι, στο πλήρωμα του χρόνου ήρθε ο Μεσσίας και δεν ήταν αυτό που περίμεναν. Γεννημένος σε στάβλο ζώων δεν υπήρχε άρωμα βασιλικών, ούτε πολιτικές διασυνδέσεις, ούτε γενεαλογία ή καμία επίσημη εκπαίδευση. Γιατί δεν ήταν καν Ιουδαίος, ήταν από τη Γαλιλαία. Οι πιο στενοί του φίλοι μύριζαν ψάρι και έκανε παρέα με εφοριακούς και ιερόδουλες. Οι μάζες τον αγαπούσαν. Τον αγαπούσαν γιατί τους αγαπούσε και γιατί έλεγε απλές αλήθειες. Ήταν αλήθεια, αλλά οι «δυνάμεις που είναι» περίμεναν την παράδοση. Το να παραποιείσαι την παράδοση σημαίνει πάντα να κλέβεις τον σταυρό.

Στο Κατά Ματθαίον 15, στην αρχή αυτού του κεφαλαίου, ο Ιησούς καταδίκασε τη μικρή τους παράδοση που είχαν δημιουργήσει έτσι ώστε οι Εβραίοι να είχαν παραμελήσει τη φροντίδα των γονιών τους ενέχυρα τα κτήματά τους στο ναό. Ολοκληρώνοντας στο εδάφιο 6 ορισμένες καυστικές παρατηρήσεις, «ακυρώσατε τον λόγο του Θεού με τις μικροπρεπείς παραδόσεις σας». Στο Κατά Ματθαίον 23, κάλεσε τους αρχιερείς και τους Φαρισαίους ασπρισμένους τάφους «είσαστε όλοι ζωγραφισμένοι εξωτερικά, αλλά μέσα είστε γεμάτοι από οστά νεκρών».

Αλήθεια ή παράδοση, είναι ένα διαχρονικό θέμα, μια διαχρονική επιλογή. Οι Φαρισαίοι έψαχναν αυτό που ήθελαν, όχι αυτό που διακήρυξε ο Θεός, όπως και πολλοί από εμάς. Κατά τη διάρκεια των αιώνων, ομολογίες, αίρεση, λατρείες και ομάδες και οι ηγέτες τους έχουν ζωγραφίσει εικόνες του Ιησού που μοιάζουν ελάχιστα με τον πραγματικό Υιό του Θεού. Την ίδια περίοδο, εκατομμύρια άτομα που δεν διάβασαν ποτέ μια Βίβλο, σας έλεγαν "Λοιπόν, η ιδέα μου για τον Θεό είναι..." ή "Πάντα σκεφτόμουν τον Ιησού ως..." Ένας άλλος τρόπος επιλογής της παράδοσης από την αλήθεια. . Ακουσέ με. Ο Θεός δεν

Those of you who have committed your life to Christ, would you examine those four basic choices that are wrapped up within that question? Would you look deep within your heart and ask yourself am I painting a picture of a Jesus I want or am I following the truth? Am I really listening to the siren call of the crowd or am I standing firm in a dying world that needs someone who will stand? Ask yourself the question, is my conscience leading me or am I bowing before some Caesar somewhere? Finally, have I surrendered to him? Or, are you really calling your own shots. Were you once faithful in Christ but now need to recommit, to ask God to forgive you once again as he's willing to do and to receive the strength from that cross to get up and walk again with the true self. Then today is the day for that commitment. Don't delay. Today is the day for salvation. Amazing Grace #1277 Steve Flatt August 25, 1996

Chapter 5

Where Did the Ax Head Fall?

At a first glance this question might not be considered one of the greatest questions ever asked or any significance or implications to your life. But by the time we're finished, perhaps, you will see some things that are extremely important in your walk with God.

Elisha is the great prophet in Israel, the successor to his mentor, Elijah. Elisha has begun a school for future prophets. It has grown to the point that their present facility was too small. So they've gone to a new site and begun clearing land for the new facility.

"The company of the prophets said to Elisha, 'Look, the place where we meet with you is too small for us. Let us go to the Jordan, where each of us can get a pole; and let us build a place there for us to live.' And he said, 'Go.' Then one of them said, 'Won't you please come with your servants?' 'I will,' Elisha replied. And he went with them. They went to the Jordan and began to cut down trees. As one of them was cutting down a tree, the iron ax head fell into the water, 'Oh, my lord,' he cried out, 'it was borrowed!' The man of God asked, 'Where did it fall?' When he showed him the place, Elisha cut a stick and threw it there, and made the iron float. 'Lift it out,' he said. Then the man reached out his hand and took it." (2 Kings 6:1-6)

Most of us haven't spent a lot of time as lumberjacks, but you can picture the scene. Most of the men have handled an ax at one time or another and you know that the centripetal force from swinging that ax over and over again eventually loosens the ax head. So as this young seminarian lumberjack began to swing away, on one swing, the ax head loosened to the point that it flew off the handle and into the river. It's a simple story, and in it the prophet asked a very simple question. In verse six, he inquires, "Where did the ax head

τιμά την αντίληψη. Αν το έκανε, οι Φαρισαίοι θα ήταν καλά. Αυτό που τιμά ο Θεός είναι η αλήθεια.

Τι θα κάνετε με τον πραγματικό Ιησού; Θα τον κάνεις αυτό που θέλεις να είναι; Ή, θα διαμορφώσετε τη ζωή σας σύμφωνα με το ποιος είναι;

7. Η επιλογή του Χριστού ή του πλήθους;

Αυτή ήταν η επιλογή που αντιμετώπισε συγκεκριμένα ο Πέτρος. Είναι ειρωνικό ότι η σταύρωση του Ιησού προωθήθηκε από ένα θυμωμένο πλήθος, έναν παράλογο όχλο. Είναι ειρωνικό γιατί καθ' όλη τη διάρκεια της διακονίας του, ο Ιησούς ήταν πολύ δημοφιλής στα πλήθη. Το μεγάλο Επί του Όρους Ομιλία, ο λόγος που βρισκόταν σε ένα βουνό είναι επειδή χρειαζόταν αυτό το αμφιθέατρο για να μπορέσει να διακηρύξει το μήνυμά του σε ένα τόσο τεράστιο πλήθος ανθρώπων. (Ματθαίος 5-7) Ο Ιησούς πήρε μια χούφτα φαγητό και τάισε 5.000 άνδρες συν γυναίκες και παιδιά. (Ματθαίος 14) Ο Ζακχαίος σκαρφάλωσε σε ένα δέντρο γιατί δεν έβλεπε, το πλήθος ήταν πολύ μεγάλο. (Λουκάς) Μόλις επτά ημέρες ωρίτερα, όταν ήρθε στην Ιερουσαλήμ, έβαζαν φύλλα φοίνικα στο μονοπάτι του φωνάζοντας «Ωσαννά στον Υιό του Θεού». Στην πραγματικότητα, ο Ιησούς έζησε όσο έζησε εξαιτίας του πλήθους.

Περίπου τα δύο τρίτα της διακονίας του «οι Φαρισαίοι είπαν ο ένας στον άλλον: «Δείτε, αυτό δεν μας οδηγεί πουθενά. Κοίτα όλος ο κόσμος τον κυνήγησε!» (Ιωάννης 12:19) Πολλές φορές στα ευαγγέλια, τα πλήθη ήταν έτοιμα να τον στέψουν βασιλιά. Αλλά ο Ιησούς δεν θα στεφθεί ποτέ από πλήθος. Είτε ενθρονίζεται είτε εκθρονίζεται στην καρδιά του κάθε ατόμου.

Θυμάστε πώς ακολούθησε ο Πέτρος σε απόσταση μετά τη σύλληψη του Ιησού; Στάθηκε δίπλα σε μια φωτιά και ζεσταινόταν και τρεις διαφορετικές φορές αρνήθηκε ότι γνώριζε τον Κύριο. Γιατί ήταν αυτό; Είναι μια ανόητη ερώτηση, έτσι δεν είναι; Δεν χρειάζεται ένας επιστήμονας πυραύλων για να το καταλάβει. Δεν ήταν η πολιτικά ορθή θέση εκείνη τη στιγμή. Θα μπορούσε κάλλιστα να υπήρχε ένας τέταρτος σταυρός σε εκείνο το λόφο που ονομάζεται Γολγοθάς. Τουλάχιστον θα προκαλούσε σίγουρα έναν άγριο ξυλοδαρμό, ο Χριστός ή το πλήθος; Ο Πέτρος πήρε το πλήθος.

Μετά την Ανάσταση, αφού ο Ιησούς τον είδε πρόσωπο με πρόσωπο και του είπε πόσο τον αγαπούσε, αφού ο Ιησούς τον συγχώρεσε, μετά την Πεντηκοστή επτά εβδομάδες αργότερα, μετά την έλευση του Αγίου Πνεύματος και μετά την έλευση της εκκλησίας του, ο ίδιος ο Πέτρος είναι μια τέτοια δύναμη για τον Χριστιανισμό, έχει κληθεί ενώπιον αυτών των ίδιων ηγετών. Απειλείται με την ίδια του τη ζωή και λένε, "Πέτρο, τι θα κάνεις;" Η ουσία είναι ότι έχει ξανά την ίδια ερώτηση. Ο Χριστός ή το πλήθος; Προς τιμήν του, αυτή τη φορά ο Πέτρος τους κοιτάζει στα μάτια και αν επιτρέψετε την παράφραση, είπε: «Θα πάρω τον Χριστό, ευχαριστώ». (Πράξεις 4-5)

fall?"

From that question, I want to make a spiritual application. Much more can be learned than the fact that one day a long time ago, he made a piece of iron float. The God who created a trillion galaxies and who put everything on the face of this earth, who came to this earth in the form of His Son, who healed the sick and cured the lepers, who made the lame to walk, the God who is going to come back again and melt all of creation in a fervent fire, didn't need to go out of his way to show me that a five-pound piece of iron could float. No, I think this ax head stands for something.

The ax head represents the POWER GOD WANTS TO CHANNEL THROUGH YOUR LIFE. In other words, the ax head represents the tools that God places in your hands to effectively do his work. This young seminarian lumberjack, like the Christian today, was applying his presence and his effort to do something worthwhile for God. But he found out that without an ax head, the presence and the effort weren't enough. You don't cut down trees without the ax head being in place and being sharp. I think this lesson is going to hit home with lots of folks today.

The very fact that you are reading this lesson indicates where your interest and your efforts are. But how many trees are you felling for God? How productive are you in your Christian life? How satisfied are you right now with the fruit of your labor? See many Christians just like this young student. They've lost their ax head. They're not what they could be. They're not what they should be. In many cases, they're not even what they used to be. There's a lot of effort expended, but such little fruit received. Oh, they still go through the motions, still swing and swing and rub elbows with real lumberjacks. They talk about the days when the trees used to fall. That was something, but not many trees are falling for them now. No fruit, no power, no joy, they've lost the ax head.

It reminds me of a story I heard about a young lumberjack who went into a camp as a rookie. The first day, he was prepared, ready and gung ho when he went out. All day long he worked up in the great northwest and by the end of the day he had felled 20 huge trees. When he got back in camp around that campfire, he was bragging about how well he did. One of the veteran lumberjacks put his arm around him and said, "You know I believe 20 might be a first day record for a rookie." He continued "Top men around here do 30 trees a day. You keep it up, I believe in a short period of time, you'll be right there." The next day that rookie lumberjack eager to impress, got up 15 minutes earlier, he cut 15 minutes off his lunch hour, he pounded and hammered and sawed away. Finally, when he finished at the end of the day, only 18 trees had been felled. He was rather depressed. He said, "I'll get up 30 minutes earlier tomorrow, I'll work all the way through my lunch hour." The third day, only 16 trees had fallen. By the end of the week, he was

Κάθε μέρα αντιμετωπίζεις την ίδια ερώτηση και το ίδιο και εγώ. Το πλήθος είναι πολύ άστατο. Λέμε ότι η Αμερική είναι χριστιανικό έθνος. Αυτό δεν σημαίνει ότι η πλειονότητα των Αμερικανών ήταν ποτέ Χριστιανοί, αλλά η ιουδαιοχριστιανική ηθική ήταν όλα όσα αντιπροσώπευε, θαύμαζε και εκτιμούσε αυτή η χώρα. Σήμερα, ειλικρινά, το να είσαι Χριστιανός θεωρείται γενικά ως ανάρμοστος, αδαής και πολιτικά λανθασμένος. Σχετικά με το μόνο πράγμα στο οποίο η κοινωνία μας δυσανασχετεί είναι για κάποιον που πιστεύει ότι υπάρχει κάτι όπως η απόλυτη αλήθεια. Είναι εντελώς απαράδεκτο για κάποιον να σηκωθεί και να πει "Συμφωνώ με τον Ιησού ότι είναι ο τρόπος, η αλήθεια και η ζωή. Όχι, δεν φτάνεις στον παράδεισο με άλλο τρόπο, μόνο από αυτόν." Εσு ΠΩΣ ΕΙΣΑΙ? Είσαι αλάτι και φως σε έναν κόσμο που πεθαίνει; Ή, επιλέγεις σαν τον Πέτρο να σταθείς δίπλα στη μικρή σου φωτιά,

8. Συνείδηση ή Καίσαρας:

Ο Πιλάτος ήξερε ότι αυτός ο άνθρωπος ήταν αθώος, σίγουρα αθώος για οποιοδήποτε αδίκημα που θα επέβαλλε την εκτέλεση. Όταν λοιπόν βομβαρδίστηκε από κατηγορίες που θεωρούσαν αυτόν τον άνθρωπο ως προδότη, ο Πιλάτος τον κάλεσε μέσα και ρώτησε τον Ιησού, «Είσαι Βασιλιάς;» Ο Ιησούς κοίταξε ήρεμα και είπε: «Το είπες σωστά, αλλά το βασίλειό μου δεν είναι αυτού του κόσμου». Μετά τη συνομιλία τους, ο Πιλάτος ήξερε ότι ο Ιησούς δεν ήταν επαναστάτης. Δεν ήταν εξεγερστής ή ζηλωτής. Αναρωτήθηκε γιατί αυτός ο άντρας εμφανιζόταν εξαρχής μπροστά του.

Ο Ματθαίος μας δίνει μια παρενθετική σημείωση καταγράφοντας «ενώ ο Πιλάτος καθόταν στη θέση του κριτή του, η γυναίκα του του έστειλε αυτό το μήνυμα: «Μην έχεις καμία σχέση με αυτόν τον αθώο άνθρωπο γιατί υπέφερα πολλά σήμερα σε ένα όνειρο εξαιτίας του (Ματθαίος 26:19) Έτσι ο Πιλάτος πήρε την απόφαση, την αρχική απόφαση να τον ελευθερώσει. Καθώς οι Εβραίοι είδαν αυτή την απόφαση να εκτυλίσσεται και η συνωμοσία τους να ματαιώνεται, ο απόστολος Ιωάννης καταγράφει την απάντησή τους. «Από τότε, ο Πιλάτος προσπάθησε να ελευθερώσει τον Ιησού, αλλά οι Ιουδαίοι συνέχισαν να φωνάζουν: «Αν αφήσεις αυτόν τον άνθρωπο να φύγει, δεν είσαι φίλος του Καίσαρα. Όποιος ισχυρίζεται ότι είναι βασιλιάς, αντιτίθεται στον Καίσαρα»» (Ιωάννης 19:12).) ΜΠΑΜ! Ξέρεις τι ήταν αυτό; Αυτός ήταν ο ήχος της πόρτας που χτυπούσε δυνατά τον Ιησού. Αυτός ήταν ο ήχος του αποφασιστικού χτυπήματος.

Για περισσότερο από ένα τέταρτο του αιώνα η Ιουδαία είχε γίνει πεδίο δοκιμών για τη μελλοντική ηγεσία στη Ρώμη. Όπως λέει και το παλιό τραγούδι, «Αν μπορούσες να τα καταφέρεις εκεί, θα μπορούσες να τα καταφέρεις οπουδήποτε». Εάν ένας Ρωμαίος εισαγγελέας μπορούσε να μείνει εκεί τρία ή τέσσερα χρόνια και να κατευνάσει τους Εβραίους και να κρατήσει τα πάντα ήσυχα, θα επέστρεφε

down to about a dozen. Swallowing his pride, he kind of moped his way into camp and he talked to that veteran lumberjack and said, "I don't understand." He said, "The harder I try, the be-hinder I get." The veteran lumberjack asked, "Have you taken the time to sharpen your ax head?" The young man looked up, rolled his eyes, sighed and said, "No. I didn't take time to sharpen the ax head because I had so much to do."

Folks, I believe if God were to lean over right now and whisper something in many of our ears, something he would whisper in the ears of preachers, elders, deacons, Bible school teachers, counselors and ministry workers, he would whisper, "Have you taken the time to sharpen your ax head?" He might even ask, "Have you taken time to see if it's still in place?" Have we just keep swinging and swinging and swinging and wondering why we're not getting anywhere.

See if we've lost the ax head or if the ax has become dull, our work becomes very difficult because it's not designed to be that way. If you've lost the ax head, the joy of fruitfulness for God is ebbed. Your prayer life becomes stagnant. The zealotry, the earnestness is gone. The joy of being in Christ, which is supposed to be like a fountain welling up inside of us, just dries up. We don't see any fruit.

I thought about another story I read about some time ago at a university in the northwest. It involved lumberjacks as well, it was a study on motivation. The psychology department took two groups of lumberjacks. They paid one group of men the same price that they had been making, the same wage, to just go what they had always done—just chop down trees. The second group was told "We want you to use the flat edge, the blunt edge of the axe but we'll pay you twice your regular wage. We just want you to pound it against the tree, just keep going. Do it as long as you want; we'll pay you double wages." The test group using the blunt edge of the axe had all quit within half a day. As the last lumberjack from that test group was walking away, he was shaking his head. In his exit interview he said, "Money, or no money, this is no fun. When I swing the ax, I have to see the chips fly." A lot of us become worn and tired and weary and even bored because we're swinging the ax, but we're not seeing the chips fly. No fruit, no results, no joy.

Some simple observations from the story of the ax head

1. *The ax head was borrowed.*

It wasn't the property of the one who was using it. "As one of them was cutting down a tree, the iron ax head fell into the water 'Oh, my lord,' he cried out, 'it was borrowed!'" (2 Kings 6:5) What need to understand that our spiritual ax head, that cutting edge that God wants us to have, is the power we have to minister joyfully to others, the power that we are going to have to teach others to share our faith with Christ, the power that God is going to give us to overcome temptation and the power that we are going to have to lead

στη Ρώμη για μια πολιτική προαγωγή. Αν δεν μπορούσε να φτάσει εκεί, απλώς περιπλανήθηκε στην αφάνεια. Όταν ο Πιλάτος άκουσε αυτά τα λόγια: «Αν είσαι φίλος αυτού του ανθρώπου, δεν είσαι φίλος του Καίσαρα». Μπορούσε αμέσως να φανταστεί τη λέξη που γυρνούσε στον Καίσαρα ότι εδώ ήταν ένας άντρας, ο Πιλάτος, ο οποίος εναντιωνόταν σε μια ομάδα που ήταν παρακλάδι των Εβραίων, κάποιος που προκαλούσε εξέγερση. ίσως θα ήταν πολύ μελάς. Ο Πιλάτος είπε: «Τι θα είναι, συνείδηση ή Καίσαρα;» Επέλεξε τον Καίσαρα.

Έχουμε την ίδια επιλογή. Ο Καίσαρας μας είναι αυτή η δύναμη, η εξουσία ή η επιρροή, την έγκριση της οποίας νομίζουμε ότι χρειαζόμαστε τόσο απεγνωσμένα. Ίσως είναι το αφεντικό σας στη δουλειά που κρατά την αύξηση και την προαγωγή στο ένα χέρι και ένα ροζ ολίσθημα στο άλλο που σας ζητά να συμβιβάσετε την ακεραιότητά σας. Είναι το VIP του οποίου την εύνοια πιστεύουμε ότι πρέπει να έχουμε και εκατομμύρια φορές κάθε μέρα τίθεται σε κίνδυνο η ακεραιότητα, η πεποίθηση μειώνεται και μερικές φορές το χαρτζιλίκι αποτιμάται. Ο Καίσαρας σερβίρεται και ο Χριστός σταυρώνεται.

9. Υποταγή ή εαυτός.

Ας δούμε έναν ακόμη χαρακτήρα στο δράμα της σταύρωσης, έναν άνδρα με το όνομα Ιούδας Ισκαριώτη. Πιστεύω στην καρδιά του βρίσκουμε τον βασικό αγώνα και απόφαση της ζωής. Είμαι πεπεισμένος ότι πολλοί άνθρωποι έχουν εντελώς λανθασμένη εντύπωση για το ποιος είναι ο Ιούδας. Οι περισσότεροι από εμάς τον φανταζόμαστε εντελώς και συνεχώς ως έναν διαβολικό κακό που φορούσε ένα μαύρο καπέλο, κρατούσε μια κάπα στο πρόσωπό του, κρυβόταν στις σκιές και ήταν απλώς η επιτομή του κακού σε όλη του τη ζωή. Δεν πιστεύω ότι είναι αλήθεια. Πιστεύω ότι όταν ο Ιησούς βγήκε να βρει 12 άντρες, 12 αποστόλους, διάλεξε τους καλύτερους που μπορούσε να βρει και ο Ιούδας ήταν ένας από αυτούς. Μορφωμένος και Ιουδαίος, ήταν ίσως ο πιο ικανός και καλύτερα προετοιμασμένος από τους 12. Όχι, η μοίρα του Ιούδα και η φήμη του προέκυψαν ως αποτέλεσμα μιας λανθασμένης απόφασης στον αιώνιο αγώνα, της επιλογής της κυριαρχίας, η επιλογή ποιος κυβερνά. Θεός ή εαυτός.

Καθώς περνούσε ο καιρός, ο Ιούδας έγινε μάρτυρας σοκ της έκβασης των πράξεών του. Καθώς ακούει τα θυμωμένα ουρλιαχτά αυτού του λυντσαρισμένου όχλου, η καρδιά του αρχίζει να σπάει. Δεν νομίζω ότι έκανε παζάρια στο σταυρό. Έτσι όπως ο Ιησούς οδηγείται στον λόφο. πανικόβλητος προσπάθησε να ακυρώσει τη συμφωνία επιστρέφοντας τα χρήματα του αίματος. Τρέχει και το ρίχνει στα πόδια των αρχιερέων. Στην υποκρισία τους, αυτοί που το πλήρωσαν δεν θα το έπαιρναν πίσω. Πληγωμένος από πληγωμένη συνείδηση, προσπάθησε κατά λάθος να αναιρέσει την πράξη γυρνώντας στη θηλιά ενός δήμιου.

Πες μου, έχεις σταματήσει ποτέ να σκέφτεσαι αν ο Ιούδας δεν μπορούσε να ζήσει χωρίς τον Χριστό, γιατί δεν επέλεξε

our families in a righteous way. It's not a personal power. It is a God-given power. It is borrowed in a sense. You don't work up this power through psychology or build it up through your own willpower. It's a divine power that comes from Jesus Christ and his spirit living in you. It's a gift from God. It's not your power or my power, it's God's power.

Some Jews had returned home to Israel from Babylonian captivity eager to rebuild their temple. Just like a lot of us, they got started, laid the foundation and then they got tired. They lost their ax head. For 16 years, not one stone was turned as they left the foundation in place. Zechariah was a prophet sent back when the Jews had been released from Babylonian captivity. He said, "We can't just stop with the foundation, let's start building the temple." The people were all discouraged saying, "It was hard work just to do the foundation. We don't think we can ever build the whole temple." God told Zechariah "So God said to me ...'Not by might nor by power, but by my spirit,' says the Lord Almighty." (Zechariah 4:6) God told Zechariah, your arms aren't strong enough, your minds aren't smart enough, your hearts aren't courageous enough and your plans aren't good enough. If the temple is ever rebuilt, it will be because my Spirit causes it to happen.

The Spirit of God is the keen, sharp edge of the ax head. That's the difference. The power that you have to resist temptation, to share your faith or to influence your family for Christ, it's not a power created by your own energy, it is the gift you receive when you came to Christ. It's a borrowed power. Don't dare lose sight of it, ignore it or lose it. If we lose it trying to take on this world without God's power through his Holy Spirit, it's like trying to fell a great redwood by beating it with the ax handle. You get nowhere fast. It's a borrowed power.

2. The ax head was lost.

While he was working the ax head slipped off the handle and fell into the water. It was lost. Where do we lose our spiritual ax heads in our walk with God? Has anybody ever lost it in the waters of worldliness? Has anybody swung it in the rivers of ritual? Has anybody lost your ax head in the creek of criticism? Did it fly off into the pond of prayerlessness, or the stream of secularism? Is your ax head in the swamp of self-satisfaction? It can go any number of places. But if we have lost it, what are we going to do about it? There's nothing sadder than losing the power that God wants his servant to have. The ax head was lost.

3. There was a concern over its lost.

As soon as he realizes it was gone, Elisha's helper cried out, "Oh, my lord." He was distressed. I venture to say that there's not a one of us whose walk with God hasn't had at one time or another to go look for their ax head. There are times that we've got to stop and re-check our priorities. When we realize something is missing we've got to repent and we've got to start again. If you've never done that, I

να ζήσει γι' αυτόν; Η απάντηση είναι απλή. Δεν είχε σκοπό να ζήσει χωρίς τον Ιησού. Ήθελε να τον πάρει, αλλά όχι πολύ στα σοβαρά. Ήθελε να κρατήσει τον Ιησού και να μην χάσει τίποτα, στην πραγματικότητα να κερδίσει ακόμη και 30 ασήμι. Ήταν πρόθυμος να ακολουθήσει τον Ιησού, αλλά με τους δικούς του όρους, ήταν υπό όρους. Ήθελε αυτή τη μέση λύση. Ο Ιούδας προσπάθησε να προσκολληθεί στον Χριστό στο ένα χέρι και 30 αργύρια στο άλλο. Αυτή η επιλογή είναι ακόμα εκεί. Θεός ή εαυτός; Ένας από αυτούς πρέπει να σταυρωθεί.

Ο Παύλος είπε αυτό που βρίσκεται στην καρδιά ολόκληρου του ευαγγελικού μηνύματος: «Εγώ σταυρώθηκα μαζί με τον Χριστό, ωστόσο ζω, αλλά όχι εγώ, αλλά ο Χριστός ζει μέσα μου». (Γαλάτες 2:20) Μπορείτε να ομολογήσετε και να βαφτιστείτε, αλλά μέχρι να πάρετε την απόφαση μέσα στην καρδιά σας να σταυρώσετε τον εαυτό σας και να αφήσετε τον Χριστό να βασιλέψει, δεν θα γνωρίσετε τη χαρά και τον καρπό του Χριστιανισμού.

Ξέρεis ποιοι είναι οι πιο άθλιοι άνθρωποι στον κόσμο; Μεγαλώνοντας, πάντα μου έλεγαν ότι ήταν οι αμαρτωλοί, αυτοί που ήταν εκεί έξω που ζούσαν τη λάθηση, γλεντούσαν και περνούσαν καλά. Αλλά δεν είναι οι πιο άθλιοι άνθρωποι στον κόσμο. Μην παρεξηγείτε. Τελικά αυτό στο οποίο εμπλέκονται οι ίδιοι θα τους φτάσει. Είναι μια κούφια ζωή που οδηγεί στο κενό. Οδηγεί σε πλήρη απόρριψη και απογοήτευση. Αλλά δεν είναι οι πιο άθλιοι άνθρωποι στον κόσμο. Οι πιο άθλιοι άνθρωποι στον κόσμο είναι αυτοί όπως ο Ιούδας που στέκονται σε αυτό το μέσο έδαφος και προσπαθούν να κρατήσουν τον σταυρό στο ένα χέρι και τον κόσμο με το άλλο. Διαπερνώντας αυτό το χάσμα, που κανείς δεν μπορεί να το διασχίσει, διαλύονται συνεχώς μέσα τους. Υποταγή ή εαυτός, αυτό πρέπει να απαντήσεις όταν αντιμετωπίζεις την ερώτηση,

Δεν είναι καταπληκτικό; Ο Πιλάτος έκανε αυτή την ερώτηση πριν από σχεδόν 2.000 χρόνια και όμως εξακολουθεί να αντηχεί με τα χρόνια. Οι βασικές επιλογές, αλήθεια ή παράδοση, ο Χριστός ή το πλήθος, η συνείδηση ή ο Καίσαρας και η υποταγή ή ο εαυτός είναι όλα ακόμα εκεί. Ποια είναι η απόφασή σας; Τι θα κάνετε με αυτόν τον Ιησού που ονομάζεται Χριστός;

Δυστυχώς, όταν το πλήθος άκουσε αυτή την ερώτηση, υπό την ηγεσία των αρχιερέων και των Φαρισαίων, άρχισαν να ψάλλουν «Σταύρωσέ τον, σταύρωσέ τον, σταύρωσέ τον!». Ελπίζω η απάντησή σας να είναι διαφορετική. Ο Ιησούς είπε στο Κατά Ματθαίον 10:32, «Όποιος με ομολογήσει ενώπιον των ανθρώπων, τον ίδιο θα ομολογήσω και εγώ ενώπιον του Πατέρα». Είπε στο Μάρκο 16:16, «Όποιος πιστεύει και βαφτίζεται θα σωθεί, όποιος δεν πιστεύει θα καταδικαστεί».

Σήμερα, αυτή η πιο σημαντική ερώτηση είναι μπροστά σας. «Τι θα κάνετε με τον Ιησού που ονομάζεται Χριστός;» Αν δεν απαντήσατε ποτέ σε αυτό με την ευρύτερη έννοια, αν δεν είπατε ποτέ, "Ξέρω ότι είναι ο Υιός του Θεού, θα το ομολογήσω, θα το ομολογήσω αμέσως τώρα, τότε είναι η

suggest that you start looking for your ax head because you've lost it and don't know it. You see there's concern when it's lost. It thrills me that this fellow was greatly disturbed over losing it.

Too many times we go through religious rituals, go through the activities and say the right things, act the right way, we've got it so down pat and we don't even realize we've lost the ax head. We don't expect anything great from God and we don't ask anything great from Him. If the biggest thing we ask from God is to bless our meals, then it's possible for us to go through life and to lose that power and not even know it.

It's not what is done for God that matters nearly as much as what is done by God through us. I think we miss that point a lot of times. We all want to do something for God, but that's not nearly as important as what's done by God. So many times we substitute activity for productivity. We say, "Well, I've done this for God, I've done that for God or I've gone over there for God." We need to stop and ask: "Have I done it in and with the power of God?"

Activity isn't always productivity. We stay busy doing things, things for the church and things for other people. But, we also need to stop and ask: "Am I doing things for God, or is God doing things through me?" The former is good, but the latter is much better. The former, doing things for God, creates activity. But the latter, lets God creates productivity. Productivity occurs when the ax head is in place and sharp. I don't want to pray, "God, bless what I am doing." I want to pray, "God, show me what you're doing, and make sure I'm in that blessing."

4. The ax head was found where it was lost.

When the helper said, "'My lord, I've lost the ax head and it's borrowed,' the man of God (that's Elisha) asked, 'Where did it fall?' When he showed him the place, Elisha cut a stick and threw it there and made the iron float." Now folks, I know it's simple, but look at this. The ax head was found right where it was lost. Spiritually, that's the same way it is with our walk with God. If you've lost your spiritual ax head this morning, you're going to find it in the same place you lost it.

Remember the parable of the Prodigal Son? Where did the boy go to find the ax head? He went right back where he left it. He left it at home when he walked out and went to a far country. When he came to himself, he went home and there it was. Do you know where some of you need to go to find your ax head? Some of you need to go get your dusty Bible off the shelf and read it. Some of you need to go to that quiet place you had one time. You need to get on your knees and pray again because it's been a long time. That's where you left your ax head. Some of you need to return to your spouse. Matthew 18 says, "Sometimes, we left our ax head with another brother." It doesn't have to be in your immediate

ώρα. Θέλω να βαπτιστώ, θάβοντας συμβολικά τον παλιό αμαρτωλό εαυτό μου σε έναν υδάτινο τάφο για να σηκωθώ για να περπατήσω σε μια καινούργια ζωή». Ελπίζω η απάντησή σας να μην είναι σαν το πλήθος λέγοντας "σταύρωσέ τον ξανά. Σταύρωσέ τον ξανά."

Όσοι από εσάς έχετε αφιερώσει τη ζωή σας στον Χριστό, θα εξετάζατε αυτές τις τέσσερις βασικές επιλογές που περικλείονται σε αυτήν την ερώτηση; Θα κοιτάζεις βαθιά μέσα στην καρδιά σου και θα αναρωτιόσουν τον εαυτό σου ζωγραφίζω μια εικόνα ενός Ιησού που θέλω ή ακολουθώ την αλήθεια; Ακούω πραγματικά το κάλεσμα της σειρήνας του πλήθους ή στέκομαι σταθερός σε έναν κόσμο που πεθαίνει που χρειάζεται κάποιον που θα σταθεί; Ρωτήστε τον εαυτό σας, με οδηγεί η συνείδησή μου ή υποκλίνομαι κάπου μπροστά σε κάποιον Καίσαρα; Τελικά, του έχω παραδοθεί; Ή, όντως καλείτε τα δικά σας πλάνα. Ήσασταν κάποτε πιστός στον Χριστό, αλλά τώρα χρειάζεται να δεσμευτείτε ξανά, να ζητήσετε από τον Θεό να σας συγχωρήσει για άλλη μια φορά όπως είναι πρόθυμος να κάνει και να λάβετε τη δύναμη από αυτόν τον σταυρό για να σηκωθείτε και να περπατήσετε ξανά με τον αληθινό εαυτό. Τότε σήμερα είναι η μέρα για αυτή τη δέσμευση. Μην καθυστερείτε. Amazing Grace #1277 Steve Flatt, 25 Αυγούστου 1996

Κεφάλαιο 5

Πού έπεσε το κεφάλι του τσεκούρι;

Με την πρώτη ματιά, αυτή η ερώτηση μπορεί να μην θεωρείται μία από τις μεγαλύτερες ερωτήσεις που έχουν τεθεί ποτέ ή οποιαδήποτε σημασία ή επιπτώσεις στη ζωή σας. Αλλά μέχρι να τελειώσουμε, ίσως, θα δείτε μερικά πράγματα που είναι εξαιρετικά σημαντικά στη βόλτα σας με τον Θεό.

Ο Ελισσαιέ είναι ο μεγάλος προφήτης στο Ισραήλ, ο διάδοχος του μέντορά του, Ηλία. Ο Ελισσαιέ έχει ξεκινήσει ένα σχολείο για μελλοντικούς προφήτες. Έχει αυξηθεί σε σημείο που η σημερινή τους εγκατάσταση ήταν πολύ μικρή. Έτσι, πήγαν σε μια νέα τοποθεσία και ξεκίνησαν να καθαρίζουν τη γη για τη νέα εγκατάσταση.

«Η ομάδα των προφητών είπε στον Ελισσαιέ: «Κοίτα, το μέρος όπου σε συναντάμε είναι πολύ μικρό για εμάς. Ας πάμε στον Ιορδάνη, όπου ο καθένας μας μπορεί να πάρει ένα κοντάρι και ας χτίσουμε ένα μέρος εκεί για να ζήσουμε». Και είπε, «Πήγαινε». Τότε ένας από αυτούς είπε: «Δεν θα έρθεις σε παρακαλώ με τους υπηρέτες σου;» «Θα το κάνω», απάντησε ο Ελισσαιέ. Και πήγε μαζί τους. Πήγαν στον Ιορδάνη και άρχισαν να κόβουν δέντρα. Καθώς ένας από αυτούς έκοβε ένα δέντρο, το κεφάλι του σιδερένιου τσεκούρι έπεσε στο νερό, «Ω, κύριε μου », φώναξε, «είναι δανεικό!» Ο άνθρωπος του Θεού ρώτησε, "Πού έπεσε;" Όταν του έδειξε το μέρος, ο Ελισσαιέ έκοψε ένα ραβδί, το πέταξε εκεί, και έκανε το σίδηρο να επιπλέει. «Σήκωσέ το»,

family. Reconcile with a brother before you worship. Why? Because until you do, you've lost your ax head. You've lost your source of spiritual power. Some of us just need to humble ourselves before God, the Father, because our stubborn pride has sapped away our spiritual power. "Where did you lose it?" That's where it's going to be found. I don't know where you've left your ax head, but you know where it was. Go there, that's where you will find it.

5. *The one who lost it had to be the one who retrieved it.*

After it was floating, Elisha looked at the man and said, "Lift it out." Then the man reached out his hand and took it." You say, "What's the significance of that?" You are responsible for you ax head. No one can relieve you of that.

You see the prophet said, "You go in the water and pick it up for yourself." The good news is, if you make that determination, that's exactly what you can do. To me one of the most amazing concepts in all Scripture is that God gives us the power to choose. God has chosen only to use human beings to accomplish his will for the most part. Incredibly, he gives us the power of choice to determine how much power from him is going to be channeled through us. Yet, by one thought, word or choice, we determine whether any power will go through us. As long as you choose to let the ax head stay in the water, that's where it will stay. If you choose to pick it up. God can bless your life in a mighty way.

Amazing Grace #1274 Steve Flatt, July 28, 1996

Chapter 6

Where is the Lamb?

We're going to travel to one of the most remarkable and emotional scenes in all of human history. God gives Abraham an incredibly bizarre command. "Some time later God tested Abraham. He said to him, 'Abraham!' 'Here I am,' he replied. Then God said, 'Take your son, your only son, Isaac, whom you love, and go to the region of Moriah. Sacrifice him there as a burnt offering on one of the mountains I will tell you about.'" (Genesis 22:1-2)

Now folks, that seems bizarre to us, but there is no way that we can begin to adequately appreciate how it impacted Abraham. We're going to study more about this in a moment, but remember Abraham and Sarah had been childless. He waited more than a quarter of a century for this child. It was a promised child. Another thing you may not appreciate is that when God called Abraham to go into this land of Canaan, all of the Canaanite people were child-sacrificing people. I've stood at Megiddo and saw the round altar where the Canaanites who lived at Megiddo sacrificed their little children. There's another altar outside the gates of Jericho, the same thing. Jehovah God was the only God of antiquity who said, "No! Human life is precious to me. Don't

είπε. Τότε ο άντρας άπλωσε το χέρι του και το πήρε». (2 Βασιλέων 6:1-6)

Οι περισσότεροι από εμάς δεν έχουμε περάσει πολύ χρόνο ως ξυλοκόποι, αλλά μπορείτε να φανταστείτε τη σκηνή. Οι περισσότεροι από τους άνδρες έχουν χειριστεί ένα τσεκούρι κάποια στιγμή και ξέρετε ότι η κεντρομόλος δύναμη από το να ταλαντεύετε αυτό το τσεκούρι ξανά και ξανά τελικά χαλαρώνει το κεφάλι του τσεκούρι. Έτσι, καθώς αυτός ο νεαρός σεμινάριος ξυλοκόπος άρχισε να αιωρείται, με τη μία κούνια, το κεφάλι του τσεκούρι χαλάρωσε σε σημείο που έταξε από τη λαβή και μέσα στο ποτάμι. Είναι μια απλή ιστορία, και σε αυτήν ο προφήτης έκανε μια πολύ απλή ερώτηση. Στον στίχο έκτο, ρωτά: «Πού έπεσε το κεφάλι του τσεκούρι;».

Από αυτή την ερώτηση, θέλω να κάνω μια πνευματική εφαρμογή. Πολλά περισσότερα μπορούν να μάθουν από το γεγονός ότι μια μέρα πριν από πολύ καιρό, έφτιαξε ένα κομμάτι σιδήρου να επιπλέει. Ο Θεός που δημιούργησε ένα τρισεκατομμύριο γαλαξίες και που έβαλε τα πάντα στο πρόσωπο αυτής της γης, που ήρθε σε αυτή τη γη με τη μορφή του Υιού Του, που θεράπευσε τους αρρώστους και θεράπευσε τους λεπρούς, που έκανε τους κουτούς να περπατούν, ο Θεός που είναι πρόκειται να επιστρέψει ξανά και να λιώσει όλη τη δημιουργία σε μια φλογερή φωτιά, δεν χρειαζόταν να βγει από το δρόμο του για να μου δείξει ότι ένα κομμάτι σιδήρου πέντε λιβρών θα μπορούσε να επιπλέει. Όχι, νομίζω ότι αυτό το κεφάλι του τσεκούρι αντιπροσωπεύει κάτι.

Το κεφάλι του τσεκούρι αντιπροσωπεύει τη ΔΥΝΑΜΗ Ο ΘΕΟΣ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΚΑΝΑΛΕΙ ΣΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. Με άλλα λόγια, το κεφάλι του τσεκούρι αντιπροσωπεύει τα εργαλεία που ο Θεός βάζει στα χέρια σας για να κάνετε αποτελεσματικά τη δουλειά του. Αυτός ο νεαρός σεμινάριος ξυλοκόπος, όπως ο χριστιανός σήμερα, εφαρμόζει την παρουσία του και την προσπάθειά του να κάνει κάτι που αξίζει για τον Θεό. Διαπίστωσε όμως ότι χωρίς κεφάλι τσεκούρι, η παρουσία και η προσπάθεια δεν έφταναν. Δεν κόβεις δέντρα χωρίς το κεφάλι του τσεκούρι να είναι στη θέση του και να είναι αιχμηρό. Νομίζω ότι αυτό το μάθημα θα φτάσει στο σπίτι με πολλούς ανθρώπους σήμερα.

Το ίδιο το γεγονός ότι διαβάζετε αυτό το μάθημα δείχνει πού είναι το ενδιαφέρον και οι προσπάθειές σας. Μα πόσα δέντρα κόβεις για τον Θεό; Πόσο παραγωγικός είσαι στη χριστιανική σου ζωή; Πόσο ικανοποιημένος είστε αυτή τη στιγμή με τον καρπό της εργασίας σας; Δείτε πολλούς Χριστιανούς όπως αυτός ο νεαρός μαθητής. Έχασαν το κεφάλι του τσεκούρι τους. Δεν είναι αυτό που θα μπορούσαν να είναι. Δεν είναι αυτό που θα έπρεπε να είναι. Σε πολλές περιπτώσεις, δεν είναι καν αυτό που ήταν. Έχει καταβληθεί πολλή προσπάθεια, αλλά τόσο λίγοι καρποί έλαβαν. Ω, εξακολουθούν να κάνουν τις κινήσεις, εξακολουθούν να ταλαντεύονται και να ταλαντεύονται και να αιωρούνται και να τρίβουν τους αγκώνες με

you dare shed man's blood." Now, God wants the wonder boy sacrificed!

But despite a lack of understanding, Abraham responded with obedient faith. Early the next morning Abraham got up and saddled his donkey. He gathered the servants, took Isaac and left. When they came to the foot of Mount Moriah, Abraham told the servants to stay while he and Isaac ascended the mountain to worship. The question that we're going to consider came as the two of them started up that mountainside.

"Abraham took the wood for the burnt offering and placed it on his son Isaac and he himself carried the fire and the knife. As the two of them went on together, Isaac spoke up and said to his father Abraham, 'Father?' 'Yes, my son?' Abraham replied. 'The fire and wood are here,' Isaac said, 'but where is the lamb for the burnt offering?' (Genesis 22:6-7)

Can you imagine? If ever a question cut into a man's heart, this was it. That boy who had worshipped so many times with his father automatically knew what was missing. The boy who so loved and so trusted his dad that the last possibility to cross his mind was that his would be the throat that would be slit and his would be the blood to flow over the woods. That boy with innocent eyes looked into his father's and said, "Where is the lamb?" Obviously, Isaac was asking more than he knew. God was calling his father, Abraham, to sacrifice more than he ever had before.

I think Genesis 22:1 is one of the great understatements in the Bible. Do you see how it began? Sometime later God tested Abraham. Test? Test? This is a final exam. This is the sounding out of the depths of a man's soul. Isaac was the most precious thing in Abraham's life. I've already told you that Abraham and Sarah had been childless through all their marriage and when God called him to make a covenant with him, Abraham was 75 years old and Sarah was 65. God says, "Don't worry, I'm going to make your descendants more numerous than the stars in the sky." The problem was, they didn't even have a child. So, what does God do? I'm sure Sarah, had they been available, would be taking a home pregnancy test every morning. God made them wait 25 more years! When they were old enough to be great, great, great grandparents, Abraham was 100 and Sarah was 90, God fulfilled the promise and Isaac was born. The boy grew, his mother doted over him, and his father cherished every movement he made. They loved that promised child more than they loved life itself. Then out of the clear blue comes that vassalling, unbelievable, unthinkable command, to slay the wonder boy. Why? Why did God do that?

Most of us have never really come to grips with the bewilderment and the atrocity of this incomprehensible situation. Surely, God was asking too much of this man, Abraham. This is the key to unlocking the meaning of Genesis 22. It is the key to answering the question, "Where

πραγματικούς ξυλοκόπους. Μιλούν για τις μέρες που έπεφταν τα δέντρα. Αυτό ήταν κάτι, αλλά δεν πέφτουν πολλά δέντρα τώρα. Χωρίς φρούτα, χωρίς δύναμη, χωρίς χαρά, έχουν χάσει το κεφάλι του τσεκούρι.

Μου θυμίζει μια ιστορία που άκουσα για έναν νεαρό ξυλοκόπο που πήγε σε ένα στρατόπεδο ως πρωτάρης. Την πρώτη μέρα, ήταν προετοιμασμένος, έτοιμος και έβγαινε έξω. Όλη την ημέρα να δουλεύεται στα μεγάλα βορειοδυτικά και μέχρι το τέλος της ημέρας είχε κόψει 20 τεράστια δέντρα. Όταν επέστρεψε στο στρατόπεδο γύρω από εκείνη τη φωτιά, καυχιόταν για το πόσο καλά τα πήγε. Ένας από τους βετεράνους ξυλοκόπος έβαλε το χέρι του γύρω του και είπε: «Ξέρεις ότι πιστεύω ότι το 20 μπορεί να είναι ένα ρεκόρ πρώτης ημέρας για έναν πρωτάρη». Συνέχισε "Οι κορυφαίοι άντρες εδώ γύρω κάνουν 30 δέντρα την ημέρα. Συνεχίστε έτσι, πιστεύω ότι σε σύντομο χρονικό διάστημα, θα είστε εκεί". Την επόμενη μέρα, εκείνος ο πρωτάρης ξυλοκόπος που ήθελε να εντυπωσιάσει, σηκώθηκε 15 λεπτά νωρίτερα, έκοψε 15 λεπτά από την ώρα του μεσημεριανού του γεύματος, σφυροκόπησε, σφυροκόπησε και πριόνισε. Τελικά, όταν τελείωσε στο τέλος της ημέρας, μόνο 18 δέντρα είχαν κοπεί. Ήταν μάλλον καταθλιπτικός. Είπε, "Θα σηκωθώ 30 λεπτά νωρίτερα αύριο, θα δουλέψω μέχρι το μεσημεριανό μου". Την τρίτη μέρα είχαν πέσει μόνο 16 δέντρα. Μέχρι το τέλος της εβδομάδας, ήταν περίπου μια ντουζίνα. Καταπίνοντας την περηφάνια του, πήγε με μοτοποδήλατο στον καταυλισμό και μίλησε με αυτόν τον βετεράνο ξυλοκόπο και είπε, «Δεν καταλαβαίνω». Είπε, «Όσο πιο σκληρά προσπαθώ, τόσο πιο πολύ με εμποδίζει». Ο βετεράνος ξυλοκόπος ρώτησε: "Έχετε αφιερώσει χρόνο για να ακονίσετε το κεφάλι του τσεκούρι σας;" Ο νεαρός σήκωσε το βλέμμα του, γούρλωσε τα μάτια του, αναστέναξε και είπε: «Όχι. Δεν βρήκα χρόνο να ακονίσω το κεφάλι του τσεκούρι γιατί είχα τόσα πολλά να κάνω». Την τρίτη μέρα, μόνο 16 δέντρα είχαν πέσει. Μέχρι το τέλος της εβδομάδας, είχε φτάσει σε καμιά δεκαριά. Καταπίνοντας την περηφάνια του, πήγε με μοτοποδήλατο στον καταυλισμό και μίλησε με αυτόν τον βετεράνο ξυλοκόπο και είπε, "Εγώ Δεν καταλαβαίνω." Είπε, "Όσο πιο σκληρά προσπαθώ, τόσο με εμποδίζει." Ο βετεράνος ξυλοκόπος ρώτησε, "Έχεις πάρει χρόνο για να ακονίσεις το κεφάλι σου;" Ο νεαρός άνδρας σήκωσε το βλέμμα του, γούρλωσε τα μάτια του, αναστέναξε και είπε: «Όχι. Δεν πήρα χρόνο για να ακονίσω το κεφάλι του τσεκούρι γιατί είχα τόσα πολλά να κάνω». Την τρίτη μέρα, μόνο 16 δέντρα είχαν πέσει. Μέχρι το τέλος της εβδομάδας, είχε φτάσει σε καμιά δεκαριά. Καταπίνοντας την περηφάνια του, πήγε με μοτοποδήλατο στον καταυλισμό και μίλησε με αυτόν τον βετεράνο ξυλοκόπο και είπε, "Εγώ Δεν καταλαβαίνω." Είπε, "Όσο πιο σκληρά προσπαθώ, τόσο με εμποδίζει." Ο βετεράνος ξυλοκόπος ρώτησε, "Έχεις πάρει χρόνο για να ακονίσεις το κεφάλι σου;" Ο νεαρός άνδρας σήκωσε το βλέμμα του, γούρλωσε τα μάτια του, αναστέναξε και είπε: «Όχι. Δεν πήρα χρόνο για να ακονίσω το κεφάλι του τσεκούρι γιατί είχα τόσα πολλά να κάνω». Ο βετεράνος ξυλοκόπος ρώτησε: "Έχετε αφιερώσει χρόνο για

is the lamb?" It is the key to the question being put to you, where is your lamb? And here's that key: *Before God will use any one of us for a great purpose, he and we must be sure that we love him more than anything else.*

That's the lesson. *Before God will use any one of us for a great purpose, he and we must be sure that we love him more than we love anything else.* See, it wasn't for God's vanity that he put Abraham to the test. It was so Abraham, himself, could know that nothing, nothing was more important to him than Jehovah God. People, while Abraham and Isaac's story is unique in all history, the principle isn't. God still asks for lambs. He asks for our lambs, things precious to us and things that we love dearly, to be put on the altar of sacrifice so that He might do something great through our lives. He might ask you for your lamb to be your home and your immediate family, father and mother, brothers and sisters, as you feel a burning in your heart to be a missionary on a foreign soil.

Your lamb might be your money if God has blessed you with a great deal of affluence. Your calling to put that lamb on the altar might be a major gift to fund some great ministry or some great project for the Lord's work. Your lamb might be your time if you sense God calling you to a ministry that you used to occupy with a hobby.

Where is the lamb? I believe with all my heart God wants to do something great through every one of us, but only if we're willing to put our lamb on the altar. I want to share with you then seven quick principles of sacrifice. Obviously, we're going to cover these briefly.

Principles of Sacrifice

1. He prepares us for times of sacrifice.

It's obvious to me that God was preparing Abraham for this test. Look at verse 1 again, it begins this way, "Sometime later God tested Abraham;" some time later than what? The answer to that is some time later than the experiences that Abraham had experienced. Up to this point, God was preparing Abraham. He had told him to move out of his homeland to Ur. He made him wait 25 years for a son. On the other hand, God had been giving him some blessings. Abraham had become prosperous financially; he was wealthy. When Isaac was finally born, the boy grew up healthy and strong. Abraham even signed a peace treaty with Abimelech. (Genesis 21)

So my point is God had been giving Abraham the right combination of challenges and blessings preparing him for the moment of sacrifice. He does the same thing for us. Look over your life; you know it's true. He fills our lives with challenges and blessings in just the right combination. As he does, he prepares us for those great moments when our faith will be put on the line.

Here's a great axiom worth writing down, it's worth

να ακονίσετε το κεφάλι του τσεκούρι σας;" Ο νεαρός σήκωσε το βλέμμα του, γούρλωσε τα μάτια του, αναστέναξε και είπε: «Όχι. Δεν βρήκα χρόνο να ακονίσω το κεφάλι του τσεκούρι γιατί είχα τόσα πολλά να κάνω». Ο βετεράνος ξυλοκόπος ρώτησε: "Έχετε αφιερώσει χρόνο για να ακονίσετε το κεφάλι του τσεκούρι σας;" Ο νεαρός σήκωσε το βλέμμα του, γούρλωσε τα μάτια του, αναστέναξε και είπε: «Όχι. Δεν βρήκα χρόνο να ακονίσω το κεφάλι του τσεκούρι γιατί είχα τόσα πολλά να κάνω».

Παιδιά, πιστεύω ότι αν ο Θεός έσκυβε αυτή τη στιγμή και ψιθύριζε κάτι στα αυτιά μας, κάτι που θα ψιθύριζε στα αυτιά των ιεροκήρυκων, των πρεσβυτέρων, των διακόνων, των δασκάλων της Βίβλου, των συμβούλων και των υπαλλήλων διακονίας, θα ψιθύριζε: «Έχετε πήρες χρόνο να ακονίσεις το κεφάλι σου;» Μπορεί ακόμη και να ρωτήσει: "Έχετε αφιερώσει χρόνο για να δείτε αν είναι ακόμα στη θέση του;" Συνεχίζουμε να ταλαντευόμαστε και να ταλαντευόμαστε και να αναρωτιόμαστε γιατί δεν φτάνουμε πουθενά.

Δείτε αν έχουμε χάσει το κεφάλι του τσεκούρι ή αν το τσεκούρι έχει γίνει θαμπό, η δουλειά μας γίνεται πολύ δύσκολη γιατί δεν είναι έτσι σχεδιασμένη. Αν έχεις χάσει το κεφάλι του τσεκούρι, η χαρά της καρποφορίας για τον Θεό είναι χαμηλά. Η ζωή της προσευχής σας γίνεται στάσιμη. Ο ζήλος, η σοβαρότητα έχει φύγει. Η χαρά του να είμαστε εν Χριστώ, που υποτίθεται ότι είναι σαν μια βρύση που αναβλύζει μέσα μας, απλώς στερεύει. Δεν βλέπουμε κανένα φρούτο.

Σκέφτηκα μια άλλη ιστορία που διάβασα πριν από λίγο καιρό σε ένα πανεπιστήμιο στα βορειοδυτικά. Αφορούσε και ξυλοκόπους, ήταν μια μελέτη για τα κίνητρα. Το τμήμα ψυχολογίας πήρε δύο ομάδες ξυλοκόπων. Πλήρωσαν σε μια ομάδα ανδρών το ίδιο τίμημα που έβγαζαν, τον ίδιο μισθό, για να κάνουν αυτό που έκαναν πάντα – απλώς να κόψουν δέντρα. Στη δεύτερη ομάδα είπαν "Θέλουμε να χρησιμοποιήσετε την επίπεδη άκρη, την αμβλεία άκρη του τσεκούρι, αλλά θα σας πληρώσουμε το διπλάσιο του κανονικού σας μισθού. Θέλουμε απλώς να το χτυπήσετε στο δέντρο, απλά συνεχίστε. Κάντε το όπως όσο θέλεις· θα σου πληρώσουμε διπλάσιο μισθό». Η ομάδα δοκιμής που χρησιμοποίησε την αμβλεία άκρη του τσεκούρι είχε σταματήσει το κάπνισμα μέσα σε μισή ημέρα. Καθώς ο τελευταίος ξυλοκόπος από εκείνη την ομάδα δοκιμής απομακρυνόταν, κουνούσε το κεφάλι του. Στη συνέντευξη του στην έξοδο είπε: «Λεφτά ή χωρίς χρήματα, αυτό δεν είναι διασκεδαστικό. Όταν κουνάω το τσεκούρι, πρέπει να δω τα πατατάκια να πετούν." Πολλοί από εμάς φθείρονται και κουράζονται και βαριούνται ακόμη και επειδή κουνά το τσεκούρι, αλλά δεν βλέπουμε τα πατατάκια να πετούν. Όχι φρούτα, όχι αποτελέσματα, καμία χαρά.

Μερικές απλές παρατηρήσεις από την ιστορία του κεφαλιού του τσεκούρι

2. Το κεφάλι του τσεκούρι ήταν δανεικό.

Δεν ήταν ιδιοκτησία αυτού που το χρησιμοποιούσε.

remembering. I've seen it true in Scripture, I've seen it true in my life and you know it's true: "After the blessing comes the testing." Here in the story of Abraham, after the most peaceful moment of his life and after he made peace with Abimelech, God comes to him and calls him for a sacrifice.

I think about how after Moses led the children of Israel through the parted Red Sea. After they are safe on the other side, God let them go without water for three days. He's testing them. When Jesus was baptized God said, "This is my Son in whom I'm well pleased," and the Spirit descended as a dove, he goes to the wilderness to be tested by Satan. After the blessing comes the testing. People, we will only bask in blessing so long until we're tested. That's true of the congregation and it's also true in our individual lives.

2. Our love for God needs to be proven.

We may not like that, but it's true. Our love for God needs to be proven. When the tests come, God is asking, "Where is your lamb?" He expects more than words. We sing a song frequently, "Take my life and let it be, consecrated Lord to thee." Aren't those good words? Heavy words, full of sacrifice, consecration and commitment, but do you know what God says about those words? He said, "I don't want you to just be hearers of the word, I want you to be speakers of the word. I want you to be doers of the word." The reason he said that is because God knows words are cheap. You can say a lot through words, but God says back it up with action, quit telling me how much you love me, show me your love and prove it.

God said, "Take your son, your only son, Isaac, whom you love." (vs. 2) "Whoa, Whoa! There's an error in the Bible, there's a contradiction. Abraham had more than one son. We know he had another son by Hagar the handmaiden. That boy's name was Ishmael and Ishmael became the father of all the Arab nations. So, Isaac wasn't his only son. The Greek word "*monogeneē*" translated "only" came to us through the Septuagint. It's really hard to translate into English, it means, "most prized and cherished and wonderful possession." Let me give you another instance of its use. In the King James Version, John 3:16 states "For God so loved the world that he gave his only begotten Son." The New International Version says, "God so loved the world he gave his one and only Son." The Revised Standard Version states "For God so loved the world that he gave his only Son." The same word is in 1 John 4:9, "God sent His only, (monogeneses), Son into the world. What's being said here is that God was asking Abraham for the one that really was his one and only, the most prized possession in all his life. In other words, God says, "Abraham, don't tell me you love me. I'm going to really let you show me."

The same principle we see in John 21 when Jesus came to Peter, after the Resurrection, after Peter's denial. Jesus asked "Peter, do you love me?" Peter humbly said, "Lord, you know I love you." Jesus said, "Then feed my sheep. Show

«Καθώς ένας από αυτούς έκοβε ένα δέντρο, το κεφάλι του σιδερένιου τσεκούρι έπεσε στο νερό «Ω, κύριε μου», φώναξε, «είναι δανεικό!» (2 Βασιλέων 6:5) Τι χρειάζεται να καταλάβουμε ότι μας πνευματικό κεφάλι τσεκούρι, αυτή η αιχμή που θέλει ο Θεός να έχουμε, είναι η δύναμη που έχουμε να υπηρετούμε με χαρά στους άλλους, η δύναμη που θα έχουμε για να διδάξουμε τους άλλους να μοιράζονται την πίστη μας με τον Χριστό, η δύναμη που πρόκειται να κάνει ο Θεός δώστε μας να ξεπεράσουμε τον πειρασμό και τη δύναμη που θα έχουμε για να οδηγήσουμε τις οικογένειές μας με δίκαιο τρόπο. Δεν είναι προσωπική δύναμη. Είναι μια δύναμη που έδωσε ο Θεός. Είναι δανεικό κατά μία έννοια. Δεν επεξεργάζεσαι αυτή τη δύναμη μέσω της ψυχολογίας ούτε την χτίζεις μέσω της δικής σου θέλησης. Είναι μια θεϊκή δύναμη που προέρχεται από τον Ιησού Χριστό και το πνεύμα του που ζει μέσα σας. Είναι δώρο Θεού. Δεν είναι η δύναμή σου ή η δύναμή μου, είναι η δύναμη του Θεού.

Μερικοί Εβραίοι είχαν επιστρέψει στα σπίτια τους στο Ισραήλ από τη Βαβυλωνιακή αιχμαλωσία, πρόθυμοι να ξαναχτίσουν τον ναό τους. Όπως πολλοί από εμάς, ξεκίνησαν, έβαλαν τα θεμέλια και μετά κουράστηκαν. Έχασαν το κεφάλι του τσεκούρι τους. Για 16 χρόνια, δεν έγινε ούτε μια πέτρα καθώς άφησαν τα θεμέλια στη θέση τους. Ο Ζαχαρίας ήταν ένας προφήτης που στάλθηκε πίσω όταν οι Εβραίοι είχαν απελευθερωθεί από τη Βαβυλωνιακή αιχμαλωσία. Είπε, «Δεν μπορούμε να σταματήσουμε μόνο με τα θεμέλια, ας αρχίσουμε να χτίζουμε τον ναό». Ο κόσμος αποθαρρύνθηκε λέγοντας, "Ήταν σκληρή δουλειά μόνο και μόνο να γίνει η θεμελίωση. Δεν πιστεύουμε ότι μπορούμε ποτέ να χτίσουμε ολόκληρο τον ναό." Ο Θεός είπε στον Ζαχαρία «Έτσι ο Θεός μου είπε... "Όχι με δύναμη ούτε με δύναμη, αλλά με το πνεύμα μου", λέει ο Κύριος ο Παντοδύναμος. (Ζαχαρίας 4:6) Ο Θεός είπε στον Ζαχαρία, τα χέρια σου δεν είναι αρκετά δυνατά, το μυαλό σου δεν είναι Δεν είναι αρκετά έξυπνοι, οι καρδιές σας δεν είναι αρκετά θαρραλέες και τα σχέδιά σας δεν είναι αρκετά καλά. Εάν ο ναός ξαναχτιστεί ποτέ, θα είναι επειδή το Πνεύμα μου το κάνει να συμβεί.

Το Πνεύμα του Θεού είναι η οξεία, αιχμηρή άκρη του κεφαλιού του τσεκούρι. Αυτή είναι η διαφορά. Η δύναμη που έχετε να αντισταθείτε στον πειρασμό, να μοιραστείτε την πίστη σας ή να επηρεάσετε την οικογένειά σας για τον Χριστό, δεν είναι μια δύναμη που δημιουργήθηκε από τη δική σας ενέργεια, είναι το δώρο που λαμβάνετε όταν ήρθατε στον Χριστό. Είναι μια δανεική δύναμη. Μην τολμήσετε να το χάσετε από τα μάτια σας, να το αγνοήσετε ή να το χάσετε. Αν το χάσουμε προσπαθώντας να αναλάβουμε αυτόν τον κόσμο χωρίς τη δύναμη του Θεού μέσω του Αγίου Πνεύματός του, είναι σαν να προσπαθούμε να ρίζουμε ένα μεγάλο κόκκινο ξύλο χτυπώντας το με τη λαβή του τσεκούρι. Δεν φτάνεις πουθενά γρήγορα. Είναι μια δανεική δύναμη.

2. Το κεφάλι του τσεκούρι χάθηκε.

me." It's interesting to me that the book of Acts is not called the "words" of the apostles. It's called the "acts" of the apostles. That's what God wants from you and from me. God says, "I have blessed you, I love you, I appreciate your attendance, I appreciate your praise and your songs, but put your sacrifice where your mouth is." Our Lord wants us to prove our love to him.

3. Sacrifice is giving up something precious in order to give to something that is more precious.

That's exactly what it is. Back to our story, how precious do you suppose Isaac was to Abraham? You know, don't you? But how much more precious and protected would your son be, fathers, if you waited and prayed for him every day for 25 years. Tell me, how precious would he be to you?

"Early the next morning Abraham got up and saddled his donkey." (vs. 3) I think there's more said there than just that Abraham is an early riser. We're not told, but here's my supposition; I believe Abraham got up early the next morning because he didn't sleep a wink the whole night. I think he laid flat on his back gazing into the stars, thinking and praying, thinking and praying.

They get to the foot of Mount Moriah. How would you feel stacking wood on the shoulders of that unsuspecting boy, knowing that in a little while it would be the fuel for the blaze that would engulf his body? Then that question, "Father, where is the lamb for the burnt offering?" (vs. 6)

"When they reached the place God had told him about, Abraham built an altar there and arranged the wood on it. He bound his son Isaac and laid him on the altar, on top of the wood. Then he reached out his hand and took the knife to slay his son." (Vs. 9-10) What on earth could make a man do such a thing? What on earth? The answer is only something or someone even more precious than that boy. God Almighty.

Do you love God that much? Huh? I'll be honest, I don't know either, because I've never been called to sacrifice that much. But what have you been called to sacrifice? Will you, have you given up something precious to you for something, someone, even more precious? Some of you are doing it for a ministry that's found your passion; you've helped not just one person, but person after person. But sacrifice is giving up something precious to you to give to something that's even more precious.

4. The sacrifice isn't always understood.

There are times when you walk with God and you have questions instead of answers and God just says to you, "It's all right. You don't understand, but hold my hand and obey me." That's what God was saying to Abraham. There's no way Abraham understood this request. The promise had come to him earlier that it would be through Isaac that his offspring would be blessed. Now God says, "Go kill Isaac."

Ενώ δούλευε το κεφάλι του τσεκούρι γλίστρησε από τη λαβή και έπεσε στο νερό. Χάθηκε. Πού χάνουμε τα πνευματικά μας κεφάλια τσεκούρι στη βόλτα μας με τον Θεό; Το έχει χάσει κανείς ποτέ στα νερά της κοσμικότητας; Το έχει κουνήσει κανείς στα ποτάμια της τελετουργίας; Έχει χάσει κανείς το κεφάλι του τσεκούρι σας στον ποταμό της κριτικής; Πέταξε στη λιμνούλα της απροσευχής ή στο ρεύμα της κοσμικότητας; Είναι το κεφάλι του τσεκούρι σου στον βάλτο της αυτοϊκανοποίησης; Μπορεί να πάει σε οποιοδήποτε αριθμό θέσεων. Αλλά αν το έχουμε χάσει, τι θα κάνουμε για αυτό; Δεν υπάρχει τίποτα πιο λυπηρό από το να χάσεις τη δύναμη που θέλει ο Θεός να έχει ο υπηρέτης του. Το κεφάλι του τσεκούρι χάθηκε.

3. Υπήρχε ανησυχία για το χαμένο του.

Μόλις συνειδητοποίησε ότι είχε φύγει, ο βοηθός του Ελισσαιέ φώναξε: «Ω, κύριε μου.» Ήταν στενοχωρημένος. Τολμώ να πω ότι δεν υπάρχει κανένας από εμάς που να μην έχει τη βόλτα του με τον Θεό κάποια στιγμή να πάει να βρει το κεφάλι του τσεκούρι του. Υπάρχουν φορές που πρέπει να σταματήσουμε και να ελέγξουμε ξανά τις προτεραιότητές μας. Όταν συνειδητοποιήσουμε ότι κάτι λείπει, πρέπει να μετανοήσουμε και πρέπει να ξεκινήσουμε ξανά. Αν δεν το έχεις κάνει ποτέ, σου προτείνω να αρχίσεις να ψάχνεις για το κεφάλι του τσεκούρι σου γιατί το έχεις χάσει και δεν το ξέρεις. Βλέπετε ότι υπάρχει ανησυχία όταν χάνεται. Με συγκινεί που αυτός ο τύπος ενοχλήθηκε πολύ που το έχασε.

Πάρα πολλές φορές περνάμε από θρησκευτικές τελετουργίες, περνάμε από τις δραστηριότητες και λέμε τα σωστά πράγματα, ενεργούμε με τον σωστό τρόπο, το καταλαβαίνουμε τόσο πολύ και δεν συνειδητοποιούμε καν ότι έχουμε χάσει το κεφάλι του τσεκούρι. Δεν περιμένουμε τίποτα σπουδαίο από τον Θεό και δεν ζητάμε τίποτα σπουδαίο από Αυτόν. Εάν το μεγαλύτερο πράγμα που ζητάμε από τον Θεό είναι να ευλογεί τα γεύματά μας, τότε είναι πιθανό να περάσουμε στη ζωή και να χάσουμε αυτή τη δύναμη και να μην το ξέρουμε καν.

Δεν έχει σημασία το τι γίνεται για τον Θεό όσο το τι γίνεται από τον Θεό μέσω μας. Νομίζω ότι αυτό το σημείο το χάνουμε πολλές φορές. Όλοι θέλουμε να κάνουμε κάτι για τον Θεό, αλλά αυτό δεν είναι τόσο σημαντικό όσο αυτό που κάνει ο Θεός. Πολλές φορές αντικαθιστούμε τη δραστηριότητα με την παραγωγικότητα. Λέμε, "Λοιπόν, το έκανα αυτό για τον Θεό, το έκανα αυτό για τον Θεό ή έχω πάει εκεί για τον Θεό." Πρέπει να σταματήσουμε και να ρωτήσουμε: «Το έκανα μέσα και με τη δύναμη του Θεού;»

Η δραστηριότητα δεν είναι πάντα παραγωγικότητα. Μένουμε απασχολημένοι κάνοντας πράγματα, πράγματα για την εκκλησία και πράγματα για άλλους ανθρώπους. Αλλά, πρέπει επίσης να σταματήσουμε και να ρωτήσουμε: «Κάνω πράγματα για τον Θεό ή ο Θεός κάνει πράγματα μέσω εμένα;» Το πρώτο είναι καλό, αλλά το δεύτερο είναι πολύ καλύτερο. Ο πρώτος, κάνοντας πράγματα για τον Θεό, δημιουργεί δραστηριότητα. Αλλά το τελευταίο, αφήνει τον

That doesn't make any sense. But sacrifice doesn't always make sense and that's where faith is magnified. Faith is being sure of what you hope for and certain of what you cannot see. It takes faith to make any sacrifice. Anytime you give up something precious to you to give to something more precious takes faith. But it takes greater faith when you can't understand it.

"He said to his servants when they got to the foot of Mount Moriah, 'Stay here with the donkey while I and the boy go over there.'" (v. 5) Do you know why I'm convinced that he made the servants stay? I'm convinced it's because he knows that when he took up that knife and started to kill his son, the servants would have tried to stop him. Abraham by faith was not going to let anything interfere with God's command.

But then he told those servants, "'We will worship and then we will come back to you.'" (v. 5) What? "'We will worship and then WE will come back to you.'" People, that's not an accident, it's not a slip of the tongue. It's not a misprint in your Bible. I think I know what Abraham was thinking about all the night before, before they left that morning. Hebrews 11:19 gives us a little insight. He said as he was thinking about what would happen to Isaac, he reckoned that God would raise him from the dead. Then the Hebrew writer said, figuratively speaking, that's exactly what happened, he got him back from the dead.

I want to tell you about faith and not understanding. We have read so many stories in the Bible about men and women being raised from the dead by prophets, by Jesus or by apostles. We just think it's no big deal. Let me tell you something, Abraham believed that God would raise Isaac back from the dead before God raised anybody up from the dead. Sacrifice is not always understood.

5. Sacrifice must be voluntary.

God told Abraham to make the sacrifice, but he didn't force him to do it. This is a major misunderstanding even among good religious folks. There's no such thing as an involuntary sacrifice. We sometimes mistakenly refer to a loss as a sacrifice. To lose a job, an investment, your health, a mate or a child, is not a sacrifice. Now it may be painful, horrible, tragic or the most awful thing you've ever gone through, but biblically it's not a sacrifice. The reason is: a sacrifice must be given, it's by choice, it is not just something that happens. Jesus' cross was a sacrifice. Why? Because, he chose it. It didn't have to happen. When he calls you to take up the cross, he's calling you to choose the sacrifice.

6. The greater the sacrifice, the greater the sweetness and the greater the blessing.

I love this point. Let's talk about the sweetness, first. God stopped Abraham from the sacrifice; he provided a ram in the thicket. (v. 13) "The Angel of the Lord called to Abraham from heaven a second time and said, 'I swear by myself, declares the Lord, that because you have done this and have not withheld your son, your only son, I will surely

Θεό να δημιουργεί παραγωγικότητα. Η παραγωγικότητα προκύπτει όταν η κεφαλή του τσεκούρι είναι στη θέση της και είναι αιχμηρή. Δεν θέλω να προσευχηθώ, «Θεέ μου, ευλόγησε αυτό που κάνω». Θέλω να προσευχηθώ, «Θεέ μου, δείξε μου τι κάνεις και βεβαιώσου ότι είμαι σε αυτή την ευλογία».

4. Το κεφάλι του τσεκούρι βρέθηκε εκεί που χάθηκε.

Όταν ο βοηθός είπε: "Κυρίέ μου, έχασα το κεφάλι του τσεκούρι και είναι δανεικό", ο άνθρωπος του Θεού (αυτός είναι ο Ελισσαιέ) ρώτησε, "Πού έπεσε;" Όταν του έδειξε το μέρος, ο Ελισσαιέ έκοψε ένα ξύλο και το πέταξε εκεί και έκανε το σίδερο να επιπλέει». Τώρα παιδιά, ξέρω ότι είναι απλό, αλλά δείτε αυτό. Το κεφάλι του τσεκούρι βρέθηκε ακριβώς εκεί που χάθηκε. Πνευματικά, αυτό είναι το ίδιο με το περπάτημα μας με τον Θεό. Εάν χάσατε το πνευματικό σας κεφάλι τσεκούρι σήμερα το πρωί, θα το βρείτε στο ίδιο μέρος που το έχασες.

Θυμάστε την παραβολή του Ασώτου; Πού πήγε το αγόρι να βρει το κεφάλι του τσεκούρι; Επέστρεψε ακριβώς εκεί που το άφησε. Το άφησε στο σπίτι όταν έφυγε και πήγε σε μια μακρινή χώρα. Όταν συνήλθε, πήγε σπίτι και εκεί ήταν. Ξέρετε πού πρέπει να πάτε μερικοί για να βρείτε το κεφάλι του τσεκούρι σας; Μερικοί από εσάς πρέπει να πάτε να βγάλετε τη σκονισμένη Βίβλο σας από το ράφι και να τη διαβάσετε. Μερικοί από εσάς πρέπει να πάτε σε εκείνο το ήσυχο μέρος που είχατε μια φορά. Πρέπει να γονατίσεις και να προσευχηθείς ξανά γιατί έχει περάσει πολύς καιρός. Εκεί άφησες το κεφάλι του τσεκούρι σου. Κάποιοι από εσάς πρέπει να επιστρέψετε στον σύζυγό σας.

Το Ματθαίος 18 λέει, "Μερικές φορές, αφήναμε το κεφάλι του τσεκούρι μας σε έναν άλλο αδελφό." Δεν χρειάζεται να είναι στην άμεση οικογένειά σας. Συμφιλιωθείτε με έναν αδελφό πριν προσκυνήσετε. Γιατί; Γιατί μέχρι να το κάνεις, έχεις χάσει το κεφάλι του τσεκούρι σου. Έχετε χάσει την πηγή της πνευματικής σας δύναμης. Μερικοί από εμάς χρειάζεται απλώς να ταπεινώσουμε τους εαυτούς μας ενώπιον του Θεού, του Πατέρα, επειδή η πεισματική υπερηφάνειά μας έχει αφαιρέσει την πνευματική μας δύναμη. «Πού το έχασες;» Εκεί θα βρεθεί.

Δεν ξέρω πού άφησες το κεφάλι σου, αλλά ξέρεις πού ήταν. Πήγαινε εκεί, εκεί θα το βρεις.

10. Αυτός που το έχασε έπρεπε να είναι αυτός που το ανέσυρε.

Αφού επέπλεε, ο Ελισσαιέ κοίταξε τον άντρα και είπε: «Σήκωσέ το». Τότε ο άντρας άπλωσε το χέρι του και το πήρε». Λέτε, "Τι σημασία έχει αυτό;" Είσαι υπεύθυνος για το κεφάλι σου τσεκούρι. Κανείς δεν μπορεί να σε απαλλάξει από αυτό.

Βλέπεις τον προφήτη να λέει: «Μπαίνεις στο νερό και το παίρνεις μόνος σου». Τα καλά νέα είναι ότι, αν κάνετε αυτή την αποφασιστικότητα, αυτό ακριβώς μπορείτε να κάνετε. Για μένα μια από τις πιο εκπληκτικές έννοιες σε όλη τη Γραφή είναι ότι ο Θεός μας δίνει τη δύναμη να διαλέγουμε.

bless you and make your descendants as numerous as the stars in the sky and as the sand on the seashore. Your descendants will take possession of the cities of their enemies, and through your offspring all nations on earth will be blessed, because you have obeyed me." (Genesis 22:15-18)

"Then Abraham returned to his servants, and they set off together for Beersheba." (v. 19) Have you ever thought about how Abraham felt coming down that mountain? How do you think he felt all the way to Beersheba? Have you ever felt so good about something you did, something you said, something that was right that when you were walking along you just couldn't keep the smile off your face. Sometimes you just walked on and said, "Yes!" I can see Abraham doing that and smiling as he recalled the speech from the Angel of the Lord. Now I know how much you fear me. Do you know what he was experiencing? He was experiencing the sweetness of the sacrifice.

Most of us have been so thrilled when we came out of the waters of baptism which may be the sweetest moment in all your memory. Do you know why? Because at that moment you were saying, "God, I sacrifice my life to you. I buried my old sinful self and I turned my new self over to you."

- a. The greater the sacrifice the greater the blessing. Abraham received the blessing of God's timing. Just as the hand is raised, just as the knife is about to come down, "Then God stopped him as the angel of the Lord called out and said, 'Do not lay a hand on the boy, do not do anything to him.'" (v. 10-11) Then he received the blessing of God's approval that we read about in verse 12.
- b. He received the blessing of God's provision. "Abraham looked up and there in the thicket he saw a ram caught by its horns. He went over and took the ram and sacrificed it as a burnt offering instead of his son." (v. 13) Did the ram just happen to get its horns caught? Or did God provide it?

7. God is the real provider of the lamb.

"So, Abraham called that place *The Lord Will Provide (Jehovah-Jireh)*. And to this day it is said, 'On the mountain of the Lord it will be provided.'" (v. 14) When Abraham finished he didn't call the mountain, "The Agony of the Lord," "The Near Miss," or "The Almost Catastrophe." He called it, *Jehovah-Jireh. The Lord Will Provide.*

Any sacrifice God asks us to make, anything in your life, he provides the lamb. He was the one who had given Abraham all his lambs. He was the one who had given Isaac to Abraham. He was the one who initiated and empowered the covenant, not Abraham. Whatever sacrifice God may request of you, remember He has provided the lamb in your life. Whether it's your time, money, heart, home or a relationship, God gives you that lamb. When you're willing

Ο Θεός επέλεξε μόνο να χρησιμοποιήσει τα ανθρώπινα όντα για να εκπληρώσει το θέλημά του ως επί το πλείστον. Απίστευτα, μας δίνει τη δύναμη της επιλογής να προσδιορίσουμε πόση δύναμη από αυτόν πρόκειται να διοχετευθεί μέσω μας. Ωστόσο, με μια σκέψη, λέξη ή επιλογή, καθορίζουμε αν θα περάσει κάποια δύναμη από εμάς. Όσο επιλέγετε να αφήσετε το κεφάλι του τσεκούρι να μείνει στο νερό, εκεί θα μείνει. Αν επιλέξετε να το σηκώσετε. Ο Θεός μπορεί να ευλογήσει τη ζωή σας με δυνατό τρόπο. Amazing Grace #1274 Steve Flatt, 28 Ιουλίου 1996

Κεφάλαιο 6

Πού είναι το Αρνί;

Θα ταξιδέψουμε σε μια από τις πιο αξιόλογες και συναισθηματικές σκηνές σε όλη την ανθρώπινη ιστορία. Ο Θεός δίνει στον Αβραάμ μια απίστευτα παράξενη εντολή. "Λίγο καιρό αργότερα ο Θεός δοκίμασε τον Αβραάμ. Αυτός του είπε: "Αβραάμ!" «Εδώ είμαι», απάντησε. Τότε ο Θεός είπε: «Πάρε τον γιο σου, τον μοναχογιό σου, τον Ισαάκ, τον οποίο αγαπάς, και πήγαινε στην περιοχή του Μοριά. Θύσισέ τον εκεί ως ολοκαύτωμα σε ένα από τα βουνά που θα σας πω για αυτό.» (Γένεση 22:1-2)

Τώρα, παιδιά, αυτό μας φαίνεται παράξενο, αλλά δεν υπάρχει περίπτωση να αρχίσουμε να εκτιμούμε επαρκώς πώς επηρέασε τον Αβραάμ. Θα μελετήσουμε περισσότερο για αυτό σε λίγο, αλλά θυμηθείτε ότι ο Αβραάμ και η Σάρα ήταν άτεκνοι. Περίμενε περισσότερο από ένα τέταρτο του αιώνα για αυτό το παιδί. Ήταν ένα υποσχόμενο παιδί. Κάτι άλλο που ίσως δεν εκτιμάτε είναι ότι όταν ο Θεός κάλεσε τον Αβραάμ να πάει σε αυτή τη γη της Χαναάν, όλοι οι Χαναανίτες ήταν άνθρωποι που θυσίαζαν παιδιά. Στάθηκα στη Μεγιδδώ και είδα τον στρογγυλό βωμό όπου οι Χαναανίτες που ζούσαν στη Μεγιδδώ θυσίασαν τα παιδιά τους. Υπάρχει άλλος ένας βωμός έξω από τις πύλες της Ιεριχούς, το ίδιο πράγμα. Ο Ιεχωβά Θεός ήταν ο μόνος Θεός της αρχαιότητας που είπε: "Όχι! Η ανθρώπινη ζωή είναι πολύτιμη για μένα. Μην τολμήσεις να χύσεις αίμα ανθρώπου." Τώρα, ο Θεός θέλει το αγόρι θαύμα να θυσιαστεί!

Όμως, παρά την έλλειψη κατανόησης, ο Αβραάμ απάντησε με υπάκουη πίστη. Νωρίς το επόμενο πρωί ο Αβραάμ σηκώθηκε και σέλασε το γαϊδούρι του. Μάζεψε τους υπηρέτες, πήρε τον Ισαάκ και έφυγε. Όταν έφτασαν στους πρόποδες του όρους Μοριά, ο Αβραάμ είπε στους υπηρέτες να μείνουν όσο αυτός και ο Ισαάκ ανέβαιναν στο βουνό για να προσκυνήσουν. Η ερώτηση που θα εξετάσουμε ήρθε καθώς οι δυο τους ξεκίνησαν εκείνη την πλαγιά του βουνού.

"Ο Αβραάμ πήρε τα ξύλα για το ολοκαύτωμα και τα έβαλε στον γιο του τον Ισαάκ και ο ίδιος κουβάλησε τη φωτιά και το μαχαίρι. Καθώς προχωρούσαν οι δυο τους μαζί, ο Ισαάκ

to offer it on the altar, he will make provisions for you a hundred times over.

I want to close with one little point here that's really an extension of principle number seven; God has of course provided the ultimate lamb, the Lamb of God. Here is a beautiful illustration of a type or foreshadowing in the Old Testament of the Christ. We've already looked at a couple of them. For example, Isaac was called the "monogeneses," the one and only, the best loved Son. Jesus, John 3:16. He was the monogeneses of the Father. They waited for years for Isaac to get there, the prophets waited for years and centuries for Jesus to come. Isaac was called upon to be the sacrifice. How about Jesus? When John the Baptizer first saw him in John 1:29, he looked at him and said, "Behold the Lamb."

Even the place, Mount Moriah, where Isaac was taken to be sacrificed, is right in the heart of the city of Jerusalem. It is just a stones-throw away from the place of the skull, where the Lamb of God hung on the cross so that you and I could be freed from our sins.

Peter says, "For you know that it was not with perishable things such as silver or gold that you were redeemed from the empty way of life handed down to you from your forefathers, but with the precious blood of Christ, a Lamb without blemish and without spot." There are all kinds of parallels, but one big difference. God didn't make Abraham sacrifice his Son Isaac, and God wouldn't halt the sacrifice of his Son Jesus.

If you have not accepted the sacrifice, the Lamb of God, by obeying the gospel, by confessing the name of Jesus, by turning from sins, and laying your life upon the altar by dying to sin and being buried with Christ, NOW is the time.
Amazing Grace # 1276, Steve Flatt, August 18, 1996

Chapter 7

What Must I Do To Be Saved?

The most important question that I know is the one recorded in Acts 16:30. It came from the lips of a Philippian jailer who was contemplating suicide. But within a matter of moments he was wanting a life, not just a life, he wanted eternal life. He asked, "What must I do to be saved?"

The answer to that most critical of all human questions is the focus of this lesson. Obviously, I want to address this question and its answer to those who aren't Christians. There are many who honestly don't know the answer to the jailer's question: What must I do to be saved? More than anything else in the world, you need not only to know the answer, but to respond to it. Secondly, I want to address this question and answer to Christians who do understand the reasoning and the ramifications of your commitment. I hope this lesson

μίλησε και είπε στον πατέρα του Αβραάμ: "Πατέρα;" «Ναι, γιε μου;» Ο Αβραάμ απάντησε: «Η φωτιά και τα ξύλα είναι εδώ», είπε ο Ισαάκ, «αλλά πού είναι το αρνί για το ολοκαύτωμα;» (Γένεση 22:6-7)

Φαντάζεσαι? Αν ποτέ μια ερώτηση μπήκε στην καρδιά ενός άντρα, αυτή ήταν. Εκείνο το αγόρι που είχε προσκυνήσει τόσες φορές με τον πατέρα του ήξερε αυτόματα τι έλειπε. Το αγόρι που αγαπούσε και εμπιστευόταν τόσο τον μπαμπά του που η τελευταία πιθανότητα που του περνούσε από το μυαλό ήταν ότι δικός του θα ήταν ο λαϊμός που θα κόψει και το αίμα θα κυλούσε πάνω από το δάσος. Εκείνο το αγόρι με τα αθώα μάτια κοίταξε στα μάτια του πατέρα του και είπε: "Πού είναι ο Ιάμβος;" Προφανώς, ο Ισαάκ ρωτούσε περισσότερα από όσα ήξερε. Ο Θεός καλούσε τον πατέρα του, τον Αβραάμ, να θυσιάσει περισσότερες από ποτέ.

Νομίζω ότι το εδάφιο Γένεση 22:1 είναι μια από τις μεγάλες υποεκτιμήσεις στη Βίβλο. Βλέπεις πώς ξεκίνησε; Λίγο αργότερα ο Θεός δοκίμασε τον Αβραάμ. Δοκιμή? Δοκιμή? Αυτή είναι μια τελική εξέταση. Αυτός είναι ο ήχος από τα βάθη της ψυχής ενός ανθρώπου. Ο Ισαάκ ήταν το πολυτιμότερο πράγμα στη ζωή του Αβραάμ. Σας έχω ήδη πει ότι ο Αβραάμ και η Σάρα ήταν άτεκνοι σε όλο τους το γάμο και όταν ο Θεός τον κάλεσε να συνάψει διαθήκη μαζί του, ο Αβραάμ ήταν 75 ετών και η Σάρα 65. Ο Θεός λέει, "Μην ανησυχείς, εγώ" θα κάνω τους απογόνους σου πιο πολλούς από τα αστέρια στον ουρανό». Το πρόβλημα ήταν ότι δεν είχαν καν παιδί. Λοιπόν, τι κάνει ο Θεός; Είμαι σίγουρη ότι η Σάρα, αν ήταν διαθέσιμα, θα έκανε ένα τεστ εγκυμοσύνης στο σπίτι κάθε πρωί. Ο Θεός τους έκανε να περιμένουν άλλα 25 χρόνια! Όταν ήταν αρκετά μεγάλοι για να είναι υπέροχοι, υπέροχοι, προπαππούδες, ο Αβραάμ ήταν 100 και η Σάρα 90, ο Θεός εκπλήρωσε την υπόσχεση και γεννήθηκε ο Ισαάκ. Το αγόρι μεγάλωσε, η μητέρα του τον λάτρευε και ο πατέρας του αγαπούσε κάθε κίνηση που έκανε. Αγάπησαν αυτό το υποσχόμενο παιδί περισσότερο από ό,τι αγάπησαν την ίδια τη ζωή. Έπειτα, από το γαλάζιο βγαίνει αυτή η υποτελής, απίστευτη, αδιανόητη εντολή, να σκοτώσει το αγόρι θαύμα. Γιατί; Γιατί το έκανε αυτό ο Θεός;

Οι περισσότεροι από εμάς δεν έχουμε ποτέ πραγματικά αντιμετωπίσει την αμηχανία και τη φρικαλεότητα αυτής της ακατανόητης κατάστασης. Σίγουρα, ο Θεός ζητούσε πάρα πολλά από αυτόν τον άνθρωπο, τον Αβραάμ. Αυτό είναι το κλειδί για να ξεκλειδώσετε το νόημα της Γένεσης 22. Είναι το κλειδί για να απαντήσετε στην ερώτηση, "Πού είναι το αρνί;" Είναι το κλειδί για το ερώτημα που σας τίθεται, πού είναι το αρνί σας; Και εδώ είναι αυτό το κλειδί: Προτού ο Θεός χρησιμοποιήσει οποιονδήποτε από εμάς για έναν σπουδαίο σκοπό, αυτός και εμείς πρέπει να είμαστε σίγουροι ότι τον αγαπάμε περισσότερο από οτιδήποτε άλλο.

Αυτό είναι το μάθημα. Προτού ο Θεός χρησιμοποιήσει οποιονδήποτε από εμάς για έναν σπουδαίο σκοπό, αυτός και εμείς πρέπει να είμαστε σίγουροι ότι τον αγαπάμε

will better equip you to share the answer to the question with those who desperately need it. I'm very concerned about how we effectively communicate. I'm concerned that we often don't do a very good job of expressing just how good the Good News of Jesus is and the beauty associated with the way that God wants us to accept it.

Often, we assume what we think people know. We assume what we think they understand. Many have a pat answer, but it doesn't answer the question. We just don't communicate. I love the story of the couple who had been married for 70 years and he was pretty hard of hearing. On their 70th anniversary the little old lady leaned over to him and said, "I'm so proud of you!" He looked around at her and said, "I'm tired of you, too!"

I don't know about you, but I think at times I've been guilty of spiritually speaking while being hard of hearing—not hearing what was being asked or sensing where they were. So helping those of us who are Christians to communicate the answer to that question may be the most important use of this lesson. Because folks, there is no question about the power of the gospel. It is the power of God to convict and to convert in any culture in any generation. If it's not doing that in abundance, it's not because of a lack of clarity of the signal; it would more be the way it's being transmitted.

What must I do to be saved? The entire New Testament, in one way or another, is focused on the answer to that question. Ephesians 2, the first ten verses give us a concise and powerful description about what one must do to be saved. Ephesians 2:1-10

1. Recognize the need.

"As for you, you were dead in your transgressions and sins, in which you used to live when you followed the ways of this world and of the ruler of the kingdom of the air, the spirit who is now at work in those who are disobedient. All of us also lived among them at one time, gratifying the cravings of our sinful nature and following its desires and thoughts. Like the rest, we were by nature objects of wrath." Folks, if anyone is going to come to Christ, they must first see a need for that conversion. This is where, as ambassadors of Christ, Christians often fail. We leapfrog to an answer when we don't have a question.

There are two broad categories of people who don't come to Christ. The first category is those who think they are so bad that there is no chance in the world that God could ever reach them or save them. "You mean God could save me?" In my experience as a preacher and as an ambassador for Christ, I find that those people are usually easier to reach. Because once you break through their guilt and shame and pour the love and mercy of Christ in that opening, they begin to loosen up.

But there's a second group that seldom comes to Christ and this is the vast majority. Those who think I'm a good person

περισσότερο από οτιδήποτε άλλο. Βλέπετε, δεν ήταν για τη ματαιοδοξία του Θεού που έβαλε σε δοκιμασία τον Αβραάμ. Ο ίδιος ο Αβραάμ μπορούσε να ξέρει ότι τίποτα, τίποτα δεν ήταν πιο σημαντικό για αυτόν από τον Ιεχωβά Θεό. Άνθρωποι, ενώ η ιστορία του Αβραάμ και του Ισαάκ είναι μοναδική σε όλη την ιστορία, η αρχή δεν είναι. Ο Θεός ζητάει ακόμα αρνιά. Ζητά τα αρνιά μας, πράγματα πολύτιμα για εμάς και πράγματα που αγαπάμε πολύ, να τεθούν στο βωμό της θυσίας για να κάνει κάτι σπουδαίο στη ζωή μας. Μπορεί να σας ζητήσει ο Ιάμβος σας να είναι το σπίτι σας και η άμεση οικογένειά σας, πατέρας και μητέρα, αδέρφια και αδελφές, καθώς αισθάνεστε ένα κάψιμο στην καρδιά σας για να είστε ιεραπόστολος σε ξένο έδαφος.

Το αρνί σας μπορεί να είναι τα χρήματά σας εάν ο Θεός σας έχει ευλογήσει με μεγάλη ευημερία. Η κλήση σας να βάλετε αυτό το αρνί στο θυσιαστήριο μπορεί να είναι ένα σημαντικό δώρο για να χρηματοδοτήσετε κάποια μεγάλη διακονία ή κάποιο σπουδαίο έργο για το έργο του Κυρίου. Το αρνί σας μπορεί να είναι η ώρα σας, αν αισθανθείτε ότι ο Θεός σας καλεί σε μια διακονία που είχατε παλιά με ένα χόμπι.

Πού είναι το αρνί; Πιστεύω με όλη μου την καρδιά ο Θεός θέλει να κάνει κάτι σπουδαίο μέσω του καθενός μας, αλλά μόνο αν είμαστε πρόθυμοι να βάλουμε το αρνί μας στο βωμό. Θέλω να μοιραστώ μαζί σας επτά γρήγορες αρχές θυσίας. Προφανώς, θα τα καλύψουμε εν συντομία.

Αρχές Θυσίας

2. Μας προετοιμάζει για καιρούς θυσίας.

Είναι προφανές για μένα ότι ο Θεός προετοίμαζε τον Αβραάμ για αυτή τη δοκιμασία. Κοιτάζτε ξανά το εδάφιο 1, αρχίζει ως εξής: "Κάποια στιγμή αργότερα ο Θεός δοκίμασε τον Αβραάμ". λίγο αργότερα από τι; Η απάντηση σε αυτό είναι λίγο αργότερα από τις εμπειρίες που είχε βιώσει ο Αβραάμ. Μέχρι αυτό το σημείο, ο Θεός ετοίμαζε τον Αβραάμ. Του είχε πει να μετακομίσει από την πατρίδα του στην Ουρ. Τον έκανε να περιμένει 25 χρόνια για έναν γιο. Από την άλλη πλευρά, ο Θεός του είχε δώσει κάποιες ευλογίες. Ο Αβραάμ είχε ευημερήσει οικονομικά. ήταν πλούσιος. Όταν τελικά γεννήθηκε ο Ισαάκ, το αγόρι μεγάλωσε υγιές και δυνατό. Ο Αβραάμ υπέγραψε μάλιστα συνθήκη ειρήνης με τον Αβιμέλεχ. (Γένεση 21)

Επομένως, το σκεπτικό μου είναι ότι ο Θεός είχε δώσει στον Αβραάμ τον σωστό συνδυασμό προκλήσεων και ευλογιών προετοιμάζοντας τον για τη στιγμή της θυσίας. Το ίδιο κάνει και για εμάς. Κοιτάζτε τη ζωή σας. Το ξέρετε πως είναι αλήθεια. Γεμίζει τη ζωή μας με προκλήσεις και ευλογίες με τον σωστό συνδυασμό. Όπως το κάνει, μας προετοιμάζει για εκείνες τις μεγάλες στιγμές που η πίστη μας θα τεθεί στο κύμα.

Εδώ είναι ένα μεγάλο αξίωμα που αξίζει να γράψετε, αξίζει να το θυμάστε. Το έχω δει αληθινό στη Γραφή, το έχω δει αληθινό στη ζωή μου και ξέρετε ότι είναι αλήθεια: «Μετά

and I don't really need to be saved. I'm always intrigued by the Gallup Polls that indicate 90% of Americans say, "I'm a Christian." Yet, that percentage is nowhere close to the percentage of our population who assemble together, have their name on any church roll, who read the Bible at all, who pray or who give money to any congregation.

As you look closely at the questions they answer, you begin to understand why they think as they do. Most of America defines being a Christian as basically being a good person. They've made the two things synonymous. Believe it or not, there are tons of folks out there who think they are already Christians just because they perceive themselves as good.

I've learned one of the most insightful questions you can ask a person and obviously you do this tactfully as conversation goes along. Ask them if they're going to heaven. Usually that will startle them and they'll say, "Well, I guess I am." Then I like to ponder, "Well tell me, why do you think you will?" Over 90 percent of the time, the answer is "I do a pretty good job at work, I love my kids, I'm basically honest, I give to the United Way and I don't break any laws." In other words, what they're saying is: The good in my life outweighs the bad. I deserve to be saved." They don't understand the need. They don't understand the scope of sin. They're like Simon, the Pharisee who answered Jesus by saying "The one who has forgiven much, is the one who's going to love much." (Luke 7)

If I'm going to respond to the gospel of Jesus Christ or if I am going to effectively communicate the gospel of Jesus Christ, the first thing I've got to do is see the need. I've got to discover the reality of lostness. I've got to understand that life is not some great humanity test that's going to be graded on the curve about how good I am in relation to everybody else. If I'm going to respond to who Jesus is and what he has done, it will be because I've first realized the truth, that all have sinned and fallen short of God's glory (Romans 3:23) and that the wages of sin is death. (Romans 6:23)

Paul says, "you were dead in your transgressions and sins" (Ephesians 2:1) and "All of us also lived among them at one time." (Ephesians 2:1) Until someone sees and feels the need, he or she won't become a Christian. So step one is to recognize the need.

2. Realize the solution.

"But because of his great love for us, God, who is rich in mercy made us alive with Christ, even when we were dead in transgressions—it is by grace you have been saved. And God raised us up with Christ and seated us with him in the heavenly realms in Christ Jesus, in order that in the coming ages he might show the incomparable riches of his grace, expressed in his kindness to us in Christ Jesus." (Ephesians 2:4) There's the solution. Once the need is communicated, then and only then, can we talk about a solution.

The modern American mind is: "I can pull myself up by my

την ευλογία έρχεται η δοκιμασία». Εδώ στην ιστορία του Αβραάμ, μετά την πιο γαλήνια στιγμή της ζωής του και αφού έκανε ειρήνη με τον Αβιμέλεχ, ο Θεός έρχεται σε αυτόν και τον καλεί για θυσία.

Σκέφτομαι πώς μετά τον Μωυσή οδήγησε τα παιδιά του Ισραήλ μέσα από τη χωρισμένη Ερυθρά Θάλασσα. Αφού είναι ασφαλείς από την άλλη πλευρά, ο Θεός τους άφησε τρεις μέρες χωρίς νερό. Τους δοκιμάζει. Όταν ο Ιησούς βαφτίστηκε, ο Θεός είπε: «Αυτός είναι ο Υιός μου στον οποίο είμαι ευαρεστημένος», και το Πνεύμα κατέβηκε ως περιστέρι, πηγαίνει στην έρημο για να δοκιμαστεί από τον Σατανά. Μετά την ευλογία έρχεται η δοκιμασία. Άνθρωποι, θα έχουμε μόνο ευλογίες τόσο πολύ μέχρι να δοκιμαστούμε. Αυτό ισχύει για την εκκλησία και ισχύει και για τις ατομικές μας ζωές.

2. Η αγάπη μας για τον Θεό πρέπει να αποδειχθεί.

Μπορεί να μην μας αρέσει αυτό, αλλά είναι αλήθεια. Η αγάπη μας για τον Θεό πρέπει να αποδειχθεί. Όταν έρχονται τα τεστ, ο Θεός ρωτάει, «Πού είναι το αρνί σου;» Περιμένει περισσότερα από λόγια. Τραγουδάμε συχνά ένα τραγούδι, «Πάρε τη ζωή μου και ας είναι, αφιερωμένο Κύριε σε σένα». Δεν είναι καλά λόγια αυτά; Λόγια βαριά, γεμάτα θυσία, αφιέρωση και δέσμευση, αλλά ξέρετε τι λέει ο Θεός για αυτά τα λόγια; Είπε, "Δεν θέλω να είστε απλώς ακροατές του λόγου, θέλω να είστε ομιλητές του λόγου. Θέλω να είστε εκτελεστές του λόγου." Ο λόγος που το είπε αυτό είναι επειδή ο Θεός ξέρει ότι τα λόγια είναι φτηνά. Μπορείς να πεις πολλά μέσα από τα λόγια, αλλά ο Θεός λέει να το υποστηρίξεις με πράξεις, σταμάτα να μου λες πόσο με αγαπάς, δείξε μου την αγάπη σου και απόδειξέ το.

Ο Θεός είπε: «Πάρε τον γιο σου, τον μοναχογιό σου, τον Ισαάκ, τον οποίο αγαπάς». (έναντι 2) "Ουάου, ουά! Υπάρχει ένα λάθος στη Βίβλο, υπάρχει μια αντίφαση. Ο Αβραάμ είχε περισσότερους από έναν γιους. Γνωρίζουμε ότι είχε έναν άλλο γιο από την Άγαρ την δούλη. Το όνομα αυτού του αγοριού ήταν Ισμαήλ και ο Ισμαήλ έγινε ο πατέρας του όλα τα αραβικά έθνη. Έτσι, ο Ισαάκ δεν ήταν ο μόνος γιος του. Η ελληνική λέξη "monogeneé" που μεταφράζεται "μόνο" ήρθε σε μας μέσω των Εβδομήκοντα. Είναι πραγματικά δύσκολο να μεταφραστεί στα αγγλικά, σημαίνει, "το πιο πολύτιμο και αγαπημένο και υπέροχο Κατοχή." Επιτρέψτε μου να σας δώσω ένα άλλο παράδειγμα της χρήσης του. Στην Έκδοση του Βασιλιά Ιακώβου, το εδάφιο Ιωάννης 3:16 δηλώνει "Γιατί ο Θεός τόσο αγάπησε τον κόσμο που έδωσε τον μονογενή του Υιό." Η Νέα Διεθνής Έκδοση λέει, "Ο Θεός τόσο αγάπησε στον κόσμο έδωσε τον έναν και μοναδικό Υιό του». Η Αναθεωρημένη Πρότυπη Έκδοση δηλώνει «Διότι ο Θεός αγάπησε τόσο πολύ τον κόσμο που έδωσε τον μονογενή του Υιό». Η ίδια λέξη είναι στο 1 Ιωάννη 4:9, «Ο Θεός έστειλε τον Μονογενή Υιό Του στον κόσμο. Αυτό που λέγεται εδώ είναι ότι ο Θεός ζητούσε από τον Αβραάμ αυτό που πραγματικά ήταν το ένα και μοναδικό, το πιο πολύτιμο κτήμα σε όλη του τη ζωή. Με άλλα λόγια, ο Θεός λέει, "Αβραάμ, μη μου πεις ότι με

bootstraps. I'm a self-made man. I don't need anybody else and I can take care of this problem. I'm independent." But the gospel message says. No, you can't take care of this problem. It's bigger than you. You don't have what it takes to solve it. The great news is God, who is rich in love and mercy, has already solved the problem. "But because of his great love for us. God, who is rich in mercy, made us alive with Christ even when we were dead in our transgressions."

The non-Christian who really has a curious mind will ask, "Now, I've heard about Jesus around Christmas and Easter but just how does Christ save me? How does Jesus Christ make me alive? Paul answered that question: "For God made him who had no sin (that's Jesus) to be sin for our sakes, so that in him we might become the righteousness of God." (2 Corinthians 5:21) Do you know what that's called?

Theologians and scholars call it "Substitutionary Atonement." That sounds awfully scholarly but it's not hard to understand. Break it down. What does substitute mean? It means, "One who takes the place of another." Atonement means "One who pays a debt for another." Jesus took your place, he was the substitute and he atoned; he paid your sin debt to God that you could not pay. Therefore, you share in his righteousness. That is the Gospel of Jesus Christ, the message of Christianity.

But often we discuss how without first discussing why and who made the how possible. The why and the who need to be understood first. People need to know the Christ. They need to fall in awe before the one who came from heaven's throne room, God come in the flesh, the one who never sinned, who hung on a dirty cross and who was treated like he was the world's only sinner. We need to fall on our knees when we understand who Jesus is. We don't need to walk away smugly with some formula for salvation. Our message, our hope and our ticket is the person of Jesus Christ.

Peter did this the first time the Gospel was preached. He talked about the need. He helped them realize there was a need. He showed them their sin. He told them "This Jesus, whom you crucified," now that's showing them their sin, isn't it? I mean he could have shown them a million more, but he said, let's just take the most dominate one, "You crucified the son of God." The second thing he did was to show them the solution "God has made Him both Lord and Christ." Then in the next verse, Peter's listeners asked in essence the same as that all important question asked by the Philippian jailer. "Brothers, what shall we do? We recognize our sin. We realize the solution is in Jesus, now. What do we do?" That leads to step three.

3. Respond in faith.

"For it is by grace you have been saved, through faith—and this not from yourselves, it is the gift of God—not by works, so that no one can boast." (Ephesians 2:8-9) Folks, there it is. Scripture makes it clear that there has to be a response to

αγαπάς. Θα σε αφήσω πραγματικά να μου δείξεις."

Την ίδια αρχή βλέπουμε στον Ιωάννη 21 όταν ο Ιησούς ήρθε στον Πέτρο, μετά την Ανάσταση, μετά την άρνηση του Πέτρου. Ο Ιησούς ρώτησε: Πέτρο, με αγαπάς; Ο Πέτρος είπε ταπεινά: «Κύριε, ξέρεις ότι σε αγαπώ». Ο Ιησούς είπε, «Τότε βοσκήστε τα πρόβατά μου. Δείξε μου». Είναι ενδιαφέρον για μένα ότι το βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων δεν ονομάζεται «λόγοι» των αποστόλων. Λέγεται «πράξεις» των αποστόλων. Αυτό θέλει ο Θεός από εσένα και από μένα. Ο Θεός λέει, «Σε ευλόγησα, σε αγαπώ, εκτιμώ την παρουσία σου, εκτιμώ τον έπαινο και τα τραγούδια σου, αλλά βάλε τη θυσία σου εκεί που είναι το στόμα σου». Ο Κύριός μας θέλει να του αποδείξουμε την αγάπη μας.

5. Θυσία είναι να εγκαταλείψεις κάτι πολύτιμο για να δώσεις σε κάτι που είναι πιο πολύτιμο.

Αυτό ακριβώς είναι. Πίσω στην ιστορία μας, πόσο πολύτιμος πιστεύετε ότι ήταν ο Ισαάκ για τον Αβραάμ; Ξέρεις, έτσι δεν είναι; Αλλά πόσο πιο πολύτιμος και προστατευμένος θα ήταν ο γιος σας, πατέρες, αν περιμένατε και προσευχόσασταν για αυτόν κάθε μέρα για 25 χρόνια. Πες μου, πόσο πολύτιμος θα ήταν για σένα;

«Νωρίς το επόμενο πρωί ο Αβραάμ σηκώθηκε και σέλασε το γαϊδούρι του». (έναντι 3) Νομίζω ότι εκεί λέγονται περισσότερα από το ότι ο Αβραάμ ξυπνάει νωρίς. Δεν μας είπαν, αλλά εδώ είναι η υπόθεσή μου. Πιστεύω ότι ο Αβραάμ σηκώθηκε νωρίς το επόμενο πρωί γιατί δεν κοιμήθηκε ούτε ένα κλείσιμο του ματιού όλη τη νύχτα. Νομίζω ότι ξάπλωσε ανάσκελα κοιτάζοντας τα αστέρια, σκεφτόταν και προσευχόταν, σκεφτόταν και προσευχόταν.

Φτάνουν στους πρόποδες του όρους Moriah. Πώς θα σας φαινόταν να στοιβάζατε ξύλα στους ώμους εκείνου του ανυποψίαστου αγοριού, γνωρίζοντας ότι σε λίγο θα ήταν το καύσιμο για τη φλόγα που θα τύλιξε το σώμα του; Τότε αυτή η ερώτηση, "Πάτερ, πού είναι ο Ίαμβος για το ολοκαύτωμα;" (έναντι 6)

«Όταν έφτασαν στο μέρος που του είχε πει ο Θεός, ο Αβραάμ έχτισε εκεί ένα θυσιαστήριο και τακτοποίησε τα ξύλα πάνω του. Έδωσε τον γιο του Ισαάκ και τον έβαλε στο θυσιαστήριο, πάνω από το ξύλο. Μετά άπλωσε το χέρι του και πήρε το μαχαίρι για να σκοτώσει τον γιο του». (Ενδ. 9-10) Τι στο καλό θα μπορούσε να κάνει έναν άνθρωπο να κάνει κάτι τέτοιο; Τι στο καλό? Η απάντηση είναι μόνο κάτι ή κάποιος ακόμα πιο πολύτιμος από αυτό το αγόρι. Παντοδύναμος Θεός.

Αγαπάς τόσο πολύ τον Θεό; Ε; Θα είμαι ειλικρινής, ούτε κι εγώ ξέρω, γιατί ποτέ δεν κλήθηκα να θυσιάσω τόσα πολλά. Αλλά τι έχετε κληθεί να θυσιάσετε; Θα έχετε παρατήσει κάτι πολύτιμο για σένα για κάτι, κάποιον, ακόμα πιο πολύτιμο; Μερικοί από εσάς το κάνετε για ένα υπουργείο που έχει βρει το πάθος σας. έχετε βοηθήσει όχι μόνο ένα άτομο, αλλά

this grace. Grace just means the gift offered by Jesus and in a word that response is a thing called "faith."

Again, there is a communication problem. Much of the world has defined the word "faith," in their own terms, "just believe." Just believe that Jesus is the Son of God with all your heart, that's faith. The Bible says faith is being sure of what you cannot see and what you may not understand. (Hebrews 11:1) The Bible says that faith is going where God says. (2 Corinthians 4:5)

Folks, just to ask Jesus to come into your heart as a personal Savior is not what Ephesians 2:8-9 is saying. Read it again. The passage says we are saved by grace through faith; not our works and not our own merits. The Ephesians statement is confirmed throughout the Bible, particularly the New Testament.

To properly understand Ephesians 2:8-9, let's allow God to define his desired faith response. There is no question that belief is at the core of faith. He has always dictated the faith response that he wanted. For example, when the Israelites were being bitten by poisonous snakes, what did God want as a faith response? Do you remember? He had Moses fashion a bronze serpent on top of a pole and he lifted that up. God said, "If you want to be healed from that, here's what you do. You look at that serpent. You'll be healed." (Numbers 21) That was the faith response. Who decided what that faith response would be? The people? No, God did.

Consider when the children of Israel were coming into the Promised Land and they were about to take on Jericho, that great walled and most fortified city. God wanted belief in his power but he also wanted a faith response. I want you to march around that city once a day for six days and on the seventh day I want you to march around it seven times, and then I want you to call out in a great shout.

What faith response did God ask of Naaman, the Syrian leper, in 2 Kings 5 when he came down to see the prophet Elisha? Elisha didn't even go down to see him. He just sent word down through a messenger. He said, you tell him to go dip seven times in the Jordan River. It was God's idea.

What faith response did God ask of Peter after he had fished all night and he came to the shore? Jesus said, Peter, I want you to go launch out into the deep one more time and let down your nets.

There are countless other examples. But the question is: Did any of those responses merit or supply the power for the miraculous event that followed? No. No. No. Do you understand that? The faith response didn't supply the power. The children of Israel could have marched around the wall of Jericho a thousand times and that wall wouldn't have budged an inch if it weren't for the power of God. Naaman could have dipped in the Jordan River from sun up to sun

άτομο με άτομο. Αλλά θυσία είναι να παρατήσεις κάτι πολύτιμο για σένα για να δώσεις σε κάτι που είναι ακόμα πιο πολύτιμο.

6. Η Θυσία δεν γίνεται πάντα κατανοητή.

Υπάρχουν στιγμές που περπατάς με τον Θεό και έχεις ερωτήσεις αντί για απαντήσεις και ο Θεός απλά σου λέει, "Δεν πειράζει. Δεν καταλαβαίνεις, αλλά κράτα με το χέρι και υπάκουσέ με." Αυτό έλεγε ο Θεός στον Αβραάμ. Δεν υπάρχει περίπτωση ο Αβραάμ να κατάλαβε αυτό το αίτημα. Του είχε έρθει νωρίτερα η υπόσχεση ότι οι απόγονοί του θα ευλογούνταν μέσω του Ισαάκ. Τώρα ο Θεός λέει: «Πήγαινε να σκοτώσεις τον Ισαάκ». Αυτό δεν έχει κανένα νόημα. Όμως η θυσία δεν έχει πάντα νόημα και εκεί μεγαθύνεται η πίστη. Πίστη είναι να είσαι σίγουρος για αυτό που ελπίζεις και σίγουρο για αυτό που δεν μπορείς να δεις. Χρειάζεται πίστη για να κάνεις οποιαδήποτε θυσία. Κάθε φορά που εγκαταλείπετε κάτι πολύτιμο για εσάς για να το δώσετε σε κάτι πιο πολύτιμο χρειάζεται πίστη. Χρειάζεται όμως μεγαλύτερη πίστη όταν δεν μπορείτε να το καταλάβετε.

«Είπε στους υπηρέτες του όταν έφτασαν στους πρόποδες του όρους Μοριά: «Μείνε εδώ με τον γάιδαρο όσο εγώ και το αγόρι πηγαίνουμε εκεί.» (εδ. 5) Ξέρεις γιατί είμαι πεπεισμένος ότι έκανε το οι υπηρέτες μένουν; Είμαι πεπεισμένος ότι είναι επειδή ξέρει ότι όταν πήρε αυτό το μαχαίρι και άρχισε να σκοτώνει τον γιο του, οι υπηρέτες θα προσπαθούσαν να τον σταματήσουν. Ο Αβραάμ με πίστη δεν επρόκειτο να αφήσει τίποτα να παρεμβαίνει στην εντολή του Θεού.

Αλλά μετά είπε σε αυτούς τους υπηρέτες: «Θα προσκυνήσουμε και μετά θα επιστρέψουμε σε εσάς.» (εδ. 5) Τι; «Θα προσκυνήσουμε και μετά θα επιστρέψουμε σε εσάς.» Οι άνθρωποι, αυτό δεν είναι ατύχημα, δεν είναι ολίσθημα της γλώσσας. Δεν είναι λάθος εκτύπωση στη Βίβλο σας. Νομίζω ότι ξέρω τι σκεφτόταν ο Αβραάμ όλο το προηγούμενο βράδυ, πριν φύγουν εκείνο το πρωί. Το εδάφιο Εβραίου 11:19 μας δίνει μια μικρή ενόραση. Είπε, καθώς σκεφτόταν τι θα συνέβαινε στον Ισαάκ, υπολόγισε ότι ο Θεός θα τον αναστήσει από τους νεκρούς. Τότε ο Εβραίος συγγραφέας είπε, μεταφορικά, αυτό ακριβώς συνέβη, τον πήρε πίσω από τους νεκρούς.

Θέλω να σου πω για πίστη και όχι κατανόηση. Έχουμε διαβάσει τόσες πολλές ιστορίες στη Βίβλο για άνδρες και γυναίκες που αναστήθηκαν από τους νεκρούς από προφήτες, από τον Ιησού ή από αποστόλους. Απλώς πιστεύουμε ότι δεν είναι κάτι σπουδαίο. Επιτρέψτε μου να σας πω κάτι, ο Αβραάμ πίστευε ότι ο Θεός θα ανέστησε τον Ισαάκ από τους νεκρούς πριν ο Θεός αναστήσει κανέναν από τους νεκρούς. Η θυσία δεν γίνεται πάντα κατανοητή.

5. Η θυσία πρέπει να είναι εθελοντική.

Ο Θεός είπε στον Αβραάμ να κάνει τη θυσία, αλλά δεν τον ανάγκασε να το κάνει. Αυτή είναι μια μεγάλη παρεξήγηση ακόμη και μεταξύ των καλών θρησκευόμενων. Δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα όπως ακούσια θυσία. Μερικές φορές

down and he would have still left there a leper, except for the power of God. But when they responded in faith as God had prescribed then His power was channeled to them. God always determines the faith response. He always has. So, what faith response does God demand for accepting Christ? Let's allow the Bible answer rather than someone's opinion. The Book of Acts is the only inspired book of the Bible that gives us the pure history of the birth and the growth of the early church. In it and it alone are the only specific details of individual conversions of those first Christians. It's where to go to learn how they became a Christian. We should do no more or no less.

I want to show you concisely all of the accounts of conversions to Christianity found in the book of Acts. Now, we're not going to be able to take them in their entirety so I would encourage you in your private study to go back and look at them in their entire and the whole context. Look at the moments how they came to Christ and assimilate all that data we find.

1. The day the church began when those first 3,000 asked the question to Peter and the apostles. "When the people heard this, they were cut to the heart and said to Peter and the other apostles, 'Brothers, what shall we do?' Peter replied, 'Repent and be baptized, every one of you, in the name of Jesus Christ for the forgiveness of your sins. And you will receive the gift of the Holy Spirit.'" (Acts 2:37-38), "Those who accepted his message were baptized, and about three thousand were added to their number that day." (Acts 2:41)
2. "But many who heard the message believed and the number of men grew to about five thousand." (Acts 4:4)
3. The next reference is in the conversion of Simon, the Sorcerer. "But when they believed Philip as he preached the good news of the kingdom of God and the name of Jesus Christ, they were baptized ... And he followed Philip everywhere, astonished by the great signs and miracles he saw." (Acts 8:12-13)
4. The Ethiopian eunuch. "Then Philip began with that very passage of Scripture and told him the good news about Jesus. As they traveled along the road, they came to some water and the eunuch said, 'Look, here is water. Why shouldn't I be baptized?' And he gave orders to stop the chariot. Then both Philip and the eunuch went down into the water and Philip baptized him. When they came up out of the water, the Spirit of the Lord suddenly took Philip away, and the eunuch did not see him again, but went on his way rejoicing." (Acts 8:35-39)
5. Saul, who would become the great apostle Paul, gives his own testimony of what happened as he was on his way to Damascus. "As he neared Damascus on his journey, suddenly a light from heaven flashed around him. He fell to the ground and heard a voice say to him,

λανθασμένα αναφερόμαστε στην απώλεια ως θυσία. Το να χάσεις μια δουλειά, μια επένδυση, την υγεία σου, έναν σύντροφο ή ένα παιδί, δεν είναι θυσία. Τώρα μπορεί να είναι οδυνηρό, φρικτό, τραγικό ή το πιο απαίσιο πράγμα που έχετε περάσει ποτέ, αλλά βιβλικά δεν είναι θυσία. Ο λόγος είναι: μια θυσία πρέπει να δοθεί, είναι από επιλογή, δεν είναι απλώς κάτι που συμβαίνει. Ο σταυρός του Ιησού ήταν θυσία. Γιατί; Γιατί, το διάλεξε. Δεν έπρεπε να συμβεί. Όταν σε καλεί να σηκώσεις το σταυρό, σε καλεί να διαλέξεις τη θυσία.

6. Όσο μεγαλύτερη είναι η θυσία, τόσο μεγαλύτερη είναι η γλύκα και τόσο μεγαλύτερη η ευλογία.

Μου αρέσει αυτό το σημείο. Ας μιλήσουμε πρώτα για τη γλύκα. Ο Θεός εμπόδισε τον Αβραάμ από τη θυσία. παρείχε ένα κριάρι στο αλσύλλιο. (εδ. 13) «Ο άγγελος του Κυρίου κάλεσε τον Αβραάμ από τον ουρανό για δεύτερη φορά και είπε: Ορκίζομαι στον εαυτό μου, λέει ο Κύριος, ότι επειδή το έκανες αυτό και δεν απέκλεισες τον γιο σου, τον μοναχογιό σου, εγώ σίγουρα θα σε ευλογήσει και θα κάνει τους απογόνους σου πολυάριθμους όπως τα αστέρια στον ουρανό και σαν την άμμο στην ακρογιαλιά. Οι απόγονοί σου θα κυριεύσουν τις πόλεις των εχθρών τους, και μέσω των απογόνων σου θα ευλογηθούν όλα τα έθνη στη γη, επειδή εσύ με υπάκουσες» (Γένεση 22:15-18)

«Τότε ο Αβραάμ επέστρεψε στους δούλους του και ξεκίνησαν μαζί για τη Βηρ-σαβεέ». (εδ. 19) Έχετε σκεφτεί ποτέ πώς ένιωσε ο Αβραάμ κατεβαίνοντας από εκείνο το βουνό; Πώς πιστεύετε ότι ένιωσε μέχρι τη Beersheba; Έχετε νιώσει ποτέ τόσο καλά με κάτι που κάνατε, κάτι που είπατε, κάτι που ήταν σωστό που όταν περπατούσατε δεν μπορούσατε να κρατήσετε το χαμόγελο από το πρόσωπό σας. Μερικές φορές απλώς προχωρούσατε και έλεγε: "Ναι!" Μπορώ να δω τον Αβραάμ να το κάνει αυτό και να χαμογελά καθώς θυμόταν την ομιλία από τον Άγγελο του Κυρίου. Τώρα ξέρω πόσο με φοβάσαι. Ξέρεις τι βίωνε; Βίωνε τη γλύκα της θυσίας.

Οι περισσότεροι από εμάς είμαστε τόσο ενθουσιασμένοι όταν βγήκαμε από τα νερά της βάπτισης που μπορεί να είναι η πιο γλυκιά στιγμή σε όλη σας τη μνήμη. Ξέρεις γιατί? Γιατί εκείνη τη στιγμή έλεγε «Θεέ μου, σε θυσίασα τη ζωή μου, έθαψα τον παλιό μου αμαρτωλό εαυτό και παρέδωσα τον νέο μου εαυτό σε σένα».

ένα. Όσο μεγαλύτερη είναι η θυσία τόσο μεγαλύτερη η ευλογία. Ο Αβραάμ έλαβε την ευλογία του χρόνου του Θεού. Ακριβώς τη στιγμή που το χέρι σηκώνεται, ακριβώς τη στιγμή που το μαχαίρι είναι έτοιμο να κατέβει, «Τότε ο Θεός τον σταμάτησε καθώς ο άγγελος του Κυρίου φώναζε και είπε: «Μην απλώσεις το χέρι στο αγόρι, μην του κάνεις τίποτα. ''' (εδ. 10-11) Στη συνέχεια έλαβε την ευλογία της επιδοκιμασίας του Θεού για την οποία διαβάζουμε στο εδάφιο 12.

σι. Έλαβε την ευλογία της προμήθειας του Θεού. «Ο Αβραάμ σήκωσε το βλέμμα και εκεί στο αλσύλλιο είδε

'Saul, Saul, why do you persecute me?' 'Who are you Lord?' Saul asked. 'I am Jesus, whom you are persecuting,' he replied." (Acts 9:3-5) After Saul gets to Damascus and talks with Ananias, "Immediately, something like scales fell from Saul's eyes and he could see again. He got up and was baptized." (Acts 9:18)

6. The conversion of the first Gentile, Cornelius. "Then Peter said, 'Can anyone keep these people from being baptized with water? They have received the Holy Spirit just as we have.' So he ordered that they be baptized in the name of Jesus Christ." (Acts 10:46)
7. "Some of the men from Cypress and Cyrene went to Antioch and began to speak to Greeks also, telling them the good news of Jesus. The Lord's hand was with them, and a great number of people believed and turned to the Lord." (Acts 11:20-21)
8. "There they spoke so effectively that a great number of Jews and Gentiles believed." (Acts 14:1)
9. Lydia came to Christ through the preaching and teaching of Paul, "One of those listening was a woman named Lydia, a dealer in purple cloth from the city of Thyatira, who was a worshiper of God. The Lord opened her heart to respond to Paul's message. When she and the members other household were baptized, she invited us to her home." (Acts 16:14)
10. The Philippian jailer said, "He (the jailer) then brought them out and asked, 'Sirs, what must I do to be saved?' They replied, 'Believe in the Lord Jesus, and you will be saved—you and your household.' Then they spoke the word of the Lord to him and to all the others in his house. At that hour of the night the jailer took them and washed their wounds; then immediately he and all his family were baptized." (Acts 16:30)
11. "Many of the Jews believed, as did also a number of prominent Greek women and many Greek men." (Acts 17:12)
12. "A few men became followers of Paul and believed." (Acts 17:34)
13. "Crispus, the synagogue ruler, and his entire household believed in the Lord; and many of the Corinthians who heard him believed and were baptized." (Acts 18:8)
14. Paul comes to Ephesus and stays there for two-and-a-half years. "And he asked them, 'Did you receive the Holy Spirit when you believed?' They answered, 'No, we have not even heard that there is a Holy Spirit.' So Paul asked, 'Then what baptism did you receive?' 'John's baptism,' they replied. Paul said, 'John's baptism was a baptism of repentance. He told the people to believe in the one coming after him, that is, in Jesus.' On hearing this, they were baptized into the name of the Lord

ένα κριάρι πιασμένο από τα κέρατά του. Πήγε και πήρε το κριάρι και το θυσίασε ως ολοκαύτωμα αντί του γιου του». (εδ. 13) Έτυχε ο κριός να πιάσει τα κέρατά του; Ή το παρείχε ο Θεός;

7. Ο Θεός είναι ο πραγματικός προμηθευτής του αρνιού. «Λοιπόν, ο Αβραάμ ονόμασε εκείνο το μέρος «Ο Κύριος θα Προμηθεύσει» (Ιεχωβά-Γιρέ). Αποκαλέστε το βουνό, «Η Αγωνία του Κυρίου», «Η Κοντά Δεσποινίς» ή «Η Σχεδόν Καταστροφή». Το ονόμασε, Ιεχωβά-Τζιρέ. Ο Κύριος θα Προνοήσει.

Οποιαδήποτε θυσία μας ζητήσει ο Θεός να κάνουμε, οτιδήποτε στη ζωή σας, παρέχει το αρνί. Ήταν αυτός που είχε δώσει στον Αβραάμ όλα του τα αρνιά. Ήταν αυτός που είχε δώσει τον Ισαάκ στον Αβραάμ. Αυτός ήταν που ξεκίνησε και εξουσιοδότησε τη διαθήκη, όχι ο Αβραάμ. Οποιαδήποτε θυσία μπορεί να σας ζητήσει ο Θεός, να θυμάστε ότι έχει προμηθεύσει το αρνί στη ζωή σας. Είτε είναι ο χρόνος, τα χρήματα, η καρδιά, το σπίτι ή μια σχέση, ο Θεός σας δίνει αυτό το αρνί. Όταν είσαι διατεθειμένος να το προσφέρεις στο βωμό, θα σου κάνει προμήθειες εκατό φορές.

Θέλω να κλείσω με ένα μικρό σημείο εδώ που είναι πραγματικά μια επέκταση της αρχής νούμερο επτά. Ο Θεός έχει φυσικά παράσχει το απόλυτο αρνί, το Αμνό του Θεού. Εδώ είναι μια όμορφη απεικόνιση ενός τύπου ή προεικονισμού στην Παλαιά Διαθήκη του Χριστού. Έχουμε ήδη εξετάσει μερικά από αυτά. Για παράδειγμα, ο Ισαάκ ονομαζόταν «μονογενείς», ο ένας και μοναδικός, ο πιο αγαπημένος Υιός. Ιησούς, Ιωάννης 3:16. Ήταν οι μονογενείς του Πατέρα. Περίμεναν χρόνια τον Ισαάκ να φτάσει εκεί, οι προφήτες περίμεναν χρόνια και αιώνες να έρθει ο Ιησούς. Ο Ισαάκ κλήθηκε να γίνει η θυσία. Τι θα λέγατε για τον Ιησού; Όταν ο Ιωάννης ο Βαπτιστής τον είδε για πρώτη φορά στο Κατά Ιωάννην 1:29, τον κοίταξε και είπε: «Ίδου το Αρνί».

Ακόμη και το μέρος, το όρος Μοριά, όπου μεταφέρθηκε ο Ισαάκ για να θυσιαστεί, βρίσκεται ακριβώς στην καρδιά της πόλης της Ιερουσαλήμ. Είναι απλώς μια πέτρα μακριά από τη θέση του κρανίου, όπου ο Αμνός του Θεού κρεμάστηκε στο σταυρό για να ελευθερωθούμε εγώ και εσύ από τις αμαρτίες μας.

Ο Πέτρος λέει: «Γνωρίζετε ότι δεν λυτρωθήκατε με φθαρτά πράγματα, όπως ασήμι ή χρυσό, από τον κενό τρόπο ζωής που σας παραδόθηκε από τους προπάτορές σας, αλλά με το πολύτιμο αίμα του Χριστού, ένα αρνί χωρίς ψεγάδι και χωρίς σημείο». Υπάρχουν όλων των ειδών οι παραλληλισμοί, αλλά μια μεγάλη διαφορά. Ο Θεός δεν έκανε τον Αβραάμ να θυσιάσει τον Υιό του Ισαάκ, και ο Θεός δεν θα σταματούσε τη θυσία του Υιού του Ιησού.

Εάν δεν έχετε δεχτεί τη θυσία, το Αμνό του Θεού, υπακούοντας στο ευαγγέλιο, εξομολογώντας το όνομα του

Jesus." (Acts 19:2-5)

15. "I have declared to both Jews and Greeks that they must turn to God in repentance and have faith in our Lord Jesus." (Acts 20:21)

16. And then finally the last one. Paul once again recounts his conversion experience and said, "I fell to the ground and heard a voice say to me, 'Saul! Saul! Why do you persecute me?' 'Who are you, Lord?' I asked. 'I am Jesus of Nazareth, whom you are persecuting,' he replied. My companions saw the light, but they did not understand the voice of him who was speaking to me. 'What shall I do, Lord?' I asked. 'Get up,' the Lord said, 'and go into Damascus. There you will be told all that you have been assigned to do.'" Ananias asked Saul, "And now what are you waiting for? Get up, be baptized and wash your sins away, calling on his name." (Acts 22:16)

That may have been a little lengthy, but I wanted you to see it for yourself. Nine different times in those conversion accounts, all that we find in the book of Acts, we're told that the people believed and obviously they did. Three different times we're told that they repented and the word, "repent," means "to turn," to turn away from the world and turn toward Jesus Christ. Ten different times, we're told they were baptized. The word, "baptized," means to be immersed, to be dunked or dipped, meaning the total body going beneath the water. When one is raised from the water, resurrected, he came out walking into a newness of life. By the way, each time they were baptized, it wasn't a week later and it wasn't a month later, it was immediately. Now, what faith response does God set forth for coming to Christ?

I realize that much of the world asked "Do you really believe God requires baptism as a part of faith response for accepting Christ?" They could also ask "Do you really believe that Moses and the Israelites were required a look at the bronze snake as their faith response?" "Do you really believe that God required the Israelites to march around that city like idiots once a day for six days and seven times on the seventh day?" "Do you really believe God expected Naaman to dip seven times in the Jordan?" "Do you really believe he wanted Peter to go out after fishing all night and cast those nets one more time?" Do you really believe God wants the response He requested from all those people for their physical healing or the response He demands of us for our spiritual healing, the forgiveness of our sins. Of course the answer is God expects man to obey Him based upon knowledgeable faith.

A few other verses should put everything in perspective about the way God desires us to respond to Him in faith. "Whoever believes and is baptized will be saved, but whoever does not believe will be condemned." (Mark 16:16) But, what is the purpose for baptism? "Or don't you know that all of us who were baptized into Christ Jesus were

Ιησού, αποστρέφοντας τις αμαρτίες και θέτοντας τη ζωή σας στο θυσιαστήριο πεθαίνοντας στην αμαρτία και θάβοντας με τον Χριστό, ΤΩΡΑ είναι το χρόνο. Amazing Grace # 1276, Steve Flatt, 18 Αυγούστου 1996

Κεφάλαιο 7

Τι πρέπει να κάνω για να σωθώ;

Η πιο σημαντική ερώτηση που γνωρίζω είναι αυτή που καταγράφεται στις Πράξεις 16:30. Προήλθε από τα χείλη ενός Φιλίππου δεσμοφύλακα που σκεφτόταν να αυτοκτονήσει. Αλλά μέσα σε λίγες στιγμές ήθελε μια ζωή, όχι απλώς μια ζωή, ήθελε αιώνια ζωή. Ρώτησε: «Τι πρέπει να κάνω για να σωθώ;»

Η απάντηση σε αυτό το πιο κρίσιμο από όλα τα ανθρώπινα ερωτήματα είναι το επίκεντρο αυτού του μαθήματος. Προφανώς, θέλω να απευθύνω αυτήν την ερώτηση και την απάντησή της σε όσους δεν είναι Χριστιανοί. Υπάρχουν πολλοί που ειλικρινά δεν γνωρίζουν την απάντηση στην ερώτηση του δεσμοφύλακα: Τι πρέπει να κάνω για να σωθώ; Περισσότερο από οτιδήποτε άλλο στον κόσμο, δεν χρειάζεται μόνο να γνωρίζετε την απάντηση, αλλά και να απαντήσετε σε αυτήν. Δεύτερον, θέλω να απευθύνω αυτήν την ερώτηση και να απαντήσω στους Χριστιανούς που καταλαβαίνουν το σκεπτικό και τις προεκτάσεις της δέσμευσής σας. Ελπίζω ότι αυτό το μάθημα θα σας εξοπλίσει καλύτερα για να μοιραστείτε την απάντηση στην ερώτηση με όσους τη χρειάζονται απεγνωσμένα. Ανησυχώ πολύ για το πώς επικοινωνούμε αποτελεσματικά. Με ανησυχεί ότι συχνά

Συχνά, υποθέτουμε αυτό που πιστεύουμε ότι οι άνθρωποι γνωρίζουν. Υποθέτουμε αυτό που πιστεύουμε ότι καταλαβαίνουν. Πολλοί έχουν μια ευγενική απάντηση, αλλά δεν απαντά στην ερώτηση. Απλώς δεν επικοινωνούμε. Λατρεύω την ιστορία του ζευγαριού που ήταν παντρεμένο για 70 χρόνια και ήταν αρκετά δύσκολο να ακουστεί. Στην 70η επέτειό τους, η μικρή ηλικιωμένη κυρία έσκυψε κοντά του και είπε: "Είμαι τόσο περήφανη για σένα!" Την κοίταξε γύρω της και της είπε: «Κι εγώ σε βαρέθηκα!»

Δεν ξέρω για εσάς, αλλά νομίζω ότι κατά καιρούς ήμουν ένοχος που μιλούσα πνευματικά ενώ δεν ακουούσα – δεν άκουσα αυτό που τους ζητούσαν ή δεν αισθάνθηκα πού βρίσκονταν. Επομένως, το να βοηθήσουμε όσους από εμάς είμαστε Χριστιανοί να επικοινωνήσουμε την απάντηση σε αυτήν την ερώτηση μπορεί να είναι η πιο σημαντική χρήση αυτού του μαθήματος. Επειδή λαοί, δεν τίθεται θέμα για τη δύναμη του ευαγγελίου. Είναι η δύναμη του Θεού να καταδικάζει και να προσηλυτίζει σε οποιονδήποτε πολιτισμό σε οποιαδήποτε γενιά. Εάν δεν το κάνει αυτό σε αφθονία, δεν οφείλεται στην έλλειψη σαφήνειας του σήματος. Θα ήταν περισσότερο ο τρόπος με τον οποίο

baptized into his death? We were therefore buried with him through baptism into death in order that, just as Christ was raised from the dead through the glory of the Father, we too may live a new life. If we have been united with him like this in his death, we will certainly also be united with him in his resurrection." (Romans 6:3-5:1)

Paul says, the reason God chose to incorporate it as part of the faith response, contingent upon belief, contingent upon repentance and a turning to God, is to re-enact the very death, burial and resurrection of Jesus Christ. Peter gave the same reason when he was talking about Noah and how he was saved because of his faith response, when God sent that great flood upon the earth. "And that water symbolizes baptism that now saves you also—not the removal of dirt from the body but the pledge of a good conscience toward God." (1 Peter 3:21) There's nothing magical about the water. It's not holy. It's not what it does physically by taking away anything dirty or unclean. Its whole purpose is "The pledge of a good conscience toward God" Why? Because it's fulfilling, the faith response that God has asked for.

There are a lot of friends who very respectfully and honestly disagree with what I've shared with you, despite all that I've shared and the reasoning behind it. Going back to our passage in Ephesians 2:8-9, where it says, "For by grace are you saved through faith—and this not of yourselves, it is the gift of God—not of works, lest anyone should boast." They say, "But baptism is a work, it's a work."

Let me show you one last verse as we summarize everything up "He saved us, not because of righteous things we had done, but because of his mercy." (Titus 3:5) See it's not by what we do. It's not our power. It's his mercy. He is the power. "He saved us through the washing of rebirth and the renewal of the Holy Spirit." (Titus 3:6) Baptism has nothing to do with working; it has everything to do with submission. It has everything to do with faith. It means nothing apart from belief. It means nothing apart from Jesus Christ. Baptism is simply the faith response connecting us to the great power that saves us from our sins. Amazing Grace #1273, Steve Flatt July 21, 1996

μεταδίδεται.

Τι πρέπει να κάνω για να σωθώ; Ολόκληρη η Καινή Διαθήκη, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, επικεντρώνεται στην απάντηση σε αυτό το ερώτημα. Εφεσίους 2, τα πρώτα δέκα εδάφια μας δίνουν μια συνοπτική και ισχυρή περιγραφή για το τι πρέπει να κάνει κανείς για να σωθεί. Εφεσίους 2:1-10

4. Αναγνωρίστε την ανάγκη.

«Όσο για εσάς, ήσασταν νεκροί στις παραβάσεις και τις αμαρτίες σας, στις οποίες ζούσατε όταν ακολουθούσατε τις οδούς αυτού του κόσμου και του άρχοντα του βασιλείου του αέρα, του πνεύματος που τώρα ενεργεί σε αυτούς που Όλοι μας ζούσαμε επίσης ανάμεσά τους κάποια στιγμή, ικανοποιώντας τους πόθους της αμαρτωλής φύσης μας και ακολουθώντας τις επιθυμίες και τις σκέψεις της. Όπως οι υπόλοιποι, ήμασταν από τη φύση μας αντικείμενα οργής». Παιδιά, αν κάποιος πρόκειται να έρθει στον Χριστό, πρέπει πρώτα να δει την ανάγκη αυτής της μεταστροφής. Εδώ, ως πρεσβευτές του Χριστού, οι Χριστιανοί συχνά αποτυγχάνουν. Προχωράμε σε μια απάντηση όταν δεν έχουμε ερώτηση.

Υπάρχουν δύο μεγάλες κατηγορίες ανθρώπων που δεν έρχονται στον Χριστό. Η πρώτη κατηγορία είναι εκείνοι που πιστεύουν ότι είναι τόσο κακοί που δεν υπάρχει καμία πιθανότητα στον κόσμο να τους φτάσει ποτέ ο Θεός ή να τους σώσει. «Λες να με σώσει ο Θεός;» Από την εμπειρία μου ως ιεροκήρυκας και ως πρεσβευτής του Χριστού, διαπιστώνω ότι αυτοί οι άνθρωποι είναι συνήθως πιο εύκολο να προσεγγιστούν. Γιατί μόλις ξεπεράσεις τις ενοχές και την ντροπή τους και χύσεις την αγάπη και το έλεος του Χριστού σε αυτό το άνοιγμα, αρχίζουν να χαλαρώνουν.

Αλλά υπάρχει μια δεύτερη ομάδα που σπάνια έρχεται στον Χριστό και αυτή είναι η συντριπτική πλειοψηφία. Αυτοί που πιστεύουν ότι είμαι καλός άνθρωπος και δεν χρειάζεται πραγματικά να σωθώ. Πάντα με ιντριγκάρουν οι δημοσκοπήσεις του Gallup που δείχνουν ότι το 90% των Αμερικανών λέει, «Είμαι Χριστιανός». Ωστόσο, αυτό το ποσοστό δεν είναι πουθενά κοντά στο ποσοστό του πληθυσμού μας που συγκεντρώνεται μαζί, έχει το όνομά του σε κάθε εκκλησιαστικό κατάλογο, που διαβάζει καθόλου τη Βίβλο, που προσεύχεται ή που δίνει χρήματα σε οποιαδήποτε εκκλησία.

Καθώς κοιτάς προσεκτικά τις ερωτήσεις που απαντούν, αρχίζεις να καταλαβαίνεις γιατί σκέφτονται όπως κάνουν. Το μεγαλύτερο μέρος της Αμερικής ορίζει το να είσαι χριστιανός ως βασικά να είσαι καλός άνθρωπος. Έχουν κάνει τα δύο πράγματα συνώνυμα. Είτε το πιστεύετε είτε όχι, υπάρχουν πολλοί άνθρωποι εκεί έξω που πιστεύουν ότι είναι ήδη Χριστιανοί μόνο και μόνο επειδή αντιλαμβάνονται τους εαυτούς τους καλούς.

Έχω μάθει μια από τις πιο διορατικές ερωτήσεις που μπορείτε να κάνετε σε ένα άτομο και προφανώς το κάνετε αυτό με διακριτικότητα καθώς προχωρά η συζήτηση.

Ρωτήστε τους αν πάνε στον παράδεισο. Συνήθως αυτό θα τους τρομάξει και θα πουν, "Λοιπόν, υποθέτω ότι είμαι". Μετά μου αρέσει να σκέφτομαι, "Λοιπόν, πες μου, γιατί νομίζεις ότι θα το κάνεις;" Πάνω από το 90 τοις εκατό των περιπτώσεων, η απάντηση είναι «Κάνω πολύ καλή δουλειά στη δουλειά, αγαπώ τα παιδιά μου, είμαι βασικά ειλικρινής, δίνω στο United Way και δεν παραβαίνω κανένα νόμο». Με άλλα λόγια, αυτό που λένε είναι: Το καλό στη ζωή μου υπερτερεί του κακού. Αξίζω να σωθώ." Δεν καταλαβαίνουν την ανάγκη. Δεν καταλαβαίνουν το εύρος της αμαρτίας. Μοιάζουν με τον Σίμωνα, τον Φαρισαίο που απάντησε στον Ιησού λέγοντας "Αυτός που έχει συγχωρήσει πολύ, είναι αυτός που "

Αν πρόκειται να ανταποκριθώ στο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού ή αν πρόκειται να μεταδώσω αποτελεσματικά το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνω είναι να δω την ανάγκη. Πρέπει να ανακαλύψω την πραγματικότητα της απώλειας. Πρέπει να καταλάβω ότι η ζωή δεν είναι ένα μεγάλο τεστ ανθρωπιάς που θα βαθμολογηθεί στην καμπύλη για το πόσο καλός είμαι σε σχέση με όλους τους άλλους. Αν πρόκειται να απαντήσω στο ποιος είναι ο Ιησούς και τι έχει κάνει, θα είναι επειδή πρώτα συνειδητοποίησα την αλήθεια, ότι όλοι έχουν αμαρτήσει και στερούνται τη δόξα του Θεού (Ρωμαίους 3:23) και ότι ο μισθός του η αμαρτία είναι θάνατος. (Ρωμαίους 6:23)

Ο Παύλος λέει, «ήσασταν νεκροί στις παραβάσεις και τις αμαρτίες σας» (Εφεσίους 2:1) και «Όλοι μας ζούσαμε ανάμεσά τους κάποια στιγμή.» (Εφεσίους 2:1) Μέχρι να δει κάποιος και να νιώσει την ανάγκη, αυτός ή αυτή δεν θα γίνει χριστιανός. Το πρώτο βήμα λοιπόν είναι να αναγνωρίσουμε την ανάγκη.

5. Συνειδητοποιήστε τη λύση.

«Αλλά λόγω της μεγάλης του αγάπης για εμάς, ο Θεός, ο πλούσιος σε έλεος, μας έκανε ζωντανούς με τον Χριστό, ακόμη και όταν ήμασταν νεκροί σε παραβάσεις—με χάρη σώθηκες. Και ο Θεός μας ανέστησε μαζί με τον Χριστό και κάθισε μας μαζί του στα ουράνια βασίλεια εν Χριστώ Ιησού, προκειμένου στους επόμενους αιώνες να δείξει τον απάραμιλλο πλούτο της χάρης του, που εκφράζεται με την καλοσύνη του προς εμάς εν Χριστώ Ιησού.» (Εφεσίους 2:4) Αυτή είναι η λύση. Μόλις γνωστοποιηθεί η ανάγκη, τότε και μόνο τότε, μπορούμε να μιλήσουμε για λύση.

Το σύγχρονο αμερικανικό μυαλό είναι: "Μπορώ να σηκώσω τον εαυτό μου από τις μπότες μου. Είμαι ένας αυτοδημιούργητος άνθρωπος. Δεν χρειάζομαι κανέναν άλλον και μπορώ να φροντίσω αυτό το πρόβλημα. Είμαι ανεξάρτητος." Αλλά το μήνυμα του Ευαγγελίου λέει. Όχι, δεν μπορείτε να αντιμετωπίσετε αυτό το πρόβλημα. Είναι μεγαλύτερο από σένα. Δεν έχετε ό,τι χρειάζεται για να το λύσετε. Τα μεγάλα νέα είναι ότι ο Θεός, που είναι πλούσιος σε αγάπη και έλεος, έχει ήδη λύσει το πρόβλημα. "Αλλά λόγω της μεγάλης αγάπης του για εμάς. Ο Θεός, ο πλούσιος

σε έλεος, μας έκανε ζωντανούς με τον Χριστό ακόμη και όταν ήμασταν νεκροί στις παραβάσεις μας."

Ο μη Χριστιανός που έχει πραγματικά περίεργο μυαλό θα ρωτήσει, "Τώρα, έχω ακούσει για τον Ιησού γύρω στα Χριστούγεννα και το Πάσχα, αλλά πώς με σώζει ο Χριστός; Πώς με κάνει ο Ιησούς Χριστός να ζω; Ο Παύλος απάντησε σε αυτή την ερώτηση: "Για τον Θεό έκανε αυτόν που δεν είχε αμαρτία (αυτός είναι ο Ιησούς) να είναι αμαρτία για χάρη μας, για να γίνουμε μέσα του η δικαιοσύνη του Θεού.» (2 Κορινθίους 5:21) Ξέρετε πώς λέγεται αυτό;

Οι θεολόγοι και οι μελετητές το αποκαλούν «Υποκαταστατική Εξιλέωση». Αυτό ακούγεται απαίσια επιστημονικό, αλλά δεν είναι δύσκολο να το καταλάβεις. Σπάστε το. Τι σημαίνει υποκατάστατο; Σημαίνει: «Κάποιος που παίρνει τη θέση ενός άλλου». Εξιλέωση σημαίνει «Κάποιος που πληρώνει ένα χρέος για έναν άλλον». Ο Ιησούς πήρε τη θέση σου, ήταν ο αντικαταστάτης και εξιλέωσε. πλήρωσε το χρέος της αμαρτίας σου στον Θεό που δεν μπορούσες να πληρώσεις. Επομένως, συμμετέχετε στη δικαιοσύνη του. Αυτό είναι το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, το μήνυμα του Χριστιανισμού.

Συχνά όμως συζητάμε πώς, χωρίς πρώτα να συζητήσουμε γιατί και ποιος έκανε το πόσο δυνατό. Το γιατί και το ποιοι πρέπει να κατανοηθούν πρώτα. Οι άνθρωποι πρέπει να γνωρίσουν τον Χριστό. Πρέπει να νιώθουν δέος μπροστά σε αυτόν που ήρθε από την αίθουσα του θρόνου του ουρανού, ο Θεός να έρθει με σάρκα, αυτός που ποτέ δεν αμάρτησε, που κρεμάστηκε σε έναν βρώμικο σταυρό και που του φέρθηκαν σαν να ήταν ο μόνος αμαρτωλός στον κόσμο. Πρέπει να γονατίσουμε όταν καταλάβουμε ποιος είναι ο Ιησούς. Δεν χρειάζεται να φύγουμε αυτάρεσκα με κάποια φόρμουλα σωτηρίας. Το μήνυμά μας, η ελπίδα μας και το εισιτήριό μας είναι το πρόσωπο του Ιησού Χριστού.

Ο Πέτρος το έκανε αυτό την πρώτη φορά που κηρύχθηκε το Ευαγγέλιο. Μίλησε για την ανάγκη. Τους βοήθησε να συνειδητοποιήσουν ότι υπήρχε ανάγκη. Τους έδειξε την αμαρτία τους. Τους είπε «Αυτός ο Ιησούς, τον οποίο σταύρωσες», τώρα που τους δείχνει την αμαρτία τους, έτσι δεν είναι; Εννοώ ότι θα μπορούσε να τους είχε δείξει ένα εκατομμύριο περισσότερα, αλλά είπε, ας πάρουμε απλώς το πιο κυρίαρχο, «Σταύρωσες τον γιο του Θεού». Το δεύτερο πράγμα που έκανε ήταν να τους δείξει τη λύση «Ο Θεός τον έκανε και Κύριο και Χριστό». Στη συνέχεια, στον επόμενο στίχο, οι ακροατές του Πέτρου έκαναν στην ουσία το ίδιο με εκείνη τη σημαντική ερώτηση που έκανε ο Φίλιππος δεσμοφύλακας. "Αδέρφια, τι να κάνουμε; Αναγνωρίζουμε την αμαρτία μας. Καταλαβαίνουμε ότι η λύση βρίσκεται στον Ιησού, τώρα. Τι κάνουμε;" Αυτό οδηγεί στο τρίτο βήμα.

6. Απαντήστε με πίστη.

«Διότι με τη χάρη σώθηκες, μέσω της πίστης—και αυτό όχι από τον εαυτό σου, είναι δώρο του Θεού—όχι με έργα, για

να μην μπορεί κανείς να καυχηθεί.» (Εφεσίους 2:8-9) Λαοί , εκεί είναι. Η Γραφή καθιστά σαφές ότι πρέπει να υπάρξει απάντηση σε αυτή τη χάρη. Χάρη σημαίνει απλώς το δώρο που προσφέρει ο Ιησούς και με μια λέξη αυτή η απάντηση είναι ένα πράγμα που ονομάζεται «πίστη».

Και πάλι, υπάρχει ένα πρόβλημα επικοινωνίας. Μεγάλο μέρος του κόσμου έχει ορίσει τη λέξη «πίστη», με τους δικούς του όρους, «απλά πίστεψε». Απλά πιστέψτε ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού με όλη σας την καρδιά, αυτό είναι πίστη. Η Βίβλος λέει ότι η πίστη είναι να είσαι σίγουρος για αυτό που δεν μπορείς να δεις και για αυτό που μπορεί να μην καταλάβεις. (Εβραίους 11:1) Η Βίβλος λέει ότι η πίστη πηγαίνει εκεί που λέει ο Θεός. (2 Κορινθίους 4:5)

Παιδιά, το να ζητήσετε από τον Ιησού να έρθει στην καρδιά σας ως προσωπικός Σωτήρας δεν είναι αυτό που λέει το Εφεσίους 2:8-9. Διαβάστε το ξανά. Το απόσπασμα λέει ότι σωζόμαστε με τη χάρη μέσω της πίστης, όχι τα έργα μας και όχι τα δικά μας πλεονεκτήματα. Η δήλωση των Εφεσίων επιβεβαιώνεται σε όλη τη Βίβλο, ιδιαίτερα στην Καινή Διαθήκη.

Για να κατανοήσουμε σωστά τα εδάφια Εφεσίους 2:8-9, ας επιτρέψουμε στον Θεό να ορίσει την επιθυμητή πίστη του. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η πίστη βρίσκεται στον πυρήνα της πίστης. Πάντα υπαγόρευε την απάντηση πίστης που ήθελε. Για παράδειγμα, όταν οι Ισραηλίτες δαγκώνονταν από δηλητηριώδη φίδια, τι ήθελε ο Θεός ως απάντηση πίστης; Θυμάσαι? Έβαλε τον Μωυσή να φτιάξει ένα χάλκινο φίδι πάνω από ένα κοντάρι και το σήκωσε. Ο Θεός είπε, "Αν θέλεις να γιατρευτείς από αυτό, ορίστε τι κάνεις. Κοίταξε αυτό το φίδι. Θα γιατρευτείς." (Αριθμοί 21) Αυτή ήταν η απάντηση της πίστης. Ποιος αποφάσισε ποια θα ήταν αυτή η απάντηση πίστης; Οι άνθρωποι? Όχι, ο Θεός το έκανε.

Σκεφτείτε πότε τα παιδιά του Ισραήλ έρχονταν στη Γη της Επαγγελίας και επρόκειτο να καταλάβουν την Ιεριχώ, εκείνη τη μεγάλη περιτειχισμένη και πιο οχυρή πόλη. Ο Θεός ήθελε πίστη στη δύναμή του, αλλά ήθελε επίσης μια απάντηση πίστης. Θέλω να περπατάτε γύρω από αυτήν την πόλη μια φορά την ημέρα για έξι ημέρες και την έβδομη μέρα θέλω να περιφέρετε γύρω από αυτήν επτά φορές, και μετά θέλω να φωνάζετε με μια μεγάλη κραυγή.

Ποια απάντηση πίστης ζήτησε ο Θεός από τον Νεεμάν, τον Σύριο λεπρό, στο Β' Βασιλέων 5 όταν κατέβηκε να δει τον προφήτη Ελισαίο; Ο Ελισσαίε ούτε καν κατέβηκε να τον δει. Μόλις έστειλε μήνυμα μέσω ενός αγγελιοφόρου. Είπε, του λες να πάει να βουτήξει επτά φορές στον ποταμό Ιορδάνη. Ήταν ιδέα του Θεού.

Ποια απάντηση πίστης ζήτησε ο Θεός από τον Πέτρο αφού είχε ψαρέψει όλη τη νύχτα και ήρθε στην ακτή; Ο Ιησούς είπε, Πέτρο, θέλω να βγεις άλλη μια φορά στα βαθιά και να ρίξεις τα δίχτυα σου.

Υπάρχουν αμέτρητα άλλα παραδείγματα. Αλλά το ερώτημα είναι: Κάποια από αυτές τις απαντήσεις άξιζε ή παρείχε τη δύναμη για το θαυμαστό γεγονός που ακολούθησε; Όχι. Όχι. Το καταλαβαίνεις αυτό; Η απάντηση πίστης δεν παρείχε τη δύναμη. Τα παιδιά του Ισραήλ θα μπορούσαν να είχαν περπατήσει γύρω από το τείχος της Ιεριχώ χιλιάδες φορές και αυτό το τείχος δεν θα είχε κουνηθεί ούτε μια ίντσα αν δεν υπήρχε η δύναμη του Θεού. Ο Νεεμάν θα μπορούσε να βουτήξει στον ποταμό Ιορδάνη από τον ήλιο μέχρι τη δύση του ηλίου και θα είχε αφήσει εκεί έναν λεπρό, εκτός από τη δύναμη του Θεού. Όταν όμως απάντησαν με πίστη όπως είχε ορίσει ο Θεός, τότε η δύναμή Του διοχετεύθηκε σε αυτούς. Ο Θεός καθορίζει πάντα την απάντηση της πίστης. Πάντα έχει. Λοιπόν, ποια απάντηση πίστης απαιτεί ο Θεός για την αποδοχή του Χριστού; Ας επιτρέψουμε την απάντηση της Βίβλου και όχι τη γνώμη κάποιου. Το Βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων είναι το μόνο εμπνευσμένο βιβλίο της Βίβλου που μας δίνει την καθαρή ιστορία της γέννησης και της ανάπτυξης της πρώτης εκκλησίας. Σε αυτό και μόνο είναι οι μόνες συγκεκριμένες λεπτομέρειες των μεμονωμένων μεταστροφών εκείνων των πρώτων Χριστιανών. Είναι πού να πάτε για να μάθετε πώς έγιναν χριστιανοί. Δεν πρέπει να κάνουμε ούτε περισσότερα ούτε λιγότερα.

Θέλω να σας δείξω συνοπτικά όλες τις αφηγήσεις των μεταστροφών στον Χριστιανισμό που βρίσκονται στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων. Τώρα, δεν θα μπορούσαμε να τα πάρουμε στο σύνολό τους, γι' αυτό θα σας παροτρύνω στην ιδιωτική σας μελέτη να επιστρέψετε και να τα εξετάσετε στο σύνολό τους και σε ολόκληρο το πλαίσιο. Δείτε τις στιγμές πώς ήρθαν στον Χριστό και αφομοιώστε όλα αυτά τα δεδομένα που βρίσκουμε.

1. Την ημέρα που ξεκίνησε η εκκλησία όταν αυτοί οι πρώτοι 3.000 έκαναν την ερώτηση στον Πέτρο και τους αποστόλους. «Όταν ο κόσμος το άκουσε αυτό, απογοητεύτηκε και είπε στον Πέτρο και στους άλλους αποστόλους: «Αδελφοί, τι να κάνουμε;». Ο Πέτρος απάντησε: «Μετανοήστε και βαπτιστείτε, ο καθένας σας, στο όνομα του Ιησού Χριστού για τη άφεση των αμαρτιών σας. Και θα λάβετε το δώρο του Αγίου Πνεύματος.» (Πράξεις 2:37-38), " Όσοι δέχτηκαν το μήνυμά του βαπτίστηκαν και περίπου τρεις χιλιάδες προστέθηκαν στον αριθμό τους εκείνη την ημέρα». (Πράξεις 2:41)
2. «Αλλά πολλοί που άκουσαν το μήνυμα πίστεψαν και ο αριθμός των ανδρών αυξήθηκε σε πέντε χιλιάδες περίπου». (Πράξεις 4:4)
3. Η επόμενη αναφορά είναι στη μετατροπή του Σάιμον, του Μάγου. «Όταν όμως πίστεψαν τον Φίλιππο καθώς κήρυττε τα καλά νέα της βασιλείας του Θεού και το όνομα του Ιησού Χριστού, βαπτίστηκαν... Και ακολούθησε τον Φίλιππο παντού, έκκληκτος από τα μεγάλα σημεία και θαύματα που είδε». (Πράξεις 8:12-

13)

4. Ο Αιθίοπας ευνούχος. "Τότε ο Φίλιππος άρχισε με αυτό ακριβώς το απόσπασμα της Γραφής και του είπε τα καλά νέα για τον Ιησού. Καθώς ταξίδευαν στο δρόμο, έφτασαν σε λίγο νερό και ο ευνούχος είπε: "Κοίτα, εδώ είναι νερό. Γιατί να μην βαπτιστώ ?" Και έδωσε εντολή να σταματήσουν το άρμα. Τότε κατέβηκαν και ο Φίλιππος και ο ευνούχος στο νερό και ο Φίλιππος τον βάπτισε. Όταν βγήκαν από το νερό, το Πνεύμα του Κυρίου πήρε ξαφνικά τον Φίλιππο, και ο ευνούχος δεν είδε αυτός πάλι, αλλά συνέχισε το δρόμο του χαρούμενος» (Πράξεις 8:35-39)
5. Ο Σαούλ, ο οποίος θα γινόταν ο μεγάλος απόστολος Παύλος, δίνει τη δική του μαρτυρία για το τι συνέβη καθώς πήγαινε στη Δαμασκό. "Καθώς πλησίαζε τη Δαμασκό στο ταξίδι του, ξαφνικά ένα φως από τον ουρανό έλαμψε γύρω του. Έπεσε στο έδαφος και άκουσε μια φωνή να του λέει: "Σαούλ, Σαούλ, γιατί με διώκεις;" «Ποιος είσαι Κύριε;» Ο Σαούλ ρώτησε: «Εγώ είμαι ο Ιησούς, τον οποίο καταδιώκεις», απάντησε. (Πράξεις 9:3-5) Αφού ο Σαούλ έφτασε στη Δαμασκό και μιλήσει με τον Ανανία, «Αμέσως, κάτι σαν λέπια έπεσε από τα μάτια του Σαούλ και μπορούσε να δει ξανά. Σηκώθηκε και βαπτίστηκε». (Πράξεις 9:18)
6. Η μεταστροφή του πρώτου Εθνικού Κορηήλιου. "Τότε ο Πέτρος είπε: "Μπορεί κανείς να εμποδίσει αυτούς τους ανθρώπους να βαπτιστούν με νερό; Έχουν λάβει το Άγιο Πνεύμα όπως και εμείς." Διέταξε λοιπόν να βαπτιστούν στο όνομα του Ιησού Χριστού.» (Πράξεις 10:46).
7. «Μερικοί από τους άντρες από την Κυπαρίσσια και την Κυρήνη πήγαν στην Αντιόχεια και άρχισαν να μιλάνε και σε Έλληνες λέγοντάς τους τα καλά νέα του Ιησού· το χέρι του Κυρίου ήταν μαζί τους, και πολύς κόσμος πίστεψε και στράφηκε στον Κύριο. " (Πράξεις 11:20-21)
8. «Εκεί μιλούσαν τόσο αποτελεσματικά, που πίστευαν μεγάλος αριθμός Εβραίων και Εθνικών». (Πράξεις 14:1)
9. Η Λυδία ήρθε στον Χριστό μέσω του κηρύγματος και της διδασκαλίας του Παύλου, «Μια από αυτές που άκουγαν ήταν μια γυναίκα που λεγόταν Λυδία, έμπορος πορφυρών υφασμάτων από την πόλη των Θυατείρων, η οποία ήταν λάτρης του Θεού. Ο Κύριος άνοιξε την καρδιά της για να απαντήσει στο μήνυμα του Παύλου. Όταν αυτή και τα μέλη της άλλης οικογένειας βαπτίστηκαν, μας κάλεσε στο σπίτι της." (Πράξεις 16:14)
10. Ο Φιλίππης δεσμοφύλακας είπε: «Εκείνος (ο δεσμοφύλακας) τους έβγαλε και τους ρώτησε: «Κύριοι, τι πρέπει να κάνω για να σωθώ;». Εκείνοι απάντησαν:

«Πίστεψε στον Κύριο Ιησού, και θα σωθείς — εσύ και το σπιτικό σου». Τότε είπαν τον λόγο του Κυρίου σε αυτόν και σε όλους τους άλλους στο σπίτι του. Εκείνη την ώρα της νύχτας ο δεσμοφύλακας τους πήρε και τους έπλυνε τις πληγές· τότε αμέσως αυτός και όλη η οικογένειά του βαπτίστηκαν». (Πράξεις 16:30)

11. "Πολλοί από τους Ιουδαίους πίστεψαν, όπως επίσης και πολλές επιφανείς Ελληνίδες και πολλοί Έλληνες άνδρες." (Πράξεις 17:12)
12. «Λίγοι άνδρες έγιναν ακόλουθοι του Παύλου και πίστεψαν». (Πράξεις 17:34)
13. «Ο Κρίσπος, ο αρχηγός της συναγωγής, και όλο το σπιτικό του πίστεψε στον Κύριο· και πολλοί από τους Κορίνθιους που τον άκουσαν, πίστεψαν και βαπτίστηκαν». (Πράξεις 18:8)
14. Ο Παύλος έρχεται στην Έφεσο και μένει εκεί για δύομισι χρόνια. «Και τους ρώτησε: Λάβατε το Άγιο Πνεύμα όταν πιστέψατε; Εκείνοι απάντησαν: «Όχι, ούτε καν ακούσαμε ότι υπάρχει Άγιο Πνεύμα». Ο Παύλος λοιπόν ρώτησε: «Τότε ποιο βάπτισμα λάβατε;» «Το βάπτισμα του Ιωάννη», απάντησαν. Ο Παύλος είπε, «Το βάπτισμα του Ιωάννη ήταν βάπτισμα μετάνοιας. Είπε στους ανθρώπους να πιστέψουν σε αυτόν που ερχόταν μετά από αυτόν, δηλαδή στον Ιησού». Όταν το άκουσαν αυτό, βαπτίστηκαν στο όνομα του Κυρίου Ιησού.» (Πράξεις 19:2-5).
15. «Έχω δηλώσει και στους Ιουδαίους και στους Έλληνες ότι πρέπει να στραφούν στον Θεό με μετάνοια και να έχουν πίστη στον Κύριό μας Ιησού.» (Πράξεις 20:21).
16. Και μετά τέλος το τελευταίο. Ο Παύλος για άλλη μια φορά αφηγείται την εμπειρία της μεταστροφής του και είπε: "Έπεσα στο έδαφος και άκουσα μια φωνή να μου λέει: "Σαούλ! Σαούλ! Γιατί με διώκεις;" «Ποιος είσαι, Κύριε;» Ρώτησα. "Είμαι ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ, τον οποίο καταδιώκεις", απάντησε. Οι σύντροφοί μου είδαν το φως, αλλά δεν κατάλαβαν τη φωνή αυτού που μου μιλούσε. "Τι να κάνω, Κύριε;" Ρώτησα. «Σήκω», είπε ο Κύριος, «και πήγαινε στη Δαμασκό. Εκεί θα σου πουν όλα όσα σου έχουν ανατεθεί να κάνεις.» Ο Ανανίας ρώτησε τον Σαούλ, «Και τώρα τι περιμένεις; Σήκω βαπτιστείτε και ξεπλύνετε τις αμαρτίες σας, επικαλούμενοι το όνομά του.» (Πράξεις 22:16)

Αυτό μπορεί να ήταν λίγο μακρύ, αλλά ήθελα να το δείτε μόνοι σας. Εννέα διαφορετικές εποχές σε αυτούς τους λογαριασμούς μετατροπής, όλα όσα βρίσκουμε στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων, μας λένε ότι οι άνθρωποι πίστεψαν και προφανώς το πίστευαν. Τρεις διαφορετικές φορές μας λένε ότι μετανόησαν και η λέξη «μετανοιώνω» σημαίνει «να γυρίσω», να απομακρυνθώ από τον κόσμο και να στραφώ προς τον Ιησού Χριστό. Δέκα διαφορετικές φορές, μας λένε ότι βαπτίστηκαν. Η λέξη, «βαπτισμένος»,

σημαίνει βυθίζομαι, βυθίζομαι ή βυθίζομαι, που σημαίνει το συνολικό σώμα που πηγαίνει κάτω από το νερό. Όταν κάποιος αναστηθεί από το νερό, αναστηθεί, βγήκε περπατώντας σε μια καινούργια ζωή. Παρεμπιπτόντως, κάθε φορά που βάφτιζαν, δεν ήταν μια εβδομάδα μετά και δεν ήταν ένας μήνας μετά, ήταν αμέσως. Τώρα,

Συνειδητοποιώ ότι μεγάλο μέρος του κόσμου ρώτησε «Πιστεύετε πραγματικά ότι ο Θεός απαιτεί το βάπτισμα ως μέρος της απάντησης της πίστης για την αποδοχή του Χριστού;» Θα μπορούσαν επίσης να ρωτήσουν «Πιστεύετε πραγματικά ότι ο Μωυσής και οι Ισραηλίτες χρειάστηκε να ρίξουν μια ματιά στο χάλκινο φίδι ως η πίστη τους;» «Πιστεύεις αλήθεια ότι ο Θεός ζήτησε από τους Ισραηλίτες να βαδίζουν γύρω από αυτήν την πόλη σαν ηλίθιοι μία φορά την ημέρα για έξι ημέρες και επτά φορές την έβδομη ημέρα;» «Πιστεύεις αλήθεια ότι ο Θεός περίμενε ο Νεεμάν να βουτήξει επτά φορές στον Ιορδάνη;» «Πιστεύεις πραγματικά ότι ήθελε ο Πέτρος να βγει έξω μετά από ψάρεμα όλη τη νύχτα και να ρίξει αυτά τα δίχτυα άλλη μια φορά;» Πιστεύετε πραγματικά ότι ο Θεός θέλει την απάντηση που ζήτησε από όλους αυτούς τους ανθρώπους για τη σωματική τους θεραπεία ή την απάντηση που απαιτεί από εμάς για την πνευματική μας θεραπεία, τη συγχώρεση των αμαρτιών μας.

Μερικά άλλα εδάφια θα πρέπει να θέσουν τα πάντα στη θέση τους σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο ο Θεός επιθυμεί να Του ανταποκριθούμε με πίστη. «Όποιος πιστεύει και βαπτίζεται θα σωθεί, αλλά όποιος δεν πιστεύει θα καταδικαστεί.» (Μάρκος 16:16) Αλλά, ποιος είναι ο σκοπός του βαπτίσματος; «Η δεν ξέρετε ότι όλοι εμείς που βαπτιστήκαμε στον Χριστό Ιησού βαπτιστήκαμε στο θάνατό του; Γι' αυτό θάφτηκαμε μαζί του μέσω του βαπτίσματος στον θάνατο, ώστε, όπως ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς μέσω της δόξας του Πατέρα, κι εμείς μπορεί να ζήσουμε μια νέα ζωή, αν έχουμε ενωθεί μαζί του έτσι στον θάνατό του, σίγουρα θα είμαστε και μαζί του στην ανάστασή του». (Ρωμαίους 6:3-5:1)

Ο Παύλος λέει, ο λόγος που ο Θεός επέλεξε να το ενσωματώσει ως μέρος της απόκρισης της πίστης, που εξαρτάται από την πίστη, που εξαρτάται από τη μετάνοια και την στροφή προς τον Θεό, είναι να αναπαραστήσει τον ίδιο τον θάνατο, την ταφή και την ανάσταση του Ιησού Χριστού. Ο Πέτρος έδωσε τον ίδιο λόγο όταν μιλούσε για τον Νώε και πώς σώθηκε λόγω της πίστης του, όταν ο Θεός έστειλε εκείνο τον μεγάλο κατακλυσμό στη γη. «Και αυτό το νερό συμβολίζει το βάπτισμα που τώρα σώζει και εσάς— όχι την αφαίρεση της βρωμιάς από το σώμα αλλά την υπόσχεση καλής συνείδησης προς τον Θεό». (1 Πέτρου 3:21) Δεν υπάρχει τίποτα μαγικό στο νερό. Δεν είναι ιερό. Δεν είναι αυτό που κάνει σωματικά αφαιρώντας οτιδήποτε βρώμικο ή ακάθαρτο. Όλος του ο σκοπός είναι «Η υπόσχεση καλής συνείδησης προς τον Θεό» Γιατί; Επειδή είναι ικανοποιητική, η απάντηση πίστης που έχει ζητήσει ο Θεός.

Υπάρχουν πολλοί φίλοι που διαφωνούν με σεβασμό και ειλικρίνεια με αυτά που έχω μοιραστεί μαζί σας, παρά όλα αυτά που έχω μοιραστεί και το σκεπτικό πίσω από αυτό. Επιστρέφοντας στο απόσπασμά μας στους Εφεσίους 2:8-9, όπου λέει: «Διότι με χάρη σώζεστε μέσω της πίστης—και αυτό δεν είναι από εσάς, είναι δώρο του Θεού—και όχι από έργα, για να μην καυχηθεί κανείς». Λένε: «Μα το βάπτισμα είναι έργο, είναι έργο».

Επιτρέψτε μου να σας δείξω έναν τελευταίο στίχο καθώς συνοψίζουμε τα πάντα "Μας έσωσε, όχι για τα σωστά πράγματα που είχαμε κάνει, αλλά για το έλεός του." (Τίτος 3:5) Δες ότι δεν οφείλεται σε αυτό που κάνουμε. Δεν είναι η δύναμή μας. Είναι το έλεός του. Αυτός είναι η δύναμη. «Μας έσωσε με το πλύσιμο της αναγέννησης και την ανανέωση του Αγίου Πνεύματος». (Τίτο 3:6) Το βάπτισμα δεν έχει καμία σχέση με την εργασία. έχει να κάνει με την υποταγή. Έχει να κάνει με την πίστη. Δεν σημαίνει τίποτα πέρα από την πίστη. Δεν σημαίνει τίποτα πέρα από τον Ιησού Χριστό. Το βάπτισμα είναι απλώς η απάντηση της πίστης που μας συνδέει με τη μεγάλη δύναμη που μας σώζει από τις αμαρτίες μας. Amazing Grace #1273, Steve Flatt 21 Ιουλίου 1996